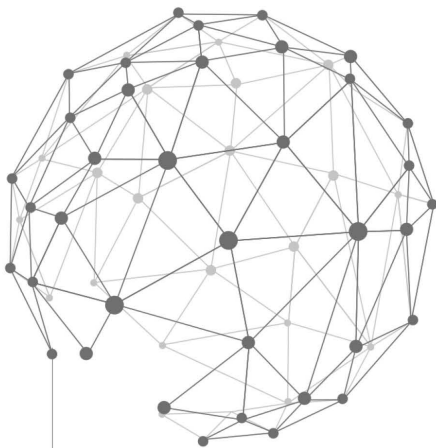

عه‌ل باپير

بهره و بائگه وازيكي راست در ره‌ه‌ن

2021-1442

Alibapir

archive.org/details/alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆزى

مه‌ل باپير/Alibapir

مه‌ل باپير/Alibapir

کتابخانه‌ی مه‌ل باپير

Alibapir

نه‌لاره‌ کومله‌یه‌مه‌ه‌ه‌ن مه‌ل باپير
مه‌ل باپير مه‌ل باپير مه‌ل باپير
نه‌لاره‌ کومله‌یه‌مه‌ه‌ه‌ن مه‌ل باپير

به ره دبانگه دانهنگی راست و په سه

www.alibapir.com

به ره و بانگه وازيكي راست و په سه ن

نووسين: عه لي باپير

ماfi له چاپدانه وه ي پاريزراوه بو نو سينگه ي ته فسير

چاپي به كه م ١٤٤٢ ك - ٢٠٢١ ز

نوسينگه ي ته فسير

بو بلاو كړدنه وه

هه وليز - شه قامي 30 مه تري ته نيشت مناره ي چولي

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

f t g+ y /TafseerOffice

تاماده كړدني پيرست - نو سينگه ي ته فسير

عه لي باپير (نووسه ر)

به ره و بانگه وازيكي راست و په سه ن

٢١٦ لاپه ره

١٤ * ٢١ سم

بابه ت : ثاني ني

ISBN : 978-99-22-632-11-7

له به ريوه به را يه تي گشتي كتبخانه گشته كان - هه ري مي كوردستان

ژماره سپاردني (٢١٩) ي سالي ٢٠٢٠ پيدراوه

"بيروبوچوني هم كتبه، مه رج نيه هه مان بيرو بوچوني نو سينگه ي ته فسير بي"

خه تي به رگ : نه وزاد كو يي

ديزاييني ناوه وه : زه رده شت كاواني

www.alibapir.com

مه وسووعه ی به ره وباشترتیگه یشتن وپیکه یشتن

- کتیبی ۴ -

به ره وبانگه دانیکی رایت دره به ن

نووسینی
عهلی باپیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾

فصلت.

[illegible]

پیشکش بی

به ههركه سێك كه پێش زمانی قسه و وتار، به زمانی حال و كردار
خه لك به ره و خوا بانگ دهكات و، به بهرنامه كه بیان ئاشنا دهكات
و، زۆر باش دهزانی كه خه لك له خوا وه نزیكخستن و به ندایه تیی
بو خوا كردن فێركردنیان، ئهركی هه ره مه زن و ههستیاری
پێغه مبه رانی هه لێژاردی خوایه، بۆیه: به هه رچی له توانا و
برستی دایه، خۆی بو ئاماده دهكات.

رێگه یاندانی مێكته به ی علۆسنا عه لێ بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

رێگه یاندانی مێكته به ی علۆسنا عه لێ بابێر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کەتانی

رێگه یاندانی مێكته به ی علۆسنا عه لێ بابێر

پیشه کی و ریخو شکردن

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾
 ۱۰۲ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾
 ۱ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۖ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾
 ۷۱ الأحزاب.

خوینه ره به ریژه کان!

شیکی روون و بی چهند و چوونه، که ته رکی سه ره کی پیغه مبه رانی
 خوا صلی الله علیه وسلم بریتی بووه له خه لك بولای خوا بانگ کردن
 و به تایین بهرنامه کی تاشناکردنیان، هه لبه ته پیغه مبه رانیش (علیهم
 أفضل الصلوات وأتم التسليمات وأحسن البركات)، به باشتیرین شیوه، تهو

ته‌رکه گه‌وره و گرن‌گ و قورسه‌ی سهرشانی خو‌یانیان ته‌نجام داوه، چون‌که ته‌گه‌ر وانه‌بو‌وايه، حیکمه‌تی خ‌وای کارزانیان له‌ ره‌وانه‌کرانیان دا، بۆ نه‌ده‌هین‌رایه‌دی، که بریتیه له: ته‌واو کردنی به‌لگه‌ی خوا له‌ سهر به‌نده‌کان (إقام حجة الله على العباد) و بیان‌و بر‌او‌کردن و، به‌هانه به‌ده‌سته‌وه نه‌هیش‌تینیان، بۆ ناسینی خوا و نه‌په‌رستنی و به‌ندایه‌تی بۆ نه‌کردنی، وه‌ک خ‌وای به‌رزی مه‌زن فه‌رمویه‌تی:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء ۱۶۵)

واته: پیغه‌مبه‌رانی خوا ره‌وانه‌کراویکی دل‌خ‌وش‌کهر و ترسینه‌ر (موژده‌ده‌ر و وریا که‌روهه‌ن) تا‌کو د‌وای هاتنی پیغه‌مبه‌ران، خه‌لک به‌لگه‌ی له‌سهر خوا نه‌مینێ و، خواش زالی کار به‌جیه.

که‌واته: هه‌موو ته‌وانه‌ی به‌شی‌وه‌یه‌ک له‌شی‌وه‌کان، کاری بانگ‌کردنی خه‌لک بۆ لای خوا و ناشنا‌کردنیان به‌ ئایین و به‌رنامه‌که‌ی، ده‌که‌ن، ده‌بی بزانن به‌و کاره‌یان شانیان خست‌وته بن باری گه‌وره‌ترین و هه‌ستیارترین و گرن‌گترین ته‌رک، که له‌ته‌سل دا ته‌رکی پیغه‌مبه‌رانی خوايه (عليهم الصلاة والسلام والبركات)، بۆیه ده‌بی یه‌کجا یه‌کجار ه‌وشیارین و، به‌رده‌وام سهر‌گه‌رمی خ‌و‌ئا‌ماده‌کردن و تی‌گه‌یشتن و پی‌گه‌یشتنی زیاترین، تا‌کو شایسته‌یی جی به‌جی‌کردنی ته‌و ته‌رک و کاره گه‌وره و گرن‌گه‌یان هه‌بی، نه‌ک به‌پیچ‌ه‌وانه‌وه: دل‌زه‌دیان بکه‌ن و دووریان بخه‌نه‌وه!

ته‌م باب‌ه‌ته‌ش: (بهره‌و بانگه‌وازیکی راست و ره‌سهن)، مه‌به‌ستمان پیی بانگه‌وازی ئیسلامیه‌ و، سهره‌تا ده‌مه‌وی ته‌و راستیه‌ رابگه‌یه‌نم که:

ټم^(۱۱) بابه ته، برای دلسوزتان زوری خو پيوه ماندوو کردوه، جگه له خویندنه ووه موتالای وردو قوولې چهند رږژده، راپویریشم له سهر کردوه، ئیستیخاره شم بو کردوه، دوعاو پارانه وشم بو کردوه، ئومیدم وایه ته وه بلیم و، ته وه پروون بکه موه، که جیگای رهامه ندیی خوی پهرودردگار بی، پاشان مایه ی سوود و که لکی ئیوه ش بی.

به ریزان!

ټه وې که لم کتبه دا دمه وې پیشکشی ئیوی بکه م، له و ده (۱۰) ته ودریه دا، که دوايي ناوونیشانه کانیان ده خینه پروو، گوشراوو پوخته ی ته ویه که من به راست و دروست و چاکي ده زانم، ئیمه کار و جموچول و چالاکیی بانگه وازی خو مانی پی ته نجام بدهین، گومانی تیدانیه که بانگه وازی ئیسلامی به هه موو جوړه کانیه ووه له هه موو ئاسته کاندو، به چه مک و واتای فراوانی بانگه وازی ئیسلامی، به بزویته ر و داینه مو ی دینداری و مسولمانه تیی داده نری و پیغه مبه ری خاتم موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) دوی ته وې خوی پهرودردگار به دواندن (خطاب ی):

﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝۱﴾ المزمّل.

کردیه پیغه مبه ر (نبی)، ته گهر دواتر به دواندن (خطاب ی):

﴿يَا أَيُّهَا الْمَذِيرُ ۝۱ قُرْآنَ ذَر ۝۲﴾ المذثر.

(۱) ټم بابه ته کاتی خو ی له لایان: (ناوندی راهینان و گه شه پیدان) ووه بو به نده پیشنیار کړا و به پینج وتار پیشکشی بژاردیه که له ماموستا و مشور خورانم کردن، له بریایان و خوشکان، خوا پاداشتیان بداته ووه.

نه یکر د بایه ره وانه کړاو (رَسُول)، به ته تکیده شو بانگه واز و په یامه ی خوا به نیمه نه ده گه یشت، چونکه زانایان ده لاین: پیغه مبه ری خاته م (صلی الله علیه وسلم) خوی مه ربه بان دوی ته وده ی به پینج ثایه تی سه رته تای سو ورده تی (العلق) دواندی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (١) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ (٢) ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ (٣) ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (٤) ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (٥) ﴿العلق﴾.

که نه مانه پینج ثایه تی سه رته تای قورثان بوون، دابه زینه سه ر دلی موباره کی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، دوی ته وه، یه کسه ر سو ورده تی (المزمل) هاته خوار، چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) چو وه بو مالی و، به خه دیجه ی خیزانی خوا لئی رازی بی، فه رموو: {زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي} (١١)، واته: دامپوشن، دامپوشن، هه روه ها له رزی لی هات، حاله تی کی نا ثاسایی بو ی روویدا، گو تیشی: له خو م تر سام، به لام ته وه بوو که خه دیجه خوا لئی رازی بیت، دلی دایه وه، گو تی: {كَلَّا أَبْشِرْ فَوَاللَّهِ لَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، وَاللَّهُ إِنَّكَ لَنَصِلَ الرَّحْمَ، وَتَصْدُقُ الْحَدِيثَ، وَتَحْمِلُ الْكَلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ} أخرجه البخاري: ٦٥٨١، ومسلم: ٤٢٢. واته: نه خیر به خوا، خوا هه رگیز تو شه رمه زار ناکات، تو خزمایه تی ده گه یه نی و، راستگو یی و، ده ستبارگری له ته نگانه داو، هاوکاری نه دار ده که ی و، ریژی میوان ده گری، له کاتی نه هاهمه تییه کان یارمه تی (خه لك) ده ده ی،

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ٤، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ١٦١، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ٣٣٢٥.

کومه لیک له سیفه ته به رزه کانی پیغمبه ری هه لدان (صلی الله علیه وسلم).

به لئ خوا عزوجل به: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ١﴾، موحه ممدی (صلی الله علیه وسلم) کرده پیغمبه ر (نبی)، به لام دویي ته وده بوو که سه رده تاي سوورده تي (المدرثر) دابه زي:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ ١﴾ قُرْ فَأَنْذِرْ ٢ وَرَبِّكَ فَكْثِرْ ٣ وَثَبَّابَكَ فَطَهِّرْ ٤ وَالرَّجْزُ فَاهْجُرْ ٥ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٦ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ٧﴾ المدرثر.

واته: به ناوی خوی به به زبني به خشنده

ته ی خو له نویته وه پیچهر! هه لسه (خه لك) بیدار بکه وه و، په روه رد گارت به گه وره بگره و، پو شاکت چاک رابگره و، واز له گونا هو پیسی بیته و، به زور دیتنه وه منه ت له سه ر چاکه کانت مه که و، بو په روه رد گارت خوت رابگره.

به م سه رده تاي سوورده تي (المدرثر) پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) وهك ره وانه کراو (رسول) مونزه م و موکه لله ف کرا به ودي که ته ودي که وهك (نبی) ودریگرته و، وهك (رسول) بیگه یه نی، تنجا ته گه ر پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) وای نه کردبایه، به دلنیا یی ته و په یامه به ده ستی تیمه نه ده گه ی، دوایش ها وده لانی به ری زی پیغمبه ر (صلی الله علیه وسلم) خوا لیان رازی بی، به تایبته چوار خه لیه راشیده که ی، ته گه ر ته وانیش وهك پیغمبه ر خاته میان نه کردبایه و، به رده وام نه بوویان له سه ر گه یانندی په یامی خوا، دیسان بلا و

نه ده بۆوه، ههروهها دواى ئهوانيش جىلى شوينكه وتوان (تابعين)، شوينكه وتوانى شوينكه وتوان، ههتا گه يشتوته ئىستا.

بهلى، بانگه واز واته: بانگ كردنى خهك بو لاي خواو بو لاي ئايين و پهيامى خوا، داينه موو بزوينه رى ديندارى و مسولمانه تىيه، ئه وهش ئهركىكه سه رهتا پيغه مبه رى خاتهم (صلى الله عليه وسلم) پيى ئهركدار (مكلف) كراوه، دواى خويشى، هه موو ئوممه ته كهى، هه مان ئهركى له سه رشانه به زور به لگان، بو وينه: ئهم ئايه ته موباره كه كه ده فه رموى:

﴿قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ...﴾ (١٩) الأنعام

(خوا به پيغه مبه ر ده فه رموى): بهلى: چ شتيك شايه دى بدات گه وره تره، {چاوه رپي وهلامى ئه وان مه كه}، بهلى: خوا، {ئه گه ر خوا شايه دى بدات، شايه دىيه كهى له هى هه موو كه س گه وره تره}، ئنجا به فه رموو: خوا شايه ده، له نيوان من و ئيوه دا، {كه منى كردوه به پيغه مبه ر}، ئهم قورئانه شم بو ره وان كراوه، تاكو ئيوه پى هو شيار بكه مه وه، ههركه سيكى ديكه ش كه پيى ده گات،

يانى: هه ر كه سيكى ديكه ش كه پيى ده گات، به م قورئانه هو شيارو، ئاگادارى ده كه مه وه، ورياي ده كه مه وه، كه بزاني چيه؟ له كويوه هاتوه؟ بو چى هاتوه؟ بو كوي ده چى؟

كه واته: وهك زانايان ده لين: ئه مه به لگيه له سه ر ئه وهى هه ر كه سيك ئه و په يامه، ئه و قورئانهى پى ده گات، ئه و يش وهك پيغه مبه ر

(صلی الله علیه وسلم) مولزده مه که بیگه یه نی به خه لک، به هه موو شیوه کانی گه یانندن، که دواپی باسیان ده که یی.

هه روه ها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهر موی: {بَلَّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً} (۱)، واته: ته گهر ثایه تیکیش بی له منه وه بیگه یه نن،

بو بابه ته که شمان: (به رهو بانگه وازیکی راست و ږه سهن) ام وه ک ناوونیشان هه لبر اړدوه، بویه با هم دوو وشه یه تان توژی بو شی بکه مه وه.

مه به ستم له ږه سهن (اصیل)، ته و دیه که تهو بانگه وازه ده بی بریتی بی له په یام و بهر نامه ی تیرو ته و اوای خوا، که له قورثان و سوننه تدا به رجه سته یه .

۱۵

هه روه ها مه به ستم له راستبوون (صحيح) ده که شی ته و دیه: به شیوه یه ک بگه یه نری، که پر به پیستی واقع بی و، ثامانج پیکی، چونکه له راستیی دا، کاری ئیسلامی و، هه موو جموجو لیکي ئیسلامی، ده بی هم (راست) بی، هم (ږه سهن) بی، راستی، واته: تهو واقعیه ی تییدا ته نجام ددری، تهو ژینگه یه ږه چاو کرابی، ږه سه نیش بی، واته: شتیک نه بی که ږه گ و ریشه و ته سلنکی شهرعی نه بی

ده (۱۰) ته و هره کانی هم بابه ته ش، ته مه ناوونیشانه کانیا ن:

ته و هری یه که م: پیناسه ی بانگه واز.

ته و هری دوو هم: گرنگی و پیگه و حوکمی بانگه واز.

ته و هری سییه م: پله و پایه ی بانگه واز کاران.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۴۹۶.

ته وهری چواره م: ئامانج و مه بهستی بانگه واز.
 ته وهری پینجه م: ری بازی بانگه وازو، شیواز و ئامرازه کانی.
 ته وهری شه شه م: چه سپاویی ری باز و ئامانجی بانگه وازو، داهینان و
 تازه گهری به رده وام له شیواز و ئامرازه کانیدا.
 ته وهری هه وته م: بنه ما گرنگه کانی بانگه واز.
 ته وهری هه شته م: ئاکارو په وشته په سنده بنه په ټییه کانی بانگه وازکاران.
 ته وهری نۆیه م: چهند هه له و نه خو شیه کی به شیک له بانگه وازکاران.
 ته وهری ده یه م و کو تایی: چون ده توانین بانگه وازیکی راست و پهسه ن
 بو ئیسلام بکهین؟

سبحانك اللهم وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت

أستغفرك وأتوب إليك

٦ / رجب / ١٤٤١ ك

١ / ٣ / ٢٠٢٠ ز

به پړزان!

گه ليك جارن بو هه نديك له وشه كان كه له قورښاندا هاتوون،
يان له فهرمايشتي پيغه مبه ردا (صلي الله عليه وسلم) چه مك
و واتايه كي باوو عورفيان بو داده تاشين و، قه تيسيان ده كه ين له و
چه مك و واتاياندا كه له رپوژگاري تيمه داو، له لاي تيمه باون، به لام
مه رج نيه له به كارهيڼاني قورښاندا وايي، يه كي له وانه هم وشه ي
بانگه واز (دعوة) د، بانگه واز تيمه هه ر وای لي حالين: ماموستايه ك
كه وتار ددها (وتاري جومعه) ياخود وتاره كاني دي، ياخود كه له
بوته كاني ديكه دا قسه بو خه لك ده كات، ياخود كه سيك كه دهرس
ده ليتنه وه، يان ناموژگاريي خه لك ده كات، تيمه وای لي حالين كه
بانگه واز نه وديه!

به لام براو خوشكاني به پړ!

وهك دواييش زياتر رووني ده كه مه وه، بانگه وازي ئيسلاميي (الدعوة
الإسلامية) هه موو جموجول و چالاكييه كاني ئينسان كه نه نجاميان
ددها، به مه به ستي نه وه ي ثاييني خواي په روه ردگار بو خه لك روون
بكاته وه، چه مك ي بانگه واز هه مووي ده گريته وه، به لكو جاري وا هه يه
كرده وه ئاكارو هه لويستي ئينسان، تنجا كرده وي كو مه لايه تيبه،
هه لويستي سياسييه، ئاكارى خيزانييه، زور كاريگه رتره له وتاريك،
بگره له دهيان وتاريش، بو بانگ كردني خه لك بو ئيسلام و بهرچاو
روونكر دنه وديان له بارديه وه.

ثايا پيغه مبه ري خاتهم (صلي الله عليه وسلم) ته نيا هه ر به
زمانى وتار، ثاييني پيشاني تيمه داوه؟ نه خير، به لكو زياتر به زمانى

کردار، زانایانی فەرموودەناس دەلێن: فەرمایشتە مۆتەواتیرەکان
 کە پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بە زاری موبارەکی
 فەرموونی، ھەندیک دەلێن: دە (۱۰) ن، ھەندیک دەلێن: چوار (۴) ن،
 گرنگ ئەوێە لەو سنوورە دان، ھەلبەت ھەیشەن گوتوویانە: زیاتر،
 بەلام کە دینە سەر دیاریکردنیان، مشت و مەری زۆر دروست دەبێ،
 ئایا دەقەکانی سوننەت کە بە شیوەی تەواتور بە ئیمە گەیشتون، ھەر
 ئەوئەندەن؟! نەخیر، بەلام زۆربەیی دەقەکانی سوننەت کە بە تەواتور بە
 ئیمە گەیشتون، ھەموویان دەقی سوننەتی کردەیی (السنة العملية)
 ن، بۆ وینە: پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەبەر چاوی ھاوئەلان
 نوێژی کردووە، لەسەر مینبەر، بەلای کەمەووە دوو جار نوێژی کردووە
 لەسەر مینبەر، فەرموویەتی: {صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلِي} (۱)، واتە:
 ھەک چۆن بینیتانم نوێژم کرد، نوێژم بکەن.

ئەو ھەموویان بینوویانە، ھەرۆھا کە کۆچی کردووە، کە جەنگی
 کردووە، کە سەردانی دراوسیێ کردووە، کە ھەلسوکەوتە جوړاو جوړەکانی
 کردوون، ھەموویان بە کردووە بوون و، ھەمووشیان پێشاندانی ئیسلام
 بوون.

بۆیە لەسەرەتاوە دەمەوێ ئەوئەتان عەرزیەکەم: کە چەمکی بانگەواز
 زۆر فراوانترە لەوێ کە لە زەین و میشکی زۆربەیی ئیمەدا ھەیە، کە
 پێمان وایە: بریتییە لە وتاردان و دەرس گوتنەو، نامۆژگاریی کردنی
 خەلک، چ بە تاک و چ بە کۆ!

ئێستاش ھەک چەند نمونەییەک، پێنج پێناسان دەخەینەروو:

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۶۳۱.

پیناسه ی یه که م:

ثیبنو ته یمییبه گوتوویه تی: (الدَّعْوَةُ إِلَى اللَّهِ هِيَ الدَّعْوَةُ إِلَى الْإِيمَانِ بِهِ، وَهِيَ جَاءَتْ بِهِ رُسُلُهُ بِتَصْدِيقِهِمْ فِيمَا أَخْبَرُوا بِهِ، وَذَلِكَ يَتَّصِفُ الدَّعْوَةُ إِلَى:

الشَّهَادَتَيْنِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزُّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحُجِّ الْبَيْتِ، وَالدَّعْوَةُ إِلَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، وَالدَّعْوَةُ إِلَى أَنْ يَعْبُدَ الْعَبْدُ رَبَّهُ كَأَنَّهُ يَرَاهُ....

وَكُلُّ مَا أَحَبَّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ وَاجِبٍ وَمُسْتَحَبٍّ مِنْ بَاطِنٍ وَظَاهِرٍ، فَمِنْ الدَّعْوَةِ إِلَى اللَّهِ: الْأَمْرُ بِهِ، وَكُلُّ مَا أَبْغَضَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ بَاطِنٍ وَظَاهِرٍ، فَمِنْ الدَّعْوَةِ إِلَى اللَّهِ: النَّهْيُ عَنْهُ، وَلَا تَتِمُّ الدَّعْوَةُ إِلَى اللَّهِ إِلَّا بِالدَّعْوَةِ إِلَى أَنْ يُفْعَلَ مَا أَحَبَّهُ اللَّهُ، وَيُتْرَكَ مَا أَبْغَضَهُ اللَّهُ سَوَاءً، كَانَ مِنَ الْأَقْوَالِ أَوْ الْأَعْمَالِ الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ^(۱).

۲۱

که یم وایه پیناسه یه کی زور باشی کردودو چه مک و واتای بانگه واز باش روون ده کاته وه، ده لی: بانگه واز بو لای خوا بریتیه له خه لک بانگ کردن بو پروا پیهینانی و، پرواهینان به ودی که پیغه مبه ره کانی (علیهم الصلاة والسلام) هیناویانه، ته ویش به وه که به راست بزانی له وه دا که هه والیان پیداده، ته وهش ته م شتانه ده گریته خو ی: هه ردوو شایه تمانه کان، {واته: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ)} و، به رپا کردنی نویژو، زه کاتدان و، رپوژوو گرتنی مانگی رپه مه زان و، چه جی مالی خوا، هه روه ها بانگه واز کردن بو پرواهینان به خواو، به فریشته کانی و، به کتیبه کانی و، به پیغه مبه رانی و، به زیندوو بوونه ودی دوا ی مردن و، پرواهینان به قه دهر، خیر و شه ری،

(۱) مجموع الفتاوی: ج ۱۵، ص ۱۵۷ و ۱۶۷.

(واته: ئه‌وه‌ی که ئینسان پێی خۆشه‌و ئه‌وه‌شی که پێی ناخۆشه‌)،
هه‌روه‌ها بانگه‌واز کردن بۆ ئه‌وه‌ که به‌نده‌ په‌روه‌ردگاری خۆی بپه‌رستی
وه‌ک بیهینی، (واته: بانگه‌واز کردن بۆ ته‌زکیه‌ی نه‌فس و ته‌سه‌ووف
و غیرفانی، هه‌روه‌ها بۆ شتی که خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی
الله علیه وسلم) خۆشیان ویستوه‌، چ واجب بی، چ په‌سند بی،
چ په‌نه‌ان بی، چ ناشکرا بی، له‌ بانگه‌وازکردنه‌ بۆ لای خوا، که
فه‌رمانی پێ بکری و، هه‌رچی که خواو پیغه‌مبه‌ری خواش، رقیان
لی هه‌لبستی، له‌ په‌نه‌ان و ناشکرا، له‌ بانگه‌وازکردنه‌ بۆ لای خوا،
که قه‌ده‌غه‌ بکری، بانگه‌وازی بۆ لای خوا، ته‌واو نابی، مه‌گه‌ر به‌وه
که هه‌رچی خوا فه‌رزی کردوه‌، ته‌نجام بدری و، هه‌رچی خوا رقی لی
هه‌لبستی، وازی لی به‌یئری، چ په‌یوه‌ندی به‌ قسانه‌وه‌ هه‌بی، چ به
کرده‌وان، کرده‌وه‌ قسه‌کانیش چ په‌نه‌ان بن چ ناشکرا.

پێناسه‌ی دووه‌م:

که له‌ مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) ^(۱) ده‌ ده‌یه‌یین:

(هِيَ الدَّعْوَةُ: إِلَى اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، وَدِينِهِ الْقِيَمُ، وَالْهَدَفُ مِنْهَا هُوَ
إِرْجَاعُ النَّاسِ إِلَى رَبِّهِمْ لِلْقِيَامِ بِعِبَادَتِهِ مِنْ خِلَالِ الْإِلْتِمَاز بِشَرِيعَتِهِ، وَالْإِقْتِدَاءِ
بِنَبِيِّهِ، سِوَاكَ كَانَ ذَلِكَ الْإِرْجَاعُ مِنَ الْكُفْرِ إِلَى الْإِيمَانِ ابْتِدَاءً، أَوْ مِنَ الْمَعْصِيَةِ
إِلَى الطَّاعَةِ، تَوْبَةً وَتَصْحِيحًا، وَقَدْ يَكُونُ الْهَدَفُ مِنَ الدَّعْوَةِ: الْإِسْتِمْرَارُ عَلَى
الطَّاعَةِ وَالْإِزْدِيَادُ مِنْهَا، زِيَادَةً فِي الْإِهْتِدَاءِ، وَكُلُّ ذَلِكَ بِالْقَوْلِ وَالْفِعْلِ، أَوَّالًا
وَالْحَالُ).

(۱) الْكِتَابُ الْحَادِي عَشَرَ، ص ۲۰۰، الطبعة الثانية: ۲۰۱۹.

واته: بانگه واز بریتیه له بانگکردنی خه لک بو لای خوا تبارک و تعالی و، بو لای ثایینه ریڅ و راسته که ی و، ثامانچ له بانگه واز، بریتیه له گيړانه وې خه لک بو لای په روږد گاریان، بو هه لسان به به نډایه تیې کردنی له میانی پابه نډیې به شه ریعه ته که یه وې، له میانی شوینکه و تنی پیغه مبه رده کیدا (صلی الله علیه وسلم)، ثنا ته و گيړانه وې خه لکه بو لای خوا، چ له کوفرو وې بې، بو ثیمان، (خه لکی نامسو لمان بانگ بکړی بو نیسلام)، چ له گونا هو تاوانه وې بې بو تاعه ت و فەرمان به ریې، (وډک گه پانه وېو راستکردنه وې)، جاری واش هه یه بانگه واز بو ته وډیه که ته و مرو فته له سه ر ته و تاعه ت و چا که یه به رده وام بې و، له هیډایه ت و ته قوا زیاد بکات، هه مو و ته وډه ش: چ به قسه بې، چ به کرده و، یان چ به زمانی و تار بې، چ به زمانی حال.

پیناسه ی سییه م:

ته مه ش پیناسه یه کی کورته، (د. رووف شلبي) له کتیبې: (الدَّعْوَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ فِي الْعَهْدِ الْمَكِّيِّ) ^(۱) دا، هیناویه تی، ده لې:

(الدَّعْوَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ: حَرَكَةُ إِحْيَاءِ لِلنِّظَامِ الْإِلَهِيِّ الَّذِي أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ الْخَاتَمِ).

واته: بانگه وازی نیسلامیې بریتیه له جموجولې بوو ژانډنه وې سیستمی خوا یی که دایبه زانډو ته سه ر پیغه مبه ری کو تایي (موحه ممه د) (صلی الله علیه وسلم).

پیناسه‌ی چواره‌م:

(معاذ إبراهيم عتيلى) له (التَّفَاعُلُ الدَّعْوِي عِبْرَ شَبَكَاةِ التَّوَّاصِلِ
الْإِجْتِمَاعِي) ^(۱) دا، ده‌لی:

(الدَّعْوَةُ: نَقْلُ رِسَالَةِ الْإِسْلَامِ وَتَعْلِيمِهَا لِلنَّاسِ فَرْدِيًّا أَوْ جَمَاعِيًّا، بِوَسْطَةِ
وَسَائِلٍ وَأَدَوَاتٍ مُبَاشِرَةٍ أَوْ غَيْرِ مُبَاشِرَةٍ، بِحَيْثُ تَهْدَفُ إِلَى تَحْسِينِ أَحْوَالِ
الْمُسْلِمِينَ، وَإِقْنَاعِ غَيْرِ الْمُسْلِمِينَ لِلدُّخُولِ فِي الْإِسْلَامِ).

واته: بانگه‌واز بریتیه گواستنه‌وه‌ی په‌یامی ئیسلام و، فی‌ری خه‌لک
کردنی، به‌ته‌نیا، یاخود به‌کۆمه‌ل، به‌هۆی چه‌ند ئامرازیکه‌وه،
راسته‌وخۆ یان ناراسته‌وخۆ، که ئامانج ئه‌وه‌ی بی، حال‌ی مسوولمانان
باشی و، نامسوولمانانیش قه‌ناعه‌ت یی به‌یئیرین به‌وه‌ی که بیته‌ نیو
ئیسلامه‌وه.

پیناسه‌ی پینجه‌م:

(د. محمد شریف بن کمال مشوح، له کتیبی: (فقه دَعْوَةِ غَيْرِ
مُسْلِمِينَ وَرِعَايَةُ الْمُسْلِمِينَ الْجُدُد) ^(۲) دا، ده‌لی:

(الدَّعْوَةُ: فَنَّ إِعْلَامِ الْأَنَامِ بِدِينِ الْإِسْلَامِ، وَحَضِّهِمْ عَلَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ
وَبِأَقْيِ الْأَرْكَانِ، وَالْأَمْرِ بِالتَّزَامِ الشَّرِيعَةِ وَتَعْلِيمِهِمُ الدِّينَ، وَتَرْبِيَّتِهِمْ عَلَيْهِ،
بِالْأَسَالِبِ الشَّرْعِيَّةِ الْمُمْكِنَةِ، وَحَثِّهِمْ عَلَى تَطْبِيقِهِ فِي جَمِيعِ مَنَاحِي الْحَيَاةِ،
لِصْلَاحِ حَالِهِمْ فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ).

(۱) ص ۳۳.

(۲) ص ۳۵.

واته: بانگه واز بریتیه له هونهری بانگکردن و ئاگادار کردنهوهی خه‌لک، له ئایینی ئیسلام و، هاندانیان بۆ ئه‌وه که ئیمان به خوا بینن و، ئیمان به باقی پایه‌کانی دیکه‌ی ئیمان بینن، هه‌روه‌ها فه‌رمانیان پێ بکړی به پابه‌ندی به شه‌ریعه‌ته‌وه‌و ئایینیان فێر بکړی و، له‌سه‌ری په‌روه‌ده بکړن، به شیوازه شه‌رعییه گونجاوه‌کان و، هانبدین له‌سه‌ر جی به‌جیکردنی شه‌ریعت له هه‌موو په‌هه‌نده‌کانی ژیاناندا، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌م له دنیا‌دا حالیان باش بی و، هه‌م له دوا‌پوژدا.

به‌پێزان!

ئایا ئیمه له‌و پێناسانه‌وه چیمان بۆ ده‌رده‌که‌وه‌ی؟ راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وه‌ی که له‌سه‌رتاوه ئاماژه‌م پێدا: چه‌مکی بانگه‌واز زۆر فراوان و گشتگیره‌و، هه‌موو ئیسلام ده‌گریته‌وه‌و، وه‌ک ئه‌وه‌ی له ئیبن و ته‌یمییه‌وه هینامان و، ئه‌وه‌ی خۆم هینام و، ئه‌وه‌ی له زانایانی دیکه‌وه هینامان، بانگه‌وازکردن بۆ ئیسلام واته: به کردارو به وتار کارێک بکه‌ی خه‌لک پابه‌ند بی به ئیسلامه‌وه، پێشی لێی تیبگه‌ن، ئنجا پێوه‌ی پابه‌ندبن، بۆ ئه‌وه‌ی که هه‌م له دنیا‌دا به‌خته‌وه‌ر بن و، هه‌م له دوا‌پوژدا سه‌رفراز بن.

له ئۆره کۆمه‌ڵه‌یه‌که‌مان له‌م‌هه‌رێش

Stay in touch on social media

بۆ ئه‌م‌هه‌رێش بۆ ئۆرێش

علي بابير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير AliBapir

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

چه ند به لگه یه كه له سه ر گشتگیریی چه مك و واتای بانگه واز:

یه کهم: خوا سبحانه و تعالی ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا
لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ...﴾ (٢٤) ﴿الأنفال

واته: ئەو ئەوانە ی پر و اتان هیناوه! به دەم بانگی خواو پیغه مبه ره که یه وه
بچن، ههر کاتی بانگیان کردن بۆ شتیک که پیی زیندوو دهنه وه.

بیگومان ئیمه به هه موو ئیسلام زیندوو دهینه وه، که واته: خواو
پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بۆ هه موو ئیسلام بانگیان
کردوین، چونکه به هه موو ئیسلام زیندوو دهینه وه، نه که ههر به ئیمان
و عه قیده که ی، یان ته نیا به عیبادته که ی، یان ته نیا به ره وشته که ی ...
هتد، به لکو به کۆی شه ریه ته که ی: چ په یوه ندیی به بواری خیرانیی، چ
کۆمه لایه تی، چ سیاسیی، چ ئابووری، ههر شتیکه وه هه بی.

دووهم: هه روها ته گهر ته ماشای ئەو فهرمایشته ی خوا ی په روهرد گار
بکه ین، له سوورده تی (النحل) دا که چه ند جارێکی دیکه ش دهیه ئین،
خوا ده فهرموی:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ...﴾ (١٢٥)

واته: بانگ بکه بۆ ریبازی په روهرد گارت، ئایا ریبازی په روهرد گارت
چییه؟ بیگومان قورئانه و سونه ته و، شه ریه ته ی خوا هه موویه تی.

ئنجا ئایا بانگ کردنه که، چۆن بی و چۆنیان بانگ بکه ین؟
ده گونجی به قسه بانگیان بکه ین و، ده گونجی به کرده وش بانگیان

بەكەين، كەردەوھش زۆر جۆرە، وەك دوايى باسى دەكەين، كەردەوھ ھەر شتەك و دوو شت نە: كەردەوھى كۆمەلەيتى ھەيە، خەزمەتگوزارىي ھەيە، كەردەوھى سىياسىي ھەيە، كەردەوھى خەزىنىي ھەيە، كەردارى تاكىي ھەيە، كەردارى كۆمەلەي ھەيە، زۆر جۆرى ھەيە.

سەيەم: ھەر ھەھا ئەو فەرمايشتەي پەغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) كە لە صەحىحى بوخارىي و صەحىحى موسلىم ھاتو، كە پەغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) ەلى كورى ئەبى تالبى خا لىي رازى بى دەنيرى، لە كاتى گرتنى قەلاكانى خەيبەردا، دەفەر موئ: {أَنْفُذْ عَلَى رِسْكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ} (۱)، واتە: بە شەينەيى بچۆ، ھەتاكو دەچەي شەينەكەيان، (دەچەي ئەو شەينەي كە ئەوانى لىن) و، پاشان بانگيان بەكە بۆ ئىسلام.

يانى: بانگيان بەكە بۆ ئىسلام بە گشتى و بە ھەموو لايەن و پەھەندەكانىيەو.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. It includes various social media and contact links: Facebook (AliBapir), YouTube (AliBapir), and a website link (www.alibapir.net). There are also QR codes for mobile app downloads (Google Play and App Store) and contact information for the AliBapir team.

تہوہری دووہم

گرنگی و پیگه و حوکمی بانگه‌واز

به نوبه خود به یه راهی که نتوانستیم
 Say we reach on social media
 این معکم بره و جایی از اوجبال آزادمانی

علی باباپیر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
 English + عربی + گۆزلی

کتابخانه
 به نوبه خود به یه راهی که نتوانستیم
 Say we reach on social media
 این معکم بره و جایی از اوجبال آزادمانی

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for social media and app store

له نړۍ څخه نږدې پوهېدونکي لوستونکي

Stay in touch on Social Media

نن مه کم یو نولل اړیکه

ډاګه پانډي مخکنه پي ماموستا علي بابير

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

علي بابير AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

ډاګه پانډي مخکنه پي ماموستا علي بابير

ډاګه پانډي مخکنه پي ماموستا علي بابير

ډاګه پانډي مخکنه پي ماموستا علي بابير

بەرپىزان، خوشكان و برايانى خوشەويستەم!

ئەگەر تەماشاي چەند دەقىك بىكەين، زۆر بە ئاشكرا و پرونىي
تەيىدەگەين كە گرنگىي بانگەوازو، پىنگەكەي چۈنە؟ ھەروەھا ھوكمەكەشى
چىيە؟

۱- بۇ وىنە: ھەردووك ئايەتى: (۴۵ و ۴۶) لە سوورەتى (الأحزاب):

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ۴۵
﴿اللَّهُ يَذِّنُهُ وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ ۴۶.

خوای پەرودەدگار پىغەمبەرى خاتم دەدوینى، دەفەرموى: ئەي
پىغەمبەر! ئىمە توۋمان ناردودە، كە شايەدبى و دلخۆشكەربى و،
۳۱ وریاکەرەدەبى، ھەروەھا بانگەوازكاربى بۇ لای خوا بە مۆلەتى خواو،
چرايەكى تیشكەدەربى.

كەواتە: ئەركى سەرەكىي پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەو
بوو كە موژدەدەر و ترسینەربى و، بانگەكاربى بۇ لای خواو، وەك
چرايەك رپى دینداربى و مسولمانیتى بۇ خەلك رۆشن بىكاتەو.

۲- ھەروەھا ئەم ئايەتەي سوورەتى (المائدة)، كە خوا دەفەرموى:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ
رِسَالَاتَهُ...﴾ ۱۷.

واتە: ئەي رەوانەكراو! ئەودى لە پەرودەدگار تەو بوۋت دابەزىنراو،
بىگەيەنە، چونكە ئەگەر نەيگەيەنى (ئەگەر وانەكەي) پەيامى
خوات نەگەياندودە.

واته: څه‌گەر وانه‌که‌ی، مانای وایه تُو (رسول) نه‌بووی، چونکه (رسول) که‌سی‌که په‌یام‌یکې پېدا نیردرایی و، ددې څه و په‌یامه بگه‌یه‌نری، چونی بېگه‌یه‌نی؟ به هه‌موو شیوه‌کانی گه‌یاندن، لی‌مان تیکنه‌چی، ته‌نیا څه‌وه نیه که وتاریان بُو بدات، چونکه پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به هه‌موو شیوه‌کانی گه‌یاندن، په‌یامی خوی گه‌یانده، ښجا ټیمه‌ش که شوینکه‌وته‌ی څه و پیغهمبه‌ره‌ین (صلی الله علیه وسلم)، هه‌مان څه‌رک که له‌سه‌ر شانی څه و بووه، له‌سه‌ر شانی ټیمه‌شه، له‌قه‌در توانا و برست و بُو لوانمان، وک خوی زانا و توانا له سووره‌تی (الأحزاب) دا ده‌فرموی:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (۳۱)

واته: به دلنیا‌ی له پیغهمبه‌ری خوادا باشت‌ین سه‌ر مه‌شقی هی‌یه بُو ټیوه، بُو هه‌ر که‌سی‌ک به ټومی‌دی خوا و پوژری دوا‌ی بې و، زوړ یادی خوا بکات.

که‌واته: پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌چی څه‌رک‌دار (مُکَلَّف) کراوه، ټیمه‌ش به هه‌موو څه و شتانه موکه‌لله‌فین، مه‌گه‌ر شتی‌ک به به‌لگه‌یه‌ک تایبه‌ت کرای به پیغهمبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم)، زانایانی (أصول الفقه) هه‌موویان له‌سه‌ر څه‌وه یه‌کده‌نگن.

ښجا بی‌گومان پیغهمبه‌ر بُو ټیمه نیردراوه، ددې ته‌ماشای بکه‌ین و شوینی بکه‌وین، وک له سووره‌تی (آل عمران) دا خوا ده‌فرموی:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (۳۱)

واته: بلې: ته گهر خواتان خوځېدوئې شوينم بکهون، خواش خوځي دويځن.

له چي دا شويڼي بکهوين؟ به دلنځايي له هه موو شتيځدا، نجا وده چوڼ له ټيمان هيڼان و، له عيبادت و خوا په رستييه کاندو، له رهوخته کانيي دا شويڼي ده کهوين، دېي له گهياندي په يامي خواشدا به هه موو شيوه کاني گهياندي، ههر شويڼي بکهوين.

۳- له سووره تي (العصر) دا، که سووره تي کورتي سي (۳) ټايه تيبه، خوا ده فهرموئ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْعَصْرِ ۝١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾ العصر.

واته: به ناوي خوي به به زه يي به خشنده، به دلنځايي مروث له زيانباري دايه، {واته: له سهر بوونه که ي قهرزدار ده يته وه، جاران ي دیکه ش باسم کرده: ټيمه به يي پرس پيکران هيڼاروين بو ټيره، بي ټه وي پرسيشمان پي بکري، ليړه لادبريڼ، له کاتيکي ديار يي کراودا، نجا مروث له سهر بوونه که ي خوي قهرزدار ده يته وه، مه گهر چوار سيفه تي تيډابن}:

سيفه ت و مهرجي يه که م: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جگه له که سانک که ټيمان يان هيڼاوه.

هه ميشه (ءَامَنُوا) له قور ټاندا که به کار ده هيڼري، مه گهر چوڼ ته گهرنا به رکار (مفعول به) ده که ي قرتيڼراو (محدوف)، چونکه هه موو

جاری ناکړی بگوتړی: (اَمْنُو بِاللّٰهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُنْهِ وَرُسْلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ)،
که واته: ﴿اَمْنُو﴾، یانی: ټیمانیان هیناوه به هم موو ټه و شتانه ی
پیوسته ټیمانیان پی بهیتری، ټه و مه رجی یه که م بو ټه و دی ټینسان له
زیانباری دهر باز بی.

سيفهت و مه رجی دووهم: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، (عَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ) یش دیسان یانی: (عَمِلُوا الْخِصَالَ الصَّالِحَاتِ)، یانی: هم موو
کرده و باشه کان ټه نجام ددهن، ټه و مه رجی یه که م و دووهم، که ټه و
دووانه له زاتی خو ماندا دینه دی، به لام جاری ټینسان هر بوته
نیوه مسولمان و، دوو سيفهت و مه رج ماون، بو ټه و دی له زیانباری
دهر بازی بیټ و بیټه ټه و مسولمانه ی که خوا ددیه و ی.

سيفهت و مه رجی سیهم: ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ﴾، ده بی یه کدیش
راسپین به هق، ټه و هقه که له ټیمان و کرده و ی باشدا به رجه سته یه،
بیگه یه نن به دهرده و ی خو یان.

سيفهت و مه رجی چواره م: ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾، یه کدیش راسپین
به خوړاگری، چونکه پابه ندی به هقه وده، پیوستی به پشو
دریژی و خوړاگری ده کات.

که واته: ټه م سوورده تی (العصره)، که سوورده تیکی مه که یه،
خوای کارزان و په روه ردگار هر له مه که مسولمانانی حالی کرده،
که ده بی یه کدی راسپین به هق و، یه کدی راسپین به خوړاگری و
دان به خو داگرتن له سهر شوینکه وتنی ټه و هقه.

تہوہری سیّہم

● پله و پایهی
بانگه و ازکاران

ثایا که سانیك که خه لك بۆ لای خوا بانگ ده كه ن و، خه لك بۆ لای ثایین و به رنامه ی خوا بانگ ده كه ن، چ پله و پایه یه کیان هه یه و، چ مه قامیکیان هه یه؟.

۱- بۆ وه لامی ئەم پرسیاره با سه رده تا سه رده نجی ئەم ثایه ته بدهین، خوا ده فهرموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۲) فصلت.

پیویسته بزانی که له هه موو زمانه کاند، شیوازی ده برین مه رج نیه ته نیا شیوازی ئاسایی بی، جاری وایه شیوازی پرسیار کردنه، جاری وایه شیوازی پرسیارکردنی ئاساییه، یان پرسیار کردنی نکوولییلیکه رانه (الِاسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي) یه، لیژدهش خوا سبخانه وتعالی به شیوازی پرسیار کردن، ده فهرموی:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾.

قسه ی کی باشته له هی که سیك که خه لك بۆ لای خوا بانگ ده کات؟ واته: قسه ی کهس باشته نیه له وه، چونکه پرسیار کردنی نکوولییلیکه رانه (الِاسْتِفْهَامُ الْإِنْكَارِي)، وه لامه که ی له نیو خو ی دایه (يَتَصَمَّنُ جَوَابُهُ فِي طَيَّاتِهِ)، پیویستی به وه لام ناکات، بۆ نمونه: ئە گهر گوتم: ثایا ئە مه په رداخ نیه؟ مه به ستم ئە و دیه که نابی کهس نکوولی لی بکات و، پیویست ناکات، بلیم: با، چونکه وه لامه که ی له نیو خو ی دایه.

خوا عزوجل ده فهرموی: قسه ی کی چاکتره له هی که سیك، که خه لك بۆ لای خوا بانگ ده کات؟

به ته ئكيد هيج قسه يه كه لهو قسه يه باشتر نيه، كه واته: باشترين قسه، باشترين كهس دهيكات، خوشك و برا خوشه ويسته كانم! باشترين قسه، باشترين كهس دهيكات و، باشترين كردهو له باشترين كهسه وه پهيدا دهبي، ئينسان دهبي زور دلي به خوي خوشبي، ته گهر به راستى بانگه وازكارين بو لاي خوا، بو لاي تايين و بهرنامه و پهيامى خوا، چونكه تهو قسه يه كه بيته هوئى تهو خه لك بهرهو خوا بي و له خوا نزيك بيته وه و بهندهى خوا بي و، پابه ندى شەريعه تى خوا، شوينكه وتووى پيغه مبهري پيشه وای، تهو قسه يه، يا خود تهو كردهويه، باشترين قسه و كردهو ره فتاره، كه واته: خاوه نه كهشى باشترين كهسه.

به لام بيگومان كار ته نيا هەر تهو نيه مرووف خه لك بانگ بكات بو لاي خوا، به لكو دهبي كردهوى چاكيشى هه بي: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، چونكه به ته ئكيد كه سيك قسه ي باش بكات، به لام كردهو كهى خراب بي، له جياتى تهوئى خه لك به قسه ي وى له خواى نزيك بيته وه، ليى دوور ده كه ويته وه، چه ندان كه سمان بينيوه كه قسه يان باشه، به لام كردهويان خراپه، خه لك به هوئى وانه وه دينى له بهر چاو دهكهوئى!

بو يه خوا ده فەرموى: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، ههروهه كردهوى چاكيش بكات.

ههروهه مه رجيكى ديكه شى پيوسته: ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

بشلي: من له موسولمانانم، واته: به هوئى تهو كه خه لك بو لاي خوا بانگ دهكات، خوي پي له موسولمانان زياد نه بي، به خه يال و، وهه مى خوي، به چيته بورجيك و له سه ري را ته ماشاى خه لكى بكات! وهك

زورجاران گوتوومه: ماموستايهك كه دهچيته سهر مينبهر، نابي شهيتان فيلي لي بكات و كلاوي لهسهر بنی بلی: ماموستا! تو مادام لهسهر مينبهری و نهو خهلكه ههمووی له خوار تویه، بيگومان تو له سهرووی ههموانهودی، كه چي رهنكه ههموویان لهو مسولمانی باشر بن، نه گهر نهو قسانهی كه ماموستا دپانكات، نهوانهی كه گوييان ليپانه، ههموویان له ماموستا باشر كاريان پی بكن، ههموویان لهو باشرن!

كهواته: ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، ههرودها دهلي: من له مسولمانم، واته: خو ليوان جياناكاتهوه.

۲- نه فهرمايشتهی پیغهمبهريش (صلي الله عليه وسلم) پیگه و پایهی بانگهوازكارانمان چاك بو روون دهكاتوه، كه دهفهرموي: {مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا} (۱).

واته: ههر كه سيك خهلك بو هيديايهتي خوا بانگ بكات، به قهدهر ههموو نهوانهی كه شويني دهكهون، پاداشتی ههیه، بهبی نهودی له پاداشتی نهوان كه م بيتهوه، ههر كه سيك خهلك بهردو گومرایی بانگ بكات، به قهدهر گوناھی ههموو نهوانهی كه گومراییان دهكات گوناھبار دهبی، بهبی نهودی كه له گوناھی نهوانیش كه م بيتهوه.

۳- له فهرمايشتيكي ديكهيدا پیغهمبهريش (صلي الله عليه وسلم) كه به عهلي كوري نهبی تالبيی فهرموو: {قَوْلَهُ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا،

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: ۲۰۶۰.

خَيْرٌ لَّكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ^(١). واتە: سۆیند بە خوا ئە گەر خوا بە هۆی تۆوە پیاویك^(٢) پینمایى بکات (بیهینیتە سەر ڕی)، بۆ تۆ چاکترە لەوەی کە حوشتری سوور (یان سپی) ت هەبن.

شایانی باسیشە: لەو ڕۆژ گارەدا: حوشتری سپی یان سوور باشتترین و بە نرخترین مال و سامانی عەرەبان بوو، وەك سەیارەى بەرزترین مۆدیلى ئەم ڕۆژ گارەى ئێمە.

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ٢٩٤٢، وَمُسْلِمٌ برقم: ٢٤٠٦.

(٢) بۆچی فەرموویەتی: پیاویك؟ دیارە مەجلیسە کە مەجلیسی پیاوان بوو، ئە گەرنا ئە گەر ئافرەتیکیش بە هۆی تۆوە، خوا هیدایەتی بدات، هەمان پاداشت هەر هەبە.

تہوہری چوارہم

● ٹامانج و مہبہستی بانگہواز

آلہ بابتی مکتہبی ماموستا عالی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code

آلہ بابتی مکتہبی ماموستا عالی بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

QR Code

آلہ بابتی مکتہبی ماموستا عالی بابیر

آلہ بابتی مکتہبی ماموستا عالی بابیر

آلہ بابتی مکتہبی ماموستا عالی بابیر

QR Code

به پړيزان!

تایا بوچی خواي پهرودردگار بهر له ههر کهس، له سهر پیغه مبهري کوټایي موحه ممد (صلي الله عليه وسلم) پیوستی کردوه، پاشان له سهر ئوممه ته کهي و، شوینکه وتوانیشی فهرزی کردوه، که خه لکی (بو لای خواو، بو لای ئیسلام) بانگ بکهن، به هه موو شیوازه کانی بانگ کردن - که دواتر له ته وهره کانی دیکه دا باسیان ده کهین - له بهرچی؟

ئه گهر ته ماشای چه ند ده قنیک بکهین، زور به پرونی بومان دهرده کهوئ، که مبه ست و ئامانجی بانگه واز چیه:

(۱)- له سوورده تی (الأنبياء) دا خوا ده فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (۲۵)

خوا به پیغه مبهري پیشه و امان موحه ممد (صلي الله عليه وسلم) ده فرموی: له پیش تودا هیچ پیغه مبهري کمان رهوان نه کردوه، مه گهر سروشمان بو کردوه، که جگه له من هیچ په رستراوینک نیه، ته نیا به ندایه تیی بو من بکهن.

هه موو پیغه مبهران بو ئه وه هاتوون (عليهم الصلاة والسلام)، که وهك په یوه ندیی بهینی خویان و خوا، ته نیا خوا په رستن.

(۲)- سوورده تی (الحديد) یشدا خوا ده فرموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ (۲۵)

واته: پیغه مبهرانمان به به لگه روښنه کانه وه ناردوون و، کتیب و ته رازووشمان له گمل ناردوونه خوار، تا کو خه لک به داد گهری به پړیوه بچی...

هەلبەتە ئەو دوو دەش تىكناگىرىن، وەك پەيوەندىي نىوان خۆمان و خوا، پىغەمبەران بۆ راگەياندن و چەسپاندنى تەنيا خوا پەرستىن (توحيد الله) ھاتوون، بەلام بۆ پەيوەندىي نىوان خۆمان و خۆمان، بۆ ئەو ھاتوون كە خەلك بە دادگەرىي بەرپوڤەچىن و، دووربىن لە سىتەم و جەورو تاوان و لادان.

٣- (ئىنجىل با تەماشاي ئەم ئايەتە موبارەكەي سوورەتى (التوبة) پەكەين، كە خوا دەفەرموى: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ ١٢٢).

واتە: برۋاداران نابى ھەمويان تىكرا برۆن بۆ جەنگ و جىھاد، بەلكو دەبى لە ھەر كۆمەلىكى زۆريان دەستەيەكيان دەرپچىن، بۆ تىگەيشتن لە ئايىن، (واتە: ھەمويان نابى بەس سەرگەرمى جەنگ و جىھاد بن، بەلكو دەبى لە ھەر كۆمەلىكى زۆريان، دەستەيەكيان كەمىكيان خەرىكى تىگەيشتن لە ئايىن بن)، بەلام ئايا بۆچى لە ئايىن تىگەن؟

﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾.

تاكو خەلكەكيان بترسىن و ھوشيار بكەنەو كاتىك دەگەرپنەو بۆ لايان، تاكو ئەوانىش وريايى خۆيان وەرگرن و، {بزانن بۆچى ھاتوون بۆ دنياو دەبى چۆن بژين و چى بكەن و چۆن بكەن؟}

كەواتە: ديارە ئامانجى بانگەواز چىيە؟

(۴) - هه روو هها با ته ماشای ئه م فره مایشته ی پیغه مبه ر بکه ی ن (صلی الله علیه وسلم)، که پیغه مبه ری خوا یه کیک له شیوازه کانی تیگه یان دنی خه لک له ئیسلامی، ئه وه بووه، شتی بو وینا کردوون و، وینه ی بو هیناونه وه، که ئه ویش له خوا ی په روو رد گاره وه فی ر بووه، که فره موویه تی:

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾
العنکبوت. ۴۳

واته: ئه و وینه نه ش بو خه لک دینینه وه، به لام ته نیا زانایان لیان تیده گهن.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وینه یه ک دینیتته وه:

{عَنْ النَّوَاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَعَلَى جَنْبَيْهِ الصِّرَاطِ سُورَانِ، فِيهِمَا أَبْوَابٌ مَفْتُحَةٌ، وَعَلَى الْأَبْوَابِ سُتُورٌ مُرَحَّاءٌ، وَعَلَى بَابِ الصِّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! ادْخُلُوا الصِّرَاطَ جَمِيعًا وَلَا تَتَعَوَّجُوا وَدَاعٍ يَدْعُو مِنْ فَوْقِ الصِّرَاطِ، فَإِذَا أَرَادَ يَفْتَحُ شَيْئًا مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ، قَالَ: وَيَحَاكَ! لَا تَفْتَحْهُ، فَإِنَّكَ إِنْ تَفْتَحْهُ تَلَجَّهُ!}

وَالصِّرَاطُ: الْإِسْلَامُ

وَالسُّورَانِ: حُدُودُ اللَّهِ تَعَالَى

وَالْأَبْوَابُ الْمَفْتُحَةُ: مَحَارِمُ اللَّهِ تَعَالَى.

وَذَلِكَ الدَّاعِي عَلَى رَأْسِ الصِّرَاطِ: كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

وَالدَّاعِي فَوْقَ الصِّرَاطِ: وَاعِظُ اللَّهِ فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ^(۱).

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۷۶۷۱، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى، ج ۶ ص ۳۶۱، وَالْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ:

نه‌وواسی کورپی سه‌معانی ته‌نصارپی خوا لیی رازی بی، ده‌گیر پته‌وه، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموی: خوا وینه‌یه‌کی هینایه‌وه: رییه‌کی راست، خه‌تیکی راست، له‌هه‌ردووک لای ته‌و خه‌ته راسته، دوو دیوار هه‌ن، ته‌و دوو دیوارانه‌هه‌ر گایان تی‌دان، ده‌ر گاکان کراونه‌وه، ته‌و ده‌ر گایانه‌هه‌ر کراونه‌وه، په‌رده‌یان پیدا شو‌ر کراونه‌وه، {ده‌ر گاکان کراونه‌وه، به‌لام په‌رده‌یان پیدا دراو‌ن}، تنجا له‌سه‌ر ده‌روازه‌کی ته‌و ری‌گایه، بانگ‌که‌ریک بانگ ده‌کات، ده‌لی: خه‌ل‌کینه! هه‌مووتان به‌رییه‌که‌دا بر‌و‌ن و، لار مه‌ین، {واته: لامه‌ده‌ن به‌لای ده‌ر گاکانداو، به‌خه‌ته راسته‌که‌دا بر‌و‌ن}، بانگ‌که‌ریکی دیکه‌ش له‌سه‌رووی ری‌گه‌که‌وه بانگ ده‌کات، {یه‌کیان له‌کو‌تاییه‌کی و یه‌کیان له‌سه‌ره‌تایه‌کی بانگ ده‌کات}، تنجا هه‌ر کاتی م‌رو‌ف ویستی یه‌کی له‌و ده‌ر گایانه‌هه‌ر بکاته‌وه‌و بی‌چیه‌تی، ده‌لی: نه‌که‌ی، مه‌یکه‌وه! چونکه‌ ته‌گه‌ر بیکه‌یه‌وه، ده‌چیه‌تی، {جا دوا‌یی بو‌مان رو‌ون ده‌کاته‌وه‌و، ده‌فه‌رموی:}

ری‌بازده‌که، (خه‌ته راسته‌که): بریتیه له‌ئیس‌لام.
دوو دیواره‌کان: بریتین له‌سنوره‌کانی خوا.
ده‌ر گاکراوه‌کان: بریتین له‌قه‌ده‌غه‌هه‌ر گاکراوه‌کان.

ته‌و بانگ‌که‌ره‌ی که‌له‌ده‌روازه‌و سه‌ره‌تای ری‌یه‌که‌یه: کتیبی‌خوایه.

ته‌وه‌ش که‌له‌کو‌تایی و پشته‌وه‌ی ری‌گاکه‌یه، ئام‌و‌ژ‌گه‌ری‌یکاری خوایه، له‌دلی هه‌موو ئینسان‌ییکی مس‌ول‌ماندا.

١٤٤٨، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَا يَعْرِفُ عَلَيْهِ عِلَّةٌ، وَلَمْ يُخْرِجَاهُ وَأَقَرَّهُ الذَّهَبِيُّ فِي التَّلْخِصِ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ» بِرَقْمِ: ٣٨٨٧.

ئو ټيمانهي كه له دلتدايه، جاري وايه مهرجيش نيه ثايه ت له بيريې و، بوټ بخوښترته وه، له دلي خوټداو له دهر ووني خوټدا فهرق به حه لال و حه پام و، چاكه و خراپه ده كهي، به لام و هك پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم) به وايي صهي فهرموو: {يَا وَايَصُّ اسْتَفْتِ نَفْسَكَ} ^(۱)، واته: {واييصه يه كيك بووه له هاو ده لان، به لام دياره كه سيكي چاك و خوا ناس بووه، و هك هه موو هاو ده لان خوا ليسان رازي بي}.

واته: ئهي وايي صه ! پرس به دلي خوټ بكه، واته: پرس به دلي خوټ بكه، داخو ټو شته چونه؟ جاري وايه كه سيك دي بو لام، ده لي: ئه ري ماموستا! ټو شته چونه؟ ټو مامه له يه ده كه م، ټو كرده وديه ټو رده فتاره، حوكمه كه ي؟!

۴۷

منيش ده ليم: ته ماشاي دلي خوټ بكه، دلت چونه، ثايا لي مورپتاهه؟ به لام مهرجيش نيه بو هه موو كه س وايي، پيغه مبه ريش (صلي الله عليه وسلم) به وايي صهي واهه رموو، ټه گه رنا هي وا هه يه دله كه ي مردووه و، فهرق به حه لال و حه پام و، به چاكه و خراپه، ناكات، بويه نابي ټينسان شه ټيتان كلاوي له سه ر بني و، پي وايي هه رچي به دل پي چاك بوو، بلي: دياره چاكه!! و هك زور جارن ده بستم ده لين: فلانكه س ټيجتيهادي كرده، ده ليم: ټيجتيهاد هه يه، به لام ټيشتيهاش هه يه، ټيجتيهاد ټه وديه له سنووري شه ريعه ت دابي، ټيشتيهاش ټه وديه كه له گه ل ده قه كاني شه ريعه ت دا درو ناكوك و له چوارچيوه شه ريعه ت، به ده ريي، پيخوش بوون، جيايه له كو شش كردن و ټيگه يشتن.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۸۰۳۰.

ئنجنا خوشك و برا خوشه ویسته كانم!

ئامانج و مه بهستی بانگه واز ده توانین بلیین، دوو شتی بنه ره تییه:

یه کهم: خواپه رستی و خوا به یه کگرتن، هه وەك خوا سبحانه و تعالی له سه زمانی هه کام له نوح و هوود صالح و شوعه یب سه لامی خویان لی بی، له سووردهتی (الأعراف)، له نایه ته کانی (۵۹ و ۶۵ و ۷۳ و ۸۵) دا، یه که رسته دووباره ده کاته وه: ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾، ته ی که له کهم! خوا به رستن جگه لهو په رستراویکی دیکه تان نیه.

هه لیه ته به ندایه تی کردن بو خوا، به ته نیا خوا به رستن، هه موو شته کانی دیکه دینیتته وه نیو خوی، چونکه ته گه ر تو به راستی خوات به رست، ده پرسی بزانی داخو رییه راسته که ی خوا کامه یه؟ کتییی خوا چی فره مووه؟ ری بازی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) چی تیدایه؟ ته گه ر به راستی رووت له خوا به رستی کرد، تهو ئیمانته هیدایه ته ده دا، له مه سه له ی حه لال و حه رام، چاکه و خراپه و، هه لئس و که وتی نیو کو مه لگادا، چی بکه ی و چو ن بکه ی؟ وهك خوا فره موویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ (یونس).

دووهم: پارێزران له سزای خوا به هو ی پارێزران له لادان و تاوانه وه و، سه ره نجام سه رفرازی، به لی: مه به ست له ئامانج له بانگه واز، بریتیه له به ندایه تی کردن بو خوا، شوینکه وتنی په یام و شه ریه تی خوا، شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که ته نجامه که ی ته ویه له دنیا دا، ئینسان له لادان و تاوان ده پارێزری و، له دوا روژیشدا به هو ی ته ووه سه رفراز ده بی و، ره زامه ندیی خوی به روه ردگار وه ده ست دینی.

تہوہری پینجہم

● رَیْیازی بَانْگه‌واز و شِیْواز و ئامرازه‌کانی

ڊاگه ڀانڊني مئگزين علي باباپر

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

علي باباپر/AlibiBapir

ڊاگه ڀانڊني مئگزين علي باباپر

له نړۍ ګومارل شوي نه لیکل شوي
Stay in touch on social media
نن هم پر خپلې اړیکې اړیږئ

پاڼه یاندي مکتبې ماموستا علي بابېر

علي بابېر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/Alibapir

کتابي

پاڼه یاندي مکتبې ماموستا علي بابېر

www.alibapir.net

English - عربي - ګوردی

پاڼه یاندي مکتبې ماموستا علي بابېر

به پريزان!

له م تهورده دا باسي ريپازي بانگه وازو، شيوازو ئامپرازه كاني ده كين، چونكه هر كاريك بويستري ته نجام بدرې، به ته كيد دېي خه فتاني بو بكرې، تاكو بزاري به چ ريپه كداو، به چ شيوازيك، به چ ئامپرازيك پياده بكرې؟

كه واته: ئيمه سي وشه مان هه ن، واتاكانيان ليك نزيكن:

يه كه م: ريپاز.

دووهم: شيواز.

سيپه م: ئامپراز.

بگره تاكو رادديهك هه ندي تيپه لكيشيشيان به يه كه وه، هه يه:

يه كه م: ريپاز:

وشه ي (ريپاز) له به رانبهري (منهج) و، (منهاج) ي عه رپييدا به كاردې، (النَّهْجُ وَالْمَنْهَاجُ: يَعْني: الطَّرِيقُ الْوَاضِح) ريپه كي پروون و روشن.

دووهم: شيواز:

وشه ي (شيواز) له عه رپييدا به رانبهري وشه ي (أسلوب) به كارده يئري، ته ويش برتپه له پرووي شتيك و شيوي ته نجامداني كاريك.

سيپه م: ئامپراز:

وشه ي (ئامپراز) يش به ماناي پله، نيزيكيي، هه روه ها هه ر هو كار (وسيلة) يك دي، كه ئينسان ئامانجي پي وده ده ست ديئي.

(۱)- رپیازی بانگه‌واز کردن بۆ لای خوا: مه‌به‌ست پیی ئەو بنه‌ماو پیودرو نه‌خشانه‌ن، که بابای بانگه‌وازکار ده‌یانگریته بهر، له پرۆسه‌ی خه‌لک بانگ کردن بۆ لای خوادا.

(۲)- شیوازی بانگه‌واز کردن: بریتیه لهو رپیازو شیوه‌یه‌ی که بابای بانگه‌وازکار ده‌یگریته بهر، رپیاز (منه‌ج) گشتیه، تنجا له نیو ئەو رپیازه‌دا، ده‌گونجی به چهند شیوازیکی ئەو پرۆسه‌ی بانگ‌کردنه ته‌نجام بدری.

(۳)- ئامرازه‌کانی بانگه‌واز: بریتین لهو هوکارانه‌ی چ ماددیی بن، چ مه‌عنه‌ویی، که بابای بانگه‌وازکار به‌کاریان دینی به شیوازیکی تایبه‌ت، بۆ ئەوه‌ی بهو رپیازه‌دا، که گرتوویه‌ته بهر، خه‌لک بۆ لای خوا بانگ بکات.

که‌واته: رپیاز چوار چیوه فراوانه‌که‌یه و، شیواز بریتیه له‌وه‌ی له نیو ئەو رپیازه‌دا چهند شیوه‌و شیوازیکی بگیرینه‌به‌رو، ئامرازه‌کانیش بریتین لهو هوکاره‌ ماددیی و مه‌عنه‌وییانه‌ی ئینسان ده‌یانگریته بهر^(۱) بۆ ته‌نجامدانی کاره‌که‌ی.

بۆ وینه: خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ (۱۲۵) النحل.

هه‌لبه‌ته ئیمه دواتر ته‌م ئایه‌ته شیک‌کردنه‌وه‌ی زۆری له‌سه‌ر ده‌که‌ین، لی‌ره که ده‌فه‌رموی: بهره‌و رپیازی په‌روه‌ردگارت به حیکمه‌ت خه‌لک بانگ بکه.

(۱) فقه‌ه‌ دعوة غیر المسلمین، ص ۴۰، ۴۱، ۴۹.

ته مه رېبازده كيه، چونكه وهك دوايي باسي ده كين، له راستييدا رېبازي بانگ كړدني خه لك بو لاي خوا، ثاييني خوا، هه مووی له وشه ی حيكمه تدا كوډه بيته وه: چونكه ته وه هه ر ده چي ته وه نيو وشه ی حيكمه ت، كه تو وهك چو ن عه قلی خه لك ددوي تي، دلشيان بجو لي تي، واته: هم هه ولېده ی عه قلیان قه ناعه ت پي يني، هم دل و ددرونيشيان بجو لي تي، هه روه ها ته وه ش هه ر ده چي ته وه نيو حيكمه ت: كه سيك كه رپي نكو ولي و كه لله ره قبي بگري ته بهر، هه ولېده ی به باشرين شيواز دم كوتي بكه ی و بيدهنگي بكه ی، (وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ).

كه واته: رېبازده كه: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ (١٢٥).

به لام بيگومان ده گونجي زور شيواز بگري ته بهر، بو وي نه:

(١)- خوی كاريه جي به سه رهاتي پيغه مبه ران سه لامی خويان ليبي ده گپري ته وه، پانتاييه كي زور له قورنندا بو به سه رهاتي پيغه مبه ران سه لامی خويان ليبي دانراوه، وهك خوا له باره ی ثامانج و حيكمه تي ته و به سه رهاتانه شه وه فهرموويه تي:

﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾ يوسف.

(٢)- هه روه ها خوی پاك و تاك وينان دي ني ته وه و له و باره وه فهرمووشيه تي: ﴿ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴾ العنكبوت.

که ده توانین ناماژه به هه ندیکیان بکهین:

(ا) ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ﴾
 ﴿٤١﴾ العنكبوت.

(ب) ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاذْهَبُوا لَهُمْ إِلَٰهَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ ﴿٧٣﴾ الحج.

(ج) ﴿أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 ﴿٢٢﴾ الملك.

(د) ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ ﴿١٢٢﴾ الأنعام.

هه روهها زور وینه دی.

(۳) - شیوازیکی دیکه بریتیه له دلخوشکردنیان به پاداشت و چاکه ی خوا، له دنیاو دواروژدا.

(۴) - شیوازیکی دیکه بریتیه له ترساندنیان له ترساندن و هه ره شه ی خوا.

(۵) - شیوازیکی دیکه ش بریتیه له بیرخستنه وه ی نیعمه ته کانی خوا.

نامپاژه کانیش زور جوراو جورن، بو وینه: دواندن نامه ناردن، به کارهینانی ته کنولوزیا (رادیو، تیفی، توره کوومه لایه تییه کان)، وتار دان، به لام باشتیرین شیوازو نامپازی بانگه واز ته و دیه که ته و شته ی ده ته وی له خه لکه بگه یه نی و بانگیان بکه ی بو ی: له خوتدا به رجه سته ی بکه ی، ته وه گو یاتیرین و ره و انتیرین زمانه، وه ک دوا یی له ته وه ره کانی دیکه دا باسی لیوه ده کهین.

ئیسټاش دواي ټه ودي به کورتیی و ټامارڅه ټاسا هه ولی پیناسه
کردنی هه ر کام له: ریښازی بانگه وازو، شیوازده کانی بانگه وازو،
ټامرازده کانی بانگه وازمان دا، با وردترو پروونتر تیشکیان بخهینه سه ر:

(۱) - ریښازی بانگه واز:

من یم وایه ریښازی بانگه واز (منهاج الدعوة) له هیله گشتیه کاند،
ثم ټایه ته موباره که له خویدا کوی ده کاته وه:

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُمُ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴾ (النحل: ۱۲۵)

واټه: به حکمه ت و ټاموژگاریی باش (خه لک) بانگ بکه بو
لای ریښازی په روه ردگارت.

(اَدْعُ) به رکار (مفعول به) ده کی قرتینراو (محذوف) ده، یانی: خه لک
بانگ بکه و، جند بانگ بکه، بو کویان بانگ بکه؟ (إِلَى سَبِيلِ
رَبِّكَ) بو لای ریښازی په روه ردگارت، ریښازی په روه ردگاریش، به
دلنیایی ټه و ټایینه یه که خوا به پیغه مبه ری خاته مدا (صلی الله
علیه وسلم) نار دوویه تی، که هه ر ټه و ټایینه به هه موو پیغه مبه رانی
دیکه شدا نیردراوه، به لام دوا نوسخه ی هیدایه تی خوا، به پیغه مبه ر
(صلی الله علیه وسلم) ی خاته مدا نیردراوه، که ټه ودي تیډا له به رچاو
گیراوه: به که لکی هه موو مرو فایه تی بی به پانایی زه مین و،
به دریژیی زه مان، چونکه له دواي موحه ممد (صلی الله علیه
وسلم) پیغه مبه ریکی دیکه نایه ت، ټنجا ټایا چوڼ خه لک بانگ
بکه ین بو لای ریښازی په روه ردگارت؟

خوا دوو وشه ی به کارهیناون: (بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ) (به
حیکمهت و، تاموژگاری چاک) چونکه مروّف دوو جیهازی هه ن که
دهیجووئینن: (عقل ای و (دل ای، تهو دی که مه حوی شاعیر دهلی:

سهر که هو شیکی نه بی زرکه تالم بو چییه؟

دل که جو شیکی نه بی شوو شه ی به تالم بو چییه؟

ههردووکیان: عقل و، دل، کاریگه رییان هیه له سهر مروّف،
چ به باری خیردا، چ به باری شهردا، جاری وایه ئینسان به عقل
شتیک دهزانی، بو وینه: که سیک که جگهره ده کیشی، دهزانی خراپه،
یان که شهرا ب ده خواته وه، به عقل دهزانی خراپه، به لام بوچی
ده کیشی، یان دهیخواته وه؟ چونکه دل که ی له گه لی نایه!

۵۶

کهواته: ئینسان هه ر عقلی پروت نیهو، مه رج نیه ئینسان که
شتیک زانی یه کسهر بیشیتوانی، بو یه زورجاران من ده لیم: (ئینسان
ده بی هه ولبدات زانینه که ی له خویدا بکاته توانین) و (حالی بوون
له خویدا بکات به حال).

ئیستاش با بو زیاتر لی تیگه یشتنی ثم ثایه ته به پیژده، سهر و تیشک
بخهینه ر سهر هه ر کام له وشه کانی: (الحكمة) و (الموعظة الحسنة)
و (الجدال بالتي هي أحسن).

(۱) مانای وشه ی: (بِالْحِكْمَةِ)

پیناسه ی حیکمهت:

حیکمهت پیناسه ی زوری بو کراون، که هه ندی له پیناسه کانی،
ته مانه ن:

۱- {الحكمة: الإصَابَةُ فِي الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ}، حکمهت: بریتیه له پیکان و له نیشانندان له زانست و کرده ودا.

۲- {الحكمة: وَضْعُ الشَّيْءِ قَوْلًا، أَوْ فِعْلًا فِي مَوْضِعِهِ الْمُنَاسِبِ}، حکمهت بریتیه له: دانانی شتیک به کرده و یان به قسه، له شوینی گونجاوی خویدا.

۳- {الحِكْمَةُ: الْإِتْقَانُ فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ} ^(۱) حکمهت بریتیه له ورده کاری له قسه و له کرده ودا.

۴- {الحكمة: فِعْلٌ مَا يَنْبَغِي، عَلَى الْوَجْهِ الَّذِي يَنْبَغِي، فِي الْوَقْتِ الَّذِي يَنْبَغِي} ^(۲) واته: حکمهت بریتیه له: کرده ویهک ^(۳) که پیویسته، بهو شیوازی که پیویسته، له و کاته دا که پیویسته.

منیش حکمه تم له زمانی کوردییدا به (کارامه یی) و (دانایی) و (لیزانی) لیکداو ته وه.

(۱) پیتاسه کانی یه کم و دووم و سییه م: المعجم الوسيط: ۱۰۵۸.

(۲) مدارج السالکین، ج ۱ ص ۴۷۹.

(۳) کرده و مه رج نیه که ته نها په یو نندی به ئەندامه کانه وه هه بی، چونکه قسه ش به کرده و دادهری و، نیه تی نیو دلش به کرده و دادهری، له به کاره یانی قورئان و سونه ندا، بویه ش زانیان که پیتاسه ی ئیمان ده کهن، ده لئین: (الإيمان: قول وعمل، قول القلب واللسان، وعمل القلب والجوارح)، واته: ئیمان قسه و کرده ویه: قسه ی دل و زمان و، کرده و دل و ئەندامه کان.

(۲) مانای وشه‌ی: (وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ)

پیناسه‌ی: (الموعظة الحسنة):

{المَوْعِظَةُ أَوْ الْوَعْظُ: وَهِيَ الْمَقَالَةُ الْمُشْتَمِلَةُ عَلَى الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الَّتِي يَسْتَحْسِنُهَا السَّامِعُ، وَتَكُونُ فِي نَفْسِهَا حَسَنَةً بِاعْتِبَارِ انْتِفَاعِ السَّامِعِ بِهَا^(۱)، (مَوْعِظَةً) و (وَعْظًا) هەر قسه‌یه که که دل بجوولینن و، هانی بدات، بیورووژینن، به مهرجیک تاموژگاریی باش بگریته خوئی، که بابای بیسه‌ر پیی په‌سند بی و له خودی خویشیدا باش بی، لهو رووده که بیسه‌رده‌کی لیی به‌هه‌رده‌مند بی.

جیی سه‌رنج شه‌ویه، که خوا سبحانه و تعالی وشه‌ی حیکمه‌تی به هیچ وه‌سفیک وه‌سف نه‌کردوه: (أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ) چونکه: دانایی و وه‌ستایی و کارامه‌یی، پیویست به وه‌سفینکی دیکه ناکات، به‌لام (الموعظة)ی، به وه‌سفی (حسنة) په‌یوه‌ست کردوه، چونکه تاموژگاریی مهرج نیه هه‌موو دهمی چاک بی، وه‌ک عه‌رب ده‌لین: {مَنْ وَعَظَكَ فِي مَلَأٍ فَقَدْ شَانَكَ، وَمَنْ وَعَظَكَ فِي خَلَاءٍ فَقَدْ زَانَكَ} واته: که‌سی له نیو خه‌لکدا تاموژگارییت بکات، شه‌وه ناشیرینت ده‌کات، به‌لام نه‌گهر هه‌رکه‌س ته‌نیا تاموژگارییت بکات، شه‌وه جوانت ده‌کات، یانی: هه‌موو تاموژگارییه‌ک هی نیو خه‌لک نیه، جاری وایه تو که‌سیک، ده‌یبه‌یته په‌نایه‌ک و تاموژگاریی ده‌کی: تاوا نه‌که‌ی چاکه، نه‌ده‌بوو وایی، به‌و شی‌ویه به‌ته‌ئکید له دلدا خو‌شتره.

(۳) مانای وشه ی: (وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)

ته و رېبازدی که تېمه خه لکی به گوړدی وی بانگ ده کهین، بریتیه له حکمهت و، به شیک له حکمه تیش ناموژگاری چاکه، ته دی تیا شهړه قسه به باشتړین شیوه (الجدال بالتي هي احسن) پیگه و شوینی له تیرابدا چیه؟

له راستییدا شهړه قسه (جدال) له کاتی ناچاری دایه، ته گه رنا بابای بانگه وازکار (داعي) ده بی عه قلی خه لک بدوینی و، هه ولېدات عه قلیان قه ناعت پی بی نی، راستیه کانی تیسلا میان تی بگه یه نی، له رپی به کارهینانی به لگه ی عه قلییه وه، چونکه قورثان وای کرده، تنجا هه ولېدات دلشیان بجوولینی، هه ست و نه ست و دل و دهر وونیان بجوولینی، به ثاره زوو و به رنان و، ترساندن و، هو شیار کردنه وه، به لام جاری واهیه که سیک لیث به ر قدا ده چی، که لله ره قبی و عینادی ده کات، یا خود ده یه وی په یامه که ی تو له بهر چاوی خه لک بشکینی، ته و دیان شهړه قسه ی له گه لدا بکه و نابی ییده نگ بی: (وَجَدِلْهُمْ) به لام چون؟ (بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) به باشتړین شیواز، ناموژگاری ته و دنده به سه که به شیوه کی باش بی، به لام مشت و مرو شهړه قسه (جدال) ده بی به باشتړین شیوه بی، هه لېه ته دواپی ته و باشتړین شیوه، له هوت کورت خالدا باس ده کهین، له ته ودریه کی دیکه دا.

ته وه به نسبت رېبازی بانگه وازدوه.

۲- شیوازه‌کانی بانگه‌واز:

رپیازی بانگه‌واز - وەك پیشتەر گوتمان - هەر یه‌کیكه و نه‌گۆره،
 ئایا نه‌گەر دنیا بگۆرێ ده‌شی به‌ ناشایسته‌یی و ناكارامه‌یی
 خەلك بۆ لای خوا بانگ بکه‌ی؟ ئایا ده‌گونجی عه‌قلیان نه‌دویتی
 و، هه‌ول نه‌ده‌ی دلیان بجوولینی؟ نه‌خیر، هه‌رگیز نابێ، ده‌بی
 بانگه‌واز هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ بی و گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت، بۆیه
 هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ گوتمان: رپیازی بانگه‌واز گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت
 و، ئامانجی بانگه‌وازیش که (خەلك له‌ خوا نزیك خستنه‌وه‌یه)
 هه‌رگیز گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت، به‌لام ئه‌وه‌ی گۆرانی به‌سه‌ردا
 دی، شیوازو ئامرازه‌کانن.

٦٠

ئێستاش با سه‌رنجێکی شیوازه‌کانی بانگه‌واز بده‌ین:

یه‌ك: جاری وایه به‌ شیوازی تاکیی خەلك بۆ لای خوا بانگ
 ده‌کری، وەك پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ موعازی کۆری جه‌به‌ل له‌ گه‌لیدا
 سواری گویدرێژ بووه، فه‌رموویه‌تی: {يَا مُعَاذُ، أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى
 الْعِبَادِ؟ قَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَنْ يُعْبَدَ اللَّهُ وَلَا يُشْرَكَ بِهِ شَيْءٌ، قَالَ:
 أَتَدْرِي مَا حَقُّهُمْ عَلَيْهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ؟ فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَنْ لَا
 يُعَدَّ بِهِمْ} ^(۱).

واته: موعازی کۆری جه‌به‌ل (رضي الله عنه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی موعاز، ئایا ده‌زانێ مافی خوا به‌سه‌ر
 به‌نده‌کانیه‌وه‌ چیه‌؟ گوته‌ی: خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی زاناترن، فه‌رمووی:

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: ۱۵۴.

ټه وديه كه خوا بپه رستري و هيچ هاوبه شيكي بو دانه نري، فهرمووي:
 ثايا ده زاني مافي ته وان به سر خواوه چييه، ته گهر ته وديان جي به جی
 كرد؟ گوتي: خواو پيغه مبه ركه ي زانترن، فهرمووي: (مافيان له سره
 خوا) ته وديه كهوا هيچ سزايه كيان نه دات.

دوو: جاري واش باشه به كو مه ل خه لك بانگ بكری، وهك چو ن
 پيغه مبه ري خوا ﷺ له وتاره كاني روژاني جومعه و جه رنه كان و حج و
 عومړه و ... هتد دا، خه لكی بانگ كرده و.

سې و چواړ: بانگ كردن به ناشكرا يان به په نهاني، وهك نوح
 سه لامی خواي ليبي ده فهرموي:

﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ ۸ ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ ۹ ﴿نوح﴾

چونكه جاري وايه به ناشكرا پيوست دهكات و، جاري واشه به
 په نامه كيي و په نهاني بانگه واز كړنه كه باشر ثامانج ده پيكي.

پينج: شيوازي به سره هات گيړانه وه، وهك خواي كاريه جی ده فهرموي:
 ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ ۳ ﴿يوسف﴾

واته: ټيمه به هو ي ته وده كه ته م قورټانه مان بو لات سروش
 كرده، باشرين گيړانه وده بو ده گيړينه وه.

شه ش: ويته هينانه وه (ضرب الأمثال)، كه پيشتريش باسما ن كړد.

حهوت: دواندني عه قل و جوولاندني دل و ويژدان.

ههشت: پرسیار کردن، وهك لهم فهرموده ده دا هاتوه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، لَمَّا نَزَلَتْ: وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ وَرَهْطَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ، خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى صَعِدَ الصَّفَا، فَهَتَفَ: يَا صَبَا حَاهُ، فَقَالُوا: مَنْ هَذَا؟ فَاجْتَمَعُوا إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلًا تَخْرُجُ مِنْ سَفْحِ هَذَا الْجَبَلِ، أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِي؟ قَالُوا: مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ كَذِبًا، قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٍ شَدِيدٍ، قَالَ أَبُو لَهَبٍ: تَبَّ لَكَ مَا جَمَعْتَنَا إِلَّا لِهَذَا؟ ثُمَّ قَامَ، فَنَزَلَتْ: تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَفَدَّ تَبَّ، هَكَذَا قَرَأَهَا الْأَعْمَشُ يَوْمَئِذٍ {^(۱).

واته: ئیبنو عه عباس خوا له خوئی و بابی رازی بی، ده لی: کاتیک ئهم ئایه ته هاته خوار:

{ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ } الشعراء.

پیغه مبهری خوا دهرچوو ههتا رویشته سه ر کیوی صه فا، ئنجا به دهنگی بهرز بانگی کرد: ئه ی بهر به یان هاواره! گوتیان: ئه وه کییه! ئیدی لیی کو بوونه وه، ئه ویش فهرمووی: ئه گهر هه والئان بدهمی که ئه وه خه ریکه سوپایه ک لهم دامینی چپایه وه به سه رتاند ا بدات، ئایا بروام پیده که نه؟ گوتیان: (به لی) درؤمان لی نه بیستووی، فهرمووی: ده جا من ترسینه رتانه له پیش دهستی سزایه کی سه خته وه، ئه بو له هه ب گوتی: ده ک بمری! ئایا ته نیا بو ئه مه کو ت کرد بوینه وه؟ دوا بی رویشته و (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ) دابه زی.

نو: لی تووره بوون و سه رزه نشتر کردن، وهك ئوسامه ی کور زهید له جه نگی کدا یه کیک ده کوژی، دوا ی ئه وه ی ئه وه که سه شایه تمانی

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۴۶۸۷.

هیناوه، دوايي که پیغه مبهري خوا ﷺ به سهرهاته که ده بیستیتنه وه به سهرزه نشته وه ده فهرموی: {أَقْتَلْتُهُ بَعْدَ مَا قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} ^(۱). واته: هر کوشتت، دواي ته وهش که گوتی: (لا إله إلا الله)؟ ته ویش گوتی: له ترسان وای گوت، فهرموی: نایا دلت له ت کردبوو، مه بهستی ته ویه ته و نیو دلت نه خویندبووه، تا کو بزانی راستی ده کرد، یان درو!! لیره شدا شیوازه که، شیوازی سهرزه نشترکړنه.

نمونه یه کی دیکه:

خالیدی کوری وه لید هندی خه لك ده کوژی به ناهه ق، به هو ی ثیجیهادیکی هه له ی خو یه وه، پیغه مبهري خواش ﷺ ناچی لی ی بیډنگ بی، به لکو ده فهرموی: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ} ^(۲)، ته ی خویه! من به ریم له وه ی خالید کردوویه تی، لاشی نابات، بوچی؟ چونکه ده زانی ثیجیهادیکی هه له ی کردوه، له قسه ی خه لکه که تی نه گه یشتوه، ته وان گوتوو یانه: (صبأنا) واته: نیمه مسولمان بووین، که چی ته و وایزانیوه ده لین: هه لکه راوینه وه!

ده: هاندان و مه دح کردن، وه ک پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمویه تی: {نَعَمْ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ} ^(۳)، واته: عه بدوللا باشتین پیاو ته گهر شه ونویژان بکات (گوتراود: له وکاته به دواوه عه بدوللای کوری عومهر خوالیان رازی بی، شه ونویژی واز لی نه هینان).

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۴۰۲۱.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۴۰۸۴، وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ وَقَالَ: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ}.

(۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ برقم: ۶۳۳۰، وَالْبُخَارِيُّ برقم: ۱۱۰۵، وَمُسْلِمٌ برقم: ۲۴۷۹.

یازده: شتیکی به‌رجه‌سته‌و، نمونه‌یه‌کی زیندوو پيشانی خه‌لک دان، له‌وبارده‌و ته‌ماشای ئهم فهرمايشته بکه‌ن، زور جیی سه‌رنجه:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِالسُّوقِ دَاخِلًا مِنْ بَعْضِ الْعَالِيَةِ، وَالنَّاسُ كَنَفْتُهُ فَمَرَّ بِجَدِّي أَسْكَ مَيِّتٍ، فَتَنَاولَهُ فَأَخَذَ بِأُذُنِهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ هَذَا لَهُ بِدِرْهَمٍ؟» فَقَالُوا: مَا نُحِبُّ أَنَّهُ لَنَا بِشَيْءٍ، وَمَا نَصْنَعُ بِهِ! قَالَ: «أَتُحِبُّونَ أَنَّهُ لَكُمْ؟» قَالُوا: وَاللَّهِ لَوْ كَانَ حَيًّا كَانَ عَيِّبًا فِيهِ، لِأَنَّهُ أَسْكَ، فَكَيْفَ وَهُوَ مَيِّتٌ، فَقَالَ: «فَوَاللَّهِ لَلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ هَذَا عَلَيْكُمْ»^(۱).

واته: جابیری کوری عه‌بدوللا خوا له‌ خوی و بابی رازی بی، ده‌لی: روریک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ بازاردا رویی، له‌ ناوچه‌ی عالییه‌وه، خه‌لکیش به‌ ده‌ریه‌وه‌ بوون، به‌لای کاریله‌یه‌کی گویرپراو، یان (گوی زور بچووک) دا، تیپه‌ری، که کاریله‌که‌ مردار بوو‌بو‌وه، گویی کاریله‌که‌ی گرت و، فهرمووی: کامه‌تان ئهمه‌ی به‌ دره‌می‌ک ده‌وی؟ گوتیان: به‌ هیچ نامانه‌وی، هیچ ئیشمان پیی نیه، فهرمووی: هه‌ز ده‌که‌ن ئه‌وه‌ بو‌ ئیوه‌ بی، گوتیان: سویند به‌ خوا، ته‌ گهر زیندوو‌ش‌بایه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گویی برپاوه، هه‌ر به‌که‌لک نه‌ده‌هات، ئیستا به‌ مردوویی هه‌ر به‌ که‌لکی هیچ نایه‌ت! فهرمووی: سویند به‌ خوا دنیا له‌ لای خوا، له‌مه‌ که‌متره‌ له‌ چاوی ئیوه‌دا.

واته: ئیوه‌ چهند ئه‌وه‌تان له‌لا که‌مه، دنیا له‌لای خوا له‌وه‌ که‌متره، چاک‌ حالی کردوون دنیا له‌رووه‌ ماددییه‌که‌یه‌وه‌ له‌لای خوا چونه، که‌واته: به‌ هو‌ی دنیاوه‌ فریو مه‌خون.

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: ۲۹۰۷.

دوازدده: به کردهوه، ئهم شیوازه له ههموویان گرنګتړه، که به کردهوهو
 په فتار، شت پېشانی خه لک بدری، باشتړین شیوازه، دتهوئی خه لک
 له توهو فیرو نویتړ بی، وهره نویتړکهری چاک بکه، دتهوئی فیرو
 پوژوو گرتن بی، پوژوو گریکی چاک به، دتهوئی فیرو په دوشتی جوان
 بی، په دوشتت جوان بی، دتهوئی فیرو دنیا به که مگرتن بی، دنیا
 به که مگر به، دتهوئی خه لک فیرو نازیه تیبی بی، نازابه، دتهوئی فیرو
 ئینصاف و ویتړدان و داد گهری بی، داد گهر و به ئینصاف و به ویتړدان به،
 دتهوئی به په رحم و به زهیی بی، خوت به په رحم و به به زهیی به، ... هتد.

به لئی، له راستییدا زمانی کردار زمانیکي زور فصیح و گویاو
 په روانه، ههمو کهس لئی حالی دهی، مهرج نیه ههمو کهس له
 زمانی گوفتارو قسه تیښکات، به لام زمانی کردار، ههمو کهس
 لئی حالی دهی و، به خوا پیغه مبهری ئیمه ﷺ به زوری به زمانی
 کردار خه لکی حالی کردهوه، له تاییین و به نامه ی خوی په روهردگار.

۳- نامرازه کانی بانگه واز:

به ریزان!

نامرازه کان و شیوازه کان، له کاتیکه وه بو کاتیګ و، له شوینیکه وه
 بو شوینیک و، له حالیکه وه بو حالیک ده گورپین، ئایا پیغه مبهری
 خوا، شیوازو نامرازه کانی له مه کهه جیا نه بوون، له هی مه دینه؟
 هه روه ها ئایا شیوازیګ که له گهل هه ندی له هاوه لانی نزیکیدا
 به کاری هی ناوه، جیا نه بووه له هی نه وانی دیکه؟ به لئی، به ته نکید،
 بو وینه: به عه بدوللای کوری عومهری فهرمووه: پیاویکی باشه
 ته گهر شه ونویتړان بکات، وه ک پیشتتر فهرمووده که مان هی نا.

به‌لام له فەرمايشتی راست (صحيح) دا هاتوه، ده‌شته‌کیه‌ك دیته لای ده‌لی: ئایا خوا چی له‌سه‌رمان پیوست کردوه؟ فەرمووی: شه‌وو روژی پینج پاشان باسی زه‌کات و روژوو و هه‌جی کرد، گوتی: سویندم به‌وه‌ی توی به هه‌ق ناردوه نه لئی که‌م ده‌که‌م، نه لئی زیاد ده‌که‌م؟ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ئە‌گەر راست بکات سه‌رفرازو ده‌چیت به‌هه‌شت، نه‌یفه‌رموو: نوێژی سونه‌ت و روژووی سونه‌ت ... هتد.

به‌نسبه‌ت ئامرازه‌کانه‌وه هه‌ر زۆر ده‌گوێڤین: نووسین، وتاردان، نواندن (قه‌ئیل) {که‌کاتی خۆی نه‌بووه، به‌لام ئیستا زۆره‌و، زۆریش کاریگه‌ره‌و}، هۆنراوه، سروود، را‌دیو، تی‌فێ، ئینته‌رنی‌ت فه‌یسبوک که‌له‌سالی (٢٠٠٤ز) دا ده‌ست به‌کاربووه‌و، یوتیوب که‌له‌سالی (٢٠٠٥ز) داو، تویته‌ر که‌له‌سالی (٢٠٠٦ز) دا وه‌گه‌ر که‌وتوه، سینه‌ما، شانۆ، گو‌فارو روژنامه، کو‌رو سیمینار، گه‌شت و گه‌ران، به‌شداریی کردن له‌بو‌نه‌کانی هه‌لک، ئە‌مانه‌هه‌موویان ئامراز، که‌ئامرازه‌کان، هه‌موویان ده‌چنه‌وه‌نیو شیوازه‌کان و، شیوازه‌کانیش هه‌موویان ده‌چنه‌وه‌نیو ری‌بازی بانگه‌واز.

(١١) جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرِ الرَّأْسِ، يُسَمَّعُ دَوِيَّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ، حَتَّى دَنَا، فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ. فَقَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ تَطُوعَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَصِيَامُ رَمَضَانَ. قَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ تَطُوعَ. قَالَ: وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الزُّكَاةَ. قَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: لَا، إِلَّا أَنْ تَطُوعَ. قَالَ: فَأَذْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أُرِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ. أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ (٤٦) وَاللَّفْظُ لَهُ، وَمُسْلِمٌ (١١).

تہوہری شہشہم

● چہسپاوی ریبار و، ئامانجی
بانگہواز، داهینان و تازہگیری و
بہردہوام لہ شیواز و ئامرازہکانیدا

The collage features a central vertical banner with a portrait of a man and the text: "له نۆڤه كۆمەڵە بەرپێشمان لێكەتانبین / Say hi to us on social media / دین مەتڵەم بۆ ئیوانج ئازادمان". To the left, there is a Facebook profile for "AliBapir" with the bio "ڤاڤەپاڤدنی مەتڵەگەری مامووسا عەلی باپیر" and a link to "archive.org/details/@alibapir". Below this is the "AliBapir" app logo with QR codes for Google Play and the App Store. To the right, there is a YouTube channel for "AliBapir" with the bio "عەلی باپیر" and a link to "www.alibapir.net". Below this are icons for Telegram, WhatsApp, and Messenger, along with QR codes. The entire collage is set against a background of a repeating geometric pattern.

براو خوشکه‌کانم!

گورپان و په‌ره‌سه‌ندن له ژياني به‌شهردا، له دهره‌وه‌ی ژياني به‌شهردا، له دهوروبه‌رماندا، له گه‌ردووندا، شتي‌کي بينراو به‌ره‌سته، جاري دیکه‌ش باسماں کرده، زاناياني گه‌ردووناس ئیستا نوټرین بيردوزه که پي گه‌يشتون ده‌لین: ثم گه‌ردوونه همووی له تاکی گه‌ردوونيیه‌وه هاتود، به ئینگلیزي: سينگولارتي (Singularity) پي ده‌لین، واته: تاکی گه‌ردوونيی، به عه‌ره‌بيی تووی گه‌ردوون (بذرة الكون) ی بو به‌کاردينن، هه‌روه‌ها وشه‌ی: هیلکه‌ی گه‌ردوون (بیضة الكون) یشی بو به‌کاردينن، که پسپوران ده‌لین: شتي‌کي ته‌وه‌نده بچووک بووه، هه‌رچی ته‌ندازی فيزيایي هه‌یه له‌وي‌دا هه‌مووی ده‌وه‌ستی، چ له‌ رووی گه‌رمیی، چ له‌ رووی کات، چ له‌ رووی قه‌باره‌وه، له بچووکيیدا شتي له‌وه بچووکتر ته‌سه‌ووړ ناکړی، زور له‌ ته‌ليکترؤنیش بچووکتره، که ته‌ليکترؤن خو‌ی زور زور بچووکه، گه‌رديله که به ميکرؤسکوبي ته‌ليکترؤنیش نابینری، که پینچ شه‌ش سه‌د هه‌زار (۵۰۰،۰۰۰ - ۶۰۰،۰۰۰) جار زیاتر شت گه‌وره ده‌کات، گه‌رديله (Atum) هه‌مووی نابینری، ته‌ليکترؤن له‌ نیو گه‌رديله‌دا زور زور بچووکه، ئنجا ته‌و سينگولارتيیه له‌ ته‌ليکترؤنیش زور بچووکتره، ده‌لین: ثم گه‌ردوونه‌ی ئیمه هه‌موو له‌وه‌وه هاتود، که ثم ثایه‌ته‌ تاماژهی پي ده‌کات، خوی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْا رَتْقًا فَفَنَّتَهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٣٠﴾ الأَنْبِيَاءُ.

واته: ئایا ته‌وانه‌ی بی‌پروان نه‌یانندیوه (به چاوی عه‌قل و نه‌یانزانیه‌وه) که ئاسمانه‌کان و زه‌وی پیکه‌وه لکاو (پیکه‌وه جو‌شدراو) بوون، له‌یه‌کمان جیاکردنه‌وه‌وه‌وه‌موو ژیانداریکیشمان له‌ ئاوی دروست کردوه.

یانی: ئەم گه‌ردوونه له‌ سینگۆلاریتییه‌که‌وه‌هاتوه‌وه‌، بو‌ته‌ ئەم هه‌موو ملیاران که‌هکه‌شانه‌، که‌هه‌ندی له‌ زانیان ده‌لێن: ژماره‌ی که‌هکه‌شانه‌کان به‌ دووسه‌د ملیارو، هه‌ندیکی دیکه‌ ده‌لێن: یه‌ک تریلیۆن (هه‌زار ملیار) که‌هکه‌شان مه‌زه‌نده‌ ده‌کړین، که‌هکه‌شانه‌که‌ی ئیمه‌، ته‌ستیره‌کانی نیو خۆی، که‌ خۆری ئیمه‌ یه‌کیکه‌ له‌ ته‌ستیره‌کانی، به‌ یه‌ک تریلیۆن (۱،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) (۱۲۱۰) ته‌ستیره‌ مه‌زه‌نده‌ ده‌کړین، ده‌لێن: هه‌مووی له‌و شته‌ بچووکه‌وه‌هاتوه‌، که‌ وه‌ک من له‌ مه‌وسووعه‌ی: (ئیمان و ئیلحاد) دا باس‌م کردوه، که‌ ته‌وانه‌ هه‌ر نایانه‌وی دانی پێدا بینن، ته‌گه‌رنا ته‌وه‌ هه‌ر نه‌بوون (عدم)‌وه‌، خوا گه‌ردوونی له‌ نه‌بوونه‌وه‌ هی‌ناوته‌ بوون، ئنجا ئەم گه‌ردوونه‌ هه‌مووی له‌ گۆر‌اندایه‌، ده‌ورو به‌ر له‌ گۆر‌اندایه‌، بو‌یه ژیا‌نی مرو‌ف له‌ گۆر‌اندایه‌، ته‌گه‌ر بی‌ت و چاو به‌ ئامرازه‌کانی کار و شی‌وازه‌کانماندا، نه‌گێڕینه‌وه‌، له‌ بواری بانگه‌وازو، له‌ هه‌ر بواریکی دیکه‌‌داو، ئاگامان لی‌یان نه‌بی، له‌ ر‌وژگاری خ‌ومان به‌جێده‌می‌نین و، کاره‌که‌مان پ‌ر به‌ پی‌ستی واقیعه‌که‌مان نابی، بو‌یه‌ش بو‌ ناوونیشانی باب‌ه‌ته‌که‌م: دوو وشه‌م به‌کاره‌یناون: {بهره‌و بانگه‌وازیکی راست و ره‌سه‌ن}، راست ته‌وه‌یه‌ پ‌ر به‌ پی‌ستی واقیعه‌ بی، به‌ شی‌وازی تازه‌ بانگه‌واز بکه‌ی، ره‌سه‌نیش ته‌وه‌یه‌ که‌ پابه‌ند بی به‌ شه‌ریعه‌ته‌وه‌، چونکه‌ ته‌گه‌ر له‌ شیرازه‌ی شه‌ریعه‌ت چووه‌ ده‌ر، ره‌سه‌نایه‌تی له‌ ده‌ست ده‌داو، خاوه‌نه‌که‌ی له‌سه‌ری قه‌رزار ده‌بی‌ته‌وه‌.

ته گهر ته ماشای پیغه مبهري خاتمه (صلى الله عليه وسلم) بکهين، پاشان خه ليفه راشیده کانی و، دواى تهوان زانایان و پیښه وایانی نیمه، ههر کامیکیان بارودوخ و ههل و مهرج و ژینگه ی خو ی باش خویندو ته وه، هه ولیداده باشتړین شیوازو نامراز که له سه رده می ته ودا هه یه وه، کاریگه رترین شیوازو نامراز به کار بهیښی، بو وینه:

۱- پیغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) دهیه وئ نامه بنووسی بو هیره قتل پادشای روم و، کیسرا پادشای فارس، یه کئ له هاو ده لان خوا لی رازی بی ده لی: ته ی پیغه مبهري خوا! (صلى الله عليه وسلم) پادشاکان عاده تیان وایه، نامه ته گهر مؤر نه کړئ، ناخویننه وه، ته ویش نافه رموی: من چون ته قلیدی کافران بکه م؟! وه که هه ندئ خه لکی فیکر وشک و له روژگاری خو یان به جیماو، به لکو ده فهرموی: مؤریکم بو دروست بکه ن^(۱)، چونکه پیغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) ده بی ره چاوی ته و عورف و باوه بکات که تییدا ده ژئ، ناکړئ ره چاوی عورف و باوه که نه کات و، نامه که ی بجی و نه خوینر ته وه، چونکه مؤری پیوه نیه!!

۲- هه روه ها له بواری ته کتیکي جهنگییدا، سه لمانی فارسیی که باسی خه نده ق بو پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده کات، له جهنگی (ته حزب) دا، پیغه مبهري خوا پیشنیاره که ی ته به نیی ده کات و خه نده ک لیږده دن^(۲)، له بواری به کارهینانی نامرازه کانی جهنگدا، مه نه ج نیق و

(۱) (فتح الباري شرح صحيح البخاري: ج ۶، ص ۱۹۸، هه روه ها (مآثر الإنافة في

معالم الخلافة) للقلقشندي ص ۱۱۷، ۱۱۸.

(۲) (السيرة النبوية لابن هشام، ج ۳، ص ۲۷۴.

ده‌ببایه بۆ یه‌که‌مین جار له دوورگهی عه‌ره‌بیی دا له‌لایه‌ن سوپای پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) به‌کارهاتوون^(۱).

۳- ئنجا دواى خۆیشی خه‌لیفه‌ راشیده‌کانی به‌هه‌مان شیوه، بۆ وینه: عومه‌ر خوا لێی رازی بێ، ته‌و عه‌بقه‌رییه، که ته‌و وشه‌یه هه‌ر وشه‌ی پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، که ده‌فه‌رموی: {فَلَمْ أَرْ عَبْقَرِيًّا مِّنَ النَّاسِ يَنْزِعُ نَزْعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ}^(۲).

واته: هیچ عه‌بقه‌رییه‌کم نه‌دیوه وه‌ک عومه‌ری کورێ خه‌تتاب ئاو له‌بیری ده‌رینی.

ته‌و پیاوه‌ بلیمه‌ته‌ که‌ توانی هه‌رچی رۆشنییری و ته‌زموونی حوکمرانیی رۆم و فارس هه‌یه، به‌یه‌نی بۆ ده‌وله‌تی ئیسلامیی، سوودی لێ بیه‌نی، به‌و عه‌قله‌ گه‌وره‌و ئازاده‌ی، که هیچ هه‌ستیاری نه‌بوو به‌رانبه‌ر به‌ شیوازو ئامرازو سه‌ره‌جه‌م ته‌و داهینه‌ی نامسوڵمانان که عه‌قلی به‌شه‌ر پێیان گه‌یشته‌وه.

چونکه‌ جاری دیکه‌ش باسما‌ن کردوه: ئیمه‌ دوو بو‌ارما‌ن هه‌ن: بواری په‌رسته‌شه‌کا‌ن (عبادات) و، بواری مامه‌له‌کا‌ن (معاملات)، په‌رسته‌شه‌کا‌ن زۆر له‌ زانیان زیاتر بۆ دروشمه‌کا‌ن (شعائر) به‌کاری دین، به‌لام من پیم وایه‌ پێش دروشمه‌کا‌ن بو‌ونناسیی، ئیما‌ن و عه‌قیده، ئنجا دروشمه‌کا‌ن، ته‌وه‌ هه‌مووی پێی ده‌گوتری: په‌رسته‌شه‌کا‌ن (العبادات)، واته: مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ڵ خوا‌دا، که بۆ مامه‌له‌

(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ٤، ص ٢٧٤.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ٦٦١٨.

کردن له گهـل خواډا، دهـبى پايهـند بين به دهـقهـکانى شهـريعهـتهـوه،
وهـك گوتراوه: (الأصل في العبادات الحظر، أو المنع، إلا ما دلّ الشارع
على شرعيته)، واته: بناغه له پهـرستهـشـهـكاندا قهـدهـغه بوون و ړى
لـينگـيرانه، جگه لهـوهـى شهـرعدانهـر دايناوه، يانى:

مه گهر تهـوهـى خوا فـهـرموويـتى: ئاوا خوا پهـرستـيى بـكهـن، لهـړووى
تـيـمان و عهـقـيدهـوهـو، لهـړووى دروشـمهـكانهـوه، تهـگهـرنا لهـخوـتهـوه بوـت
نـيه، شـتـيـك دابـنـيى، بهـلام مامهـله و ههـلس و كهـوتهـكان به پيـچـهـوانهـوهـن:
{الأصل في المعاملات أو العادات الإباحة، إلا ما دلّ الشارع على تحريمه}
(^{۱۱})، مه گهر شاريـع قهـدهـغهـى كرديى، تهـگهـرنا تهـصل تـيـدا ړهـوايى و
دهـستـكـراوهـيـيه.

۷۳

له بواړى ههـلس و كهـوتهـكاندا دوو مهـرج هـهـن، چ بـو ئامـرازو شيـوازهـكانى
بانگهـواز، چ بـو غهـيرى تهـوانه، دوو مهـرج هـهـن:

يه كهـم: تهـو شيـوازو ئامـرازه له خـودى خوـيدا قهـدهـغه نهـبى.

دووهـم: بهـرژدهـنديى بيـنـيته دى.

تهـوهـتان بوـيه ئاوا بوـشى دهـكهـمهـوه چـونـكه: ئيـستا يهـكيـك له هوـكاره
كاريگهـرهـكانى كه له ړاگهـيانـدنهـكاندا ههـيه، بريـتـيه له: مهـسهـلهـى نوانـدن
(تمثيل) و شانـو، فيـلم، ئيـستا تهـو بهـسهـرهـاتـانهـى كه له تيـقيـيهـكاندا به
چهـندان ئالـقه پهـخش دهـكرين، زور كاريگهـرن، زور خـيـزان هـهـن بوـيان
دادهـنيـشن، بوـ ويـنه: بهـسهـرهـاتهـكهـى يوسـف (عليه السلام)، كه مهـرج

(۱) (القواعد النورانية الفقهية) لابن تيمية، ص ۱۱۲، ص ۱۸۸. و(منظومة
القواعد الفقهية) للسعدي، ص ۱۰۵ و ۱۰۶.

نیه تیبینی له‌سەر ده‌بی، یان به‌سهرهاتی عومه‌ری کوری خه‌تتاب
خوا لئی رازی بی، که له‌زۆر که‌نالێکاندا پیشاندرا.

هه‌روه‌ها به‌سهرهاتی هاوه‌لانی شه‌که‌وت (أصحاب الکهف) تۆ
که‌ کتیب ده‌خوێنیه‌وه، به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌زه‌ری و ده‌یده‌گری، به‌لام که
به‌ فیلم ته‌ماشای ده‌که‌ی، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ کراوی زۆر
کاریگه‌ری زیاتری له‌سهرت ده‌بی و، باشت لئی تیده‌گه‌ی، ره‌نگه
ئیه‌ له‌ من زیاتر مو‌تابه‌عتان کردب، من شه‌و ده‌رفه‌ته‌م نیه، به‌لام
خۆتان ده‌زانن که‌ هۆکاریکی زۆر کاریگه‌ره، ئنجا وه‌ک من له
کتیپی: (چهند باب‌ه‌تیکی هونه‌ری) دا، باسک کردوه‌و ئیسپاتم کردوه،
که‌ سه‌رجه‌م شه‌و ئامرازانه‌ شه‌وانه‌ی که‌ بۆ ره‌واج پیدانی ئیسلام و،
تیگه‌یانندی خه‌لک و، ئیقناع کردنی خه‌لک و به‌رچاو روون کردنه‌وه‌یان
به‌رانه‌به‌ر به‌ راستیه‌کانی ئیسلام، به‌کارده‌هێنرین، مادام بۆ هینانه‌دی
ئامانجه‌ شه‌رعیی و ره‌وایه‌کان به‌کاربه‌یترین، شتی په‌سندو باشن،
چونکه‌: بنچینه‌یه‌کی شه‌رعییه‌: (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ) ئامرازه‌کان
حوکمی ئامانجه‌کانیان هه‌یه.

ئنجا ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ین: ئایا به‌و ئامرازانه‌ خه‌لک پیغه‌مبه‌ران و
هاوه‌لان و پیاوچا‌کانی له‌لا خۆشه‌ویست ده‌بن، یان له‌به‌ر چاوی
ده‌که‌ون؟! به‌ ته‌کید له‌به‌ر چاوی خۆشه‌ویست ده‌بن و، زیاتر
تیانده‌گات و پێیان ئاشنا ده‌بی.

به‌لێ هه‌میشه‌ پێبازو ئامانجی بانگه‌واز چه‌سپاون و، نه‌گۆرن،
به‌لام شیوازه‌کان و ئامرازه‌کان، ده‌بی به‌رده‌وام چاویان به‌سه‌ردا
بگیرینه‌وه، ئیستا ته‌ماشای بکه‌ن:

كاتى خۇي كىتىپ باشتىن ھۆكار بوو، بۇ ئەو خەلگ ھۆشيار
يېتە، بەلام ئىستا سۆشپال مىدىا، يان راگەياندىنى ئەلىكتىرۋىنى،
چەند بەخىرايى شت دەگەيەنى و بلاوى دەكاتەو! ھەلبەتە كىتىپ
كارىگەرى خۇي ھەر ھەيە، بەلام سۆشپال مىدىاش زۆر كارىگەرە،
ئىجا تۆ چۆن دەپى بەرھەمى خۆت بى بەش بگەى لەو ھۆكارە
كارىگەرە، كاتى خۆ لە ولاتى حىجاز ھەندى فەتۋاى وشك دراۋن،
كە لە راستىدا بەرھەمى دواكەوتىتى عەقلەكان بوون، نەك
ھى چەمك و واتاى دەقەكان، بۆيە ئىستا فەقىرانە وردە وردە پىيدا
دەچنەو! ئىمە زۆر پىش ئىستا دەمانگوت: مەعقۇل نىە لەسەردەمى
پىغەمبەردا (صلى الله عليه وسلم) ئافرەت حوشترى لى خورپو،
ئىستا تۆ بە پۆشتەو پەرداخى بلى: قەدەغەيە سەيارە لى بخورپى!
ھەندى شتى دىكەش ھەيە من پىم وايە لە داھاتودا چاۋ بەوانەشدا
دەگىرەنەو، بۆ وىنە: دەلەن: خەلگ نابى خۆپىشاندىان بكات، نابى
مانبگىرى، نابى رەخنە بگىرى، ئەدى چى بكات؟ تۆ وا سەرقاپ
لەسەر خەلگى دابخەى، ئەدى نازانى دوايى لە ژىر فشارى زۆردا
دەتەقەتەو!؟

بە ھەر حال ئىمە دەپى بەردەوام تەماشى پۆژگارى خۇمان بگەين و،
تەماشى بگەين: بۆ پۆژگارى ئىمە، چ شىۋازىك و چ ئامپازىك
كارىگەرتەرە، سوودى باشتەر دەگەيەنى، باشتەر خەلگ پىي كارتىكراو
دەپى، دەپى ئەو بەكارىينىن، ئەگەرنا لە پۆژگارى خۇمان بەجى
دەمىينىن، زۆرىش پەرۋشى ئىسلاممە كاتىك كەسانىك نوپەرايەتىي
دەكەن بە عەقلىكى دواكەوتووانە، وەك تالىبان لە ئەفغانىستان كاتى
خۇي دىيانگوت: ئافرەت نابى بخوئىنى، نابى لە ھىچ كايەيەكى

کوومه لایه تیی و سیاسیییدا دیار بی، ههروهه زور شتی دیکهش،
ئنجاکاتیڤک ئیسلام کهسانییکی دواکهوتوو به شیویهکی بهجیموانه و
دواکهوتووانه پیشانی ددهن و بهرجهستهی دهکن، له لای کهسانییکی
زور ئیسلام دواکهوتوو دهکهوئته بهرچاو، بیگومان چهندان کهس به
هوئی ئه وهه لئس و کهوتانه تالییان و غهیری تالییان وهک داعش و
بوکوچه رام و هاووینه کانیانه وه، له ئیسلام دوور دهکهوئته وه.

که به دنیایی ئه وان (دین) و (ژین) یان باش نه خوئندو ته وه،
ئهک دهقه کانی قورئان و سوننهت ئه وه بگهیهنن، چونکه ئیمه کاتی
دهگه پیننه وه بو وهحیی، ری ئاسان و ئاچووغه، به لام کاتیڤک دهچین
بو رای کرچ و کالی به شهر، کاره کهمان لی به زهحمهت دهکهوی،
جای دیکهش ئه م نمونه یه م هینا وه ته وه.

مهسه لهی تهیه موم، وهک له ته فسیری ثایه تی (٦) ی سوورده تی
(المائدة) دا به ته فصیل باسم کردوه^(١)، خوی پهروهر دگار ده فهرموئ:
﴿قُلْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾^(٦)، واته: ئه گهر بو
دهستنوئرو غوسل ئاوتان چنگ نه کهوت، روو بکه نه رووی پاک
زهوی، (صعید) یانی: رووی زهوی، (طیب) یانی: پاک، که واته:
رووی پاک زهوی هه مووی تهیه موممی پنده کری، به لام بو وینه: له
مه زهه بی ئیمام شافعیعیدا دهلی: {ولا يجوز التيمم إلا بتراب طاهر له
غبار} واته: تهیه موم دروست نیه، مه گهر به گلیڤک توژی لی هه لئس.
وشه ی (صعید) فهرهنگه کانی زمان دهلین: رووی زهوی^(٢)،
رووی زهوی، جاری واهیه به به فر داده پوئشری، جاری واهیه به

(١) له ته فسیری قورئانی بهرزو به پیژدا، بروانه بهرگی چوارم.

(٢) مفردات ألفاظ القرآن راغب الأصفهانی، ص ٢٩٨ (والصعيد: يقال لوجه الأرض).

گژو گيا داپوښراوه، جاري وا ههيه به چهو و لم و بهرد داپوښراوه، جاري وا ههيه به قور داپوښراوه، پروي زهوي، ثايه ته که هه مووی ده گريته وه، به پي ثايه ته که قهت عاسي نابین، بو خوم جاري وا بووه چهند شهوو رږژان له نيو به فريدا بوومه، ثايا گل له کوي بينين که توږي لي هه لسي؟ ده بي سي چوار مېتر بيکولي، ئنجا ده يته قورو ديسان گلي توږدارت ده ست ناکه وي! ئيمام شافيعي په حمه تي خواي لي بي، دياره له شوينيک بووه گلي زوري لي بووه، به لام شويني وا ههيه له م دنيا فراوانه ي خوادا له ته سکيمو و سيپيرياو به سته له که کان و، له زور شويني دنيا به س به فرو سه هولبه ندانه، هه روه ها شويني وا ههيه ته نيا لمي ليه و، گلي هه ر لي نيه، ديسان به هاران ده ست و کيو هه ر سه وزه گياي ليه! ئنجا ئينسان که ده گه رپته وه بو وه حبي، رپيه که زور فراوانه، به لام که دي بؤ مه زه ب و راو بو چون، رپگاکه زور ته سک ده يته وه، ئنجا هه ر له ووه با ئينسان قياسي بکات، ته گه رنا هه رگيز شه ريعه ت مسولمانان سه غله ت و ناچار ناکات که له عه سرو زه مانى خويان دوا بکه ون، خه لکي دیکه نو يترين و با شترين ئامرازو هوکار به کار يني بؤ کاره کاني خويان، به لام مسولمان هه ر شيوازو ئامرازه کو نه کان به کار يينن، که بيگومان شيوازو ئامرازه کان موقه دده س نين؟!

ئنجا خواي په روه ردگار ده فهرموي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (ابراهيم).

واته: هيچ پيغه مېهريکمان نه ناروده مه گه ر به زمانى خه لکه که ي خوي تا کو بويان پروون بکاته وه، که واته: چون چونى با شتر بو خه لک پروون

ده‌بینه‌وه، ده‌بیج ته‌و ئامرازو شی‌وازه به‌کارینی و، چو‌ن چاکتر تیده‌گه‌ن، ده‌بیج په‌نا به‌ریه به‌ر ته‌و شی‌وازو ئامرازه، چونکه ئامانج تیگه‌یانندی خه‌لکه، که په‌یامی خویان پی بگات و له خوا نزیك بینه‌وه، له دینی خوا حال‌ی ببن، که ته‌وه چه‌سپاو‌وه نه‌گو‌ره، به‌لام شی‌وازو ئامرازه‌که، ده‌بیج ته‌ماش‌ا بکه‌ی، کامه‌ی کاریگه‌رت‌ره، ده‌بیج ته‌وه به‌کارینی.

ته‌و قسه‌یه‌ی عه‌لی کوری ته‌بی تالیبیش زو‌ر جوانه که ده‌لی: {حَدِّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ، أَتُحِبُّونَ أَنْ يُكَذَّبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ} ^(۱)، واته: باسی شتیک بو خه‌لک بکه‌ن که پیی ئاشنا بن، ئایا هه‌ز ده‌که‌ن خواو پیغه‌مبه‌رده‌که‌ی به‌ درو دابن‌رین؟ واته: به‌ شی‌ویه‌ک باسی ئیسلا‌میان بو مه‌که‌ن که خه‌لک لیی بکه‌ویته گومان و، به پیی ئاستی خه‌لک، خه‌لک بدوینن.

ئنج‌ا له راستییدا ره‌سه‌نایه‌تی (أصالة)ی بانگه‌وازی ئیسلا‌می، به‌ره‌مه‌می پابه‌ندیه‌تی به‌و ئامانج و رپی‌ازوه که باس‌مان کردن، راستییه‌که‌ش (صحّة)ی زاده‌ی واقعی بوون و هاوچه‌رخ بوونی شی‌وازو ئامرازه‌کانیه‌تی، ته‌وه‌ش خو‌لا‌صه‌ی قسه‌که‌یه.

به واتایه‌کی دی: ره‌سه‌نایه‌تی بانگه‌وازی ئیسلا‌می، په‌یوه‌سته به‌ نیوه‌روک و جه‌وه‌رده‌که‌یه‌وه، که ئایین و به‌رنامه‌ی خواجه و، راستی و دروستییه‌که‌شی، په‌یوه‌سته به‌ چو‌نیه‌تی گه‌یانندیه‌وه، ته‌ویش ته‌وه‌یه، پر به پیستی واقع و سه‌رده‌م بی و، به گو‌یره‌ی زمان و عه‌ق‌لی جه‌ماو‌ره بی و، به تازه‌ترین و کاریگه‌رت‌رین شی‌وازو ئامراز بی.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۱۲۷.

تہوہری حہوتہم

● بنه ما گرنه گانی بانگه واز
(الأصول المهمة للدعوة)

[illegible]

بهر پـزان!

ده گونجې ژور شت وهك بنه ما و، پایه ی گرنګی بانگه واز بخهینه
روو، به لام ټیمه ده (۱۰) دانه مان هیټاون، لهو بنه ما گرنګانه ی که
پیوسته له بانگه واز کردندا، بو لای خوا ﷺ و ټایین و بهرنامه ی
خوا، ره چاو بکړین:

۱- نیاز و مه بهستی ساغ (الإخلاص).

۲- شاره زایی به ټایین و، ناشنایی به ژین.

۳- سې کوچکه ی: هه بوونی نه خشه و بهرنامه + کاری دامه زراوډی
+ راوړژکردن.

۴- ره چاو کردنی: پله پله یی و، دیارییکردنی له پیشتړه کان (مراعاة
التدرج وتحديد الأولويات).

۵- دلخو شکردن و ټاسانکردن (التبشير والتيسير).

۶- ټیقناعت کردنی عه قل و جوولاندنی دل.

۷- بیرخستننه و دی چاکه کانی خوا (التذكير بنعم الله).

۸- هو شداریی پیدان و ترساندن.

۹- جهخت کردنه و ده له سهر واقعی ټیستای خه لك و، پیوستی خه لك
له ټیستادا.

۱۰- جهستاندنی په یام و بهرنامه ی خواو، بوونه سهر مه شق بو خه لك.

یه کهم: نیاز و مه بهستی ساغ (الإخلاص):

برا و خوشکه خو شه ویسته کانم!

گرنګترین و یه کهمین پایه و بنه ما، بو ټه نجام دانی بانگه وازیکې
 ټیسلامیې راست و ږه سهن، بریتیه له نیاز و مه بهستی ساغ (الإخلاص)،
 وشه ی (إخلاص) ایش له سهر کیښی (إِفْعَالَه)، (أَخْلَصَ يُخْلِصُ إِخْلَاصًا)
 واته: دهر بازی کرد، دهر بازی ده کات، دهر باز کردن، واته: کرده و کانی خو ت
 دهر باز بکه ی له وه که به شی غیری خو یان پیو به ی، خالیصیان بکه یه وه،
 ساغیان بکه یه وه، به شی غیری خو یان پیو نه هیل ی.

ټیمه که کتیبه فیه ییه کان ده خو ټین، مه گهر چو ن دنا هه موو
 کتیبیکې فیه یی به: (کتاب الطهارة) (باسی پاک و خاو ټینی) ده ست
 پیده کات، چونکه بو هه موو په رسته کان، ده بی جه ست ته خاو ټینی،
 پو شاکت خاو ټینی، شو ټنت خاو ټینی، ټه و جار و به رده که ون، ټنجا بو
 کرده و کانی ش به هه مان شیو، ده بی دل دهر وونت خاو ټی بی، ټنجا
 خوی په روه رد گار لیتیان و ده ده گری و، قبو لیان ده کات، با ته ماشای
 چه ند ده ټیکې شه ریه ت بکه ین:

١- خوی په روه رد گار له سوو رته ی (البینة) دا ده ده رموی: ﴿وَمَا
 أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
 الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾.

واته: (خه لك) فه رمانیان پی نه کرا بوو، مه گهر به وه که به ندایه تی
 بو خوا بکه ن، ملکه چیی خو یان بو خوا ساغ بکه نه وه، به پاکیی و نو ټر
 به رپا بکه ن و زده کات بدن، ټا ټه وهش ټایینی کو مه لیکی ریك و راسته.

وشه ی (دین) له رسته ی: ﴿مُحْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ دا، به مانای ئیسلام نیه، به لکو لیره دا (دین) به مانای ملکه چیی دی، یانی: تاعه تی خو یان بو خوا ساغ بکه نه وه، واته: وهک بو خوا ملکه چ و گوپرایه ل و فره مانبه رن، شهو جوړه فره مانبه ریی و گوپرایه لیه، بو که سی دیکه نه که ن.

(حُفَاءَ) کوی (حنیف)ه، واته: که سینک وازی له به تال پوچ هینابی و، بهره و هق که راپیته وه^(۱).

﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُوْتُوا الزَّكَاةَ﴾، نویژ به ریا بکه ن و زه کات بدن، ﴿وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ﴾، شا شهو ئایینی ئومه تیکی ریک و راسته.

(۲)- له سووړه تی (الزمر) دا، خوا ده فره موی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴿٣﴾.

واته: ئیمه کتیبمان بو تو دابه زاندوه به هق، به ندایه تی بو خوا بکه، ملکه چیی خوتی ساغ بکه وه، ئاگادار بن! ملکه چیی ساغ ته نیا بو خوايه (یان: ته نیا ملکه چیی ساغ بو خوايه)، واته: تاعه تی که ساغ نه کرایته وهو، خلته ی ریا و روو ده ربا یسی پیوه بی، خوا نایه وی.

پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له م فره مایشته دا ده فره موی: ﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى...﴾^(۲).

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۱۴۹، المطبعة العصرية، ۲۰۱۲ م.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۶۵۵۳، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۱۹۰۷.

واته: به دښايي كرده ده كان ته نيا به پي نياز و مه به سته كان و، هر مروځيك به پي نياز و مه به سته كه ي نيو دلي كه هه بيووه، كرده ده كه ي بو بده ده وي.

به لام تايا ته گهر كه سيك كرده ده كه ي خراب بكات، به لام نيه تي باشي لي بيني، بوي حيسابه؟ نه خير، «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ» وشه «الْأَعْمَالُ» ته ليف و لام (أل) ته عريف ي له سهره و مه به ست پي (عهد)، ياني (جنس الأعمال الصالحة)، هه موو ته و كرده ده كه ي كه له شه ريعه تدا به چاك دهرانين، نه كه هه كرده ده كه ي چاك بي، يان خراب بي! ياني: كرده ده چاكه كان به پي نيه تن، ته گهر نا كرده ده ي خراب، هه خراپه و نيه تيشته چاك بي، هېچ نيه، به لام كرده ده ي چاكيش، ته گهر نيه تي ساغ و چاك نه بي، ودرنا گيري و قبول ناكري.

نجا با ته ماشا بكه ين: تايا له ته نجامي ئي خصلاص و ته نيا خوا پي مه به ست بوون و، دلي خو بو خوا ساغ كرده وه دا، چيمان ده ست ده كه وي؟ سي به ره مه مي گرنك و مه زنمان ده ست گير دېن:

(۱)- به ره كه ت ده كه ويته كارمان و، خوا كاره كه مان لي قبول ده كات.

(۲)- خوا رېنماييمان ده كات و سهر راستمان ده كات.

(۳)- خوا كارمان ثاسان ده كات، دهر ووي خيرمان ليده كاته وه.

به م به لگانه ي خوري:

۱- خوا ده فهرموي: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۲۷) المائدة،
واته: خوا ته نيا له پاريزكاران قبول ده كات.

پاريژکار: که سيکه پيش هم موو شتيك خوي له شيرك و رپا پاريژي، دلي خوي ساغ و ساف بکات بو خواو، دلکه ي جگه له خوا رازيې کردن و، غيري خو له خوا نزيك کردنه ودي تيدا نه بي و، هيچ هانده ريکي ديکه ي نه بي.

۲- خوي په روه ردگار ده فهرموي: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنكبوت، ۶۹)

واته: ته وانه ي له پيناوي تيمه دا تيده كوڅشن، رپبازه كاني خو مانيان پيشان دده دين و، به دلنيابي هه خوا له گهل چاكه كاراندايه.

که واته: له ته نجامي ته وده دا که به ساغي له پيناوي خوا تيېكوڅي، خوا راسته ريت ده کات و له گهلندا دده ي و، پشتت ده گري.

۳- هه روه ها ده فهرموي: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ (الطلاق، ۴)

واته: هه که سيك پاريژ له خوا بکات، خوا کاري بو ئاسان ده کات. پاريژ له خوا کردنيش پيش هم موو شتيك بناغه که ي بريتيه له ساغي (اخلاص).

(ابن عطاء الله الأسکندري) عاريفيکي گه ورديه، کتييکي بچووکي هه يه به ناوي (الحکم)، که به (الحکم العطائيه) مه شهووره، قسه ي زور نه سته ق و جواني تيدان، يه کيک له قسه کاني ته وديه دهلې:

(الاعمال أشباح أرواحها وجود سر الإخلاص فيها)، واته: کرده وده کان وده تارمايي و که له شيك وان، رووحي کرده وده کان، بريتيه له هه بووني ئيخلاص له و کرده وده دا.

ئنجاه وهك براهیه کی دلسۆزی خۆتان پیتان دهلیم: پروا بکهن، نهینیی بهره کهت له ژیا نی مروّفا، ئه وه که خوا له گهل ئینساندایی و، پشتی بگری و کاری بو ئاسان بکات، ئه وهیه که پرووی دلی بکاته خوا، ئیمه چۆن دهست به نوێژ کردن دهکهین؟ یه کیك له دوعایه کانی دهستپیکردنی نوێژ (أَدْعِیةُ الْإِسْتِفْتَا ح)، ئه وهیه: {وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلدِّي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ} (۱)، واته: به پاکیی و ساغیی پرووی خۆم (پرووی دلی خۆم) کرده ئه وه که سه ی که ئاسمانه کان و زهوی هیانوه دی و، من له هاوبهش بو خوا دانه ران نیم.

(وَجْهِي) یانی: پرووی دلی خۆم، چونکه تو پرووی جهسته ت دهکهیه قیبله! به لام که دهلیی: پرووی خۆم، واته: ئه وه نوێژ و تاعه ته ی که دهیکه م، ته نیا مه به ستم پیی ئه وهیه: که خوا لیم رازی بی.

ئنجاه پایه و بنه مای یه که می سه روبه رگرتن و به ره کهت تی که وتنی کاری بانگه واز، ئه وهیه که ئیخلاص و خوا پی مه به ست بوون، هه وین و هه ناو و هاندهری بی.

دۆره کۆمهڵه نه به کانی له که ئه لێکێن

Stay in touch on social media

دۆره کۆمهڵه نه به کانی له که ئه لێکێن

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۵۰۶۴، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (۲۷۹۵)، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: ۳۱۲۱، وَالحَاكِمُ بِرَقْم: ۱۷۱۶، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ.

دووهم: شاره زايي به نايين و ناشنایي به ژين:

تایا ته گهر ټینسان له نایین و بهرنامه ی خوا شاره زانه بی، خه لکی
بو کوی بانگ دهکات؟ با ودهک شتیکی خوش بو تان بگپر مه وه، جار
جار قسه یه کی خوشتان بو بکه م باشه:

ده گپړ نه وه کاتی خوی مسولمانیک ته ماع له مال و سامانی
جووله که یه کی بازرگان دهکات، له ریگادا بوسه ی بو داده نی و،
دهلی: پروتبه وهو کهل و په له کان دابنی! ته ویش دهلی: بوچی؟
مسولمانه که دهلی: یان دهبی پروت بی، یان دهبی مسولمان بی!

کابرای جووله که ش دهلی: دهی باشه، مه مکوژه کاکه، مسولمان دهم.

مسولمانه که دهلی: دهی مسولمان به!

جووله که که دهلی: باشه، چی بلیم؟

مسولمانه که دهلی: وه لا نازانم! یانی: بو خوی نازانی مسولمانه تی
چییه، تا کو تهو مسولمان بکات!

به ته نکید، ټینسان دهبی بو خوی بهرچا وروون و شاره زای بی به
دین، نجا دهوانی خه لکی بولا بانگ بکات، (ابن البنا السرقطي)
له شیعریکی دا که (ابن عجیبه) شهرحی دهکات، زور جوان دهلی:

وَإِنَّمَا الْقَوْمُ مُسَافِرُونَ

لِحَضْرَةِ الْحَقِّ وَظَاعِنُونَ

فَافْتَقَرُوا فِيهِ إِلَى دَلِيلٍ

ذِي بَصَرٍ بِالسَّيْرِ وَالْمَقِيلِ

قَدْ سَلَكَ الطَّرِيقَ ثُمَّ عَادَ!

لِيُخْبِرَ الْقَوْمَ بِمَا اسْتَفَادَا

باسی ئهوانه دهکات که دهیانهوی له خوا نزیك بینهوه، دهلی:

ئهوانه رېبوارن، بهره لای پهروهردگاری ههق دهچن و، له ههندی شوین دهبی بارگه و بنه بخهن.

پیوستیان به ری پێشاندهریك ههیه، که شارهزا بی له کوی پرون و له کویش قهیلووله بکهن و پشوو بدن.

کهسیك که رییه کهی بریوه گهیشته ته ئهوسهری، ئنجا گهراوتهوه، بو ئهوهی ههوال به خهلكی دیکه بدات و، خهلكی له گهڵ خوی بهری.

عادهت وایه: ئهوه کهسهی که دهیته دهلیل و ری پێشاندهر، دهبی بو خوی به ههموو رییهکاندا شارهزا بی، کهواته: بهبی شارهزایی له دین، ئینسان ناتوانی بانگهوازی بو بکات.

ئنجا ئاشنایی به ژین، مه بهستم پیی ئهوهیه که ئینسان لهو کومه لگایه دا که پییدا دهژی، دهبی به خیر و شهری ئهوه کومه لگایه، به تهوژمه فیکرییهکانی و لایه نه سیاسییهکانی، ئنجا پاشخانی فیکری و سیاسیی ئهوه خهلك و کومه لگایه که دهیهوی قسهیان بو بکات و، بهره خویان بییت، دهبی شارهزای ههموو ئهوانه بی.

ئەميش نايه تيكي موبارەك كه هەردوو كيان دە گريته خۆي: خوا به
پيغه مبهري خاتمه موحه ممه د (صلى الله عليه وسلم) ده فەرموي:
﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (١٠٨) يوسف.

واته: تو بفەرموو: ئەوه ريبازي منه، له بهر روشنایي دا خەلك
بو لای خوا بانگ ده كه م، خۆم و شويكه وتوانم و، پاكيی بو خوا،
من له هاوبه شدانه ران نيم.

يه كيك له سيفه ته كاني هاوبه ش بو خوا دانه ران، ئەوه يه كه به
نه زانيی و به لاسايی كردنه وهی كويرانه، شوي شتان ده كه وي.

وشه ي: (عَلَى بَصِيرَةٍ) واته: له بهر روشنایي دا، يانی:

١- شاره زای خۆم و شويكه وتوانم.

٢- له واقع شاره زام.

٣- له ريبازه كه م شاره زام، هه مويان ده گريته وه.

The banner features a central portrait of a man in a military-style uniform. Text in Persian and English is present. Social media links for Facebook, YouTube, and Telegram are shown. QR codes for the Alibapir app are displayed at the bottom. The website address www.alibapir.net is also visible.

سییه م: هه بوونی نه خشه و بهرنامه + کاری دامه زراوهیی + راویژکردن:

۱- هه بوونی نه خشه:

کار به بهرنامه، ته ماشای ته م ئایه ته موباره که بکه ن، خوا ده فره موی:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنکبوت: ۶۹)

واته: به دنیایی ته وانه ی له پیناوی ئیمه دا تیده کوشن، ریبازه کانی خۆمانیان پیشان دده دین.

له هه موو قورئاندا، وشه ی (سُبُل) پالدرایته لای خوا، لیره دایه، ته گهرنا هه ر به (سَبِيل) هاتوه، چونکه کارکردن بۆ ئایینی خوا، چۆنیه تی و شیوازو نامرازی زۆر و جوړاو جوړی هه ن، هه لبه ته مه به ست له (سییل) له قورئاندا: ئیسلامه، که یه ک ریبازه و کونا کریتته وه، به لام مه به ست له (سُبُل) لیره دا: شیوازه کانی بانگه واز کردنه، یانی: ته و شیوازه نه ی که به ره زامه ندیی ئیمه یان ده گه یه نن، هه ر که سیک به ئیخلاصه وه له پیناوی ئیمه دا تییکۆشی، له و شیوازه نه ی شاره زه ده که یه ن.

۲- کاری به دامه زراوهیی:

پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فره موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتْقِنَهُ﴾^(۱). واته: به دنیایی خوا هه ز ده کات، هه رکات یه کینک له ئیوه کاریکی کرد، به ورده کاری بیکات.

(۱) أَخْرَجَهُ التَّبَهْقِيُّ فِي «شُعَبِ الْإِيمَانِ» بِرَقْم: ۵۳۱۲، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم: ۴۳۸۶.

۳- راوړېزکړدن:

خوای زاناو شارهزا فهرموويه تی: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ يَنْهَمُ﴾ (۲۸) الشوری.

واته: کاروباری پرواداران به راوړېزه، کاروباری سیاسیه تیان، هی بانگه وازیان، هر جم و جوړ و چالاکیه کیان.

تېستاش با ټهو سیکوچکه یه: {نه خشه و بهرنامه + دامه زراوه + راوړېز} توژیک شی بکهینه وه:

یه که م: مه به ستمان له: (کار به نه خشه و بهرنامه)، واته: کاری بانگه واز، ټه ویه که نه خشه و بهرنامه یه کی وردو واقع بینانه دابنری، یانی: ټیمه وهک ته وژمی ټیسلامی، ټایا ده بی هر که سیکمان له راست خو ی هه لسیته وه و چی پی باش بیت باسی بکات؟ نه خیر، به لکو:

پیویسته سهره ټا له سهر بناغهی راوړېز، نه خشه و بهرنامه یه که دابنری، قوناغ به قوناغی ټهم کاری بانگه وازه، دیاری بکری، پیشی خه لک بانگ بکری بو ټیگه یاندن و پیگه یاندیان، ټنجا دواپی هو نینه وه و ټاماده کردیان، نهک هر قسه ی خیر بو خه لک بکی و برؤی، ټه وه وهک ټه وه وایه، که سینک ده غلک دابچینی، به لام دواپی لی نه پیچیته وه، داخو بز و مه ری خه لک دهیخوات، مله لی ددات، چوله که دهیخوات چی لی دیت، ټاوا نایت، پیغه مبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) وا نه بووه ټاموژگاری خه لک بکات و دواپی وازیان لی بیتی! چونکه هه ندیک که س ټه وه له ټیمه به ره خنه ده گرن، ده لین: ټیوه ټاموژگاری خوتان بکن و برؤن! نه خیر، ده بی دواتر کاریان له سهر بکری، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)

هاوډلانی بانگ کرد، هوښیاری کردنه وه، دوايي ته وانه ی که هوښیار بوو بوونه وه، مشووری لیڅواردن و په روه رده ی کردن و ثاماده ی کردن، ته گهرنا دواي خو ی، پیغه مبهری خاتمه (صلی الله علیه وسلم) کی بوو به هاوکاری؟ هه لېبه ته تهو هاوډله به ریژانه ی بوون، تنجا ته گهر په روه رده نه کرابان و تینه گه یه نرابان و پینه گه یه نرابان، چوون دریژدیان به کاروانه که ی دا، که واته: ته مه چه مکی کار به نه خشه و بهرنامه یه. دووهم: مه به ستیشمان له: (کاری دامه زراویدی) ته وده کاره کان به سره سپوړان و شاره زایان دابهش بکړین، نهک به شیوډیه کی هه ږه مبه کی و کهس ناگای له کهس نه ییت.

بو وینه: ئیستا ئیمه که سانیکمان هه ن که به تایبته خه لک فیږی قورښان ده که ن و، هه ندیک به تایبته خه ریکی فرمایشته کانی پیغه مبه رن و، هه ندیک دیکه خه ریکی فیږ کردنی زانسته شه رعیه کانن، هه ندیک دیکه خه ریکی کاری راگه یانندن، تنجا ته وه ده ی زیاتر توخی بکه ینه وه.

هه مه نه خشه و بهرنامه که وردتر دابنیین، هه مه دامه زراو دکانی کاری بانگ کردنمان بو لای خواو بو لای ئیسلام، باشترو توکمه ترو سپوړانه ترین.

سیه م: مه به ستیشمان له راویژ کردن، ته وده که له هه موو کارو قوناغه کان بکو لړیته وه، له سره بناغه ی راویژ کردن و، برپاری تاکه که سیی و سر پیی و نه کو لړنراو کړچ و کال، نه در ی، که ته وده له راستیی دا ته گهر بویستری هه قی خو ی لی بدر ی، وه مسولمانه تی و دینداری، ده ی له که ول و چوار چیو دی حیزیک ی دیاری کر او بیینه در ی، چونکه خوا که ده فهرمو ی: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَکَآئِهِمْ﴾ الشوری، خوا نه یفه رمو وه: با کارو باری (فلان لایه ن و

فلان حېزب) به راوړېږي، به لکو مه به ست هم موو مسولمانانه، به تاييبت له بواړي بانگه واز و خه لک هو شيار کردنه وده دا، ده بي زياتر کار بکه ين و هاوکاربين له گه ل هم موو نه وانه دا که خه لک بو لای خوا بانگ ده کن، پيوسته هاوکاربي و ليکتينگه يشتمان هه بي، پشتي يه کدی گرتنمان هه بي.

هه ندی جار هه ندی که س له باره دی ئيسلامه وه ددوی، پيم وایه ئيسلام زور له سه ري قه رزدار ده يتته وه، نه وانه نا، که دانرون بو نه وه دی به له به بنينه وه، دله راوکه بخه نه دلی مسولمانانه وه به رانبر به تايينه که يان، که هه ر جاره بابه تيک ده ورووژينن، به نه زانبي و ناشايسته بي، که به شايانی نه وديان نازانم: نه ئاماژه به بابته کان بکه م، نه ئاماژه به که سه کان بکه م، که پيم وایه زورزانانه، يان نه زانانه و کلاو له سه رنراوانه به کرئ گيراو و، ده ستیان له پشت ددری، نه گه رنا نه وه هم موو بابته تانه ی ئيسلام هه ن، نه وه هم موو ثايه تانه ی قورځان و فهرمايشتانه ی پيغه مبه ر (صلی الله عليه وسلم)، که مسولمانان پيوستيانه بو يان باس بکړن، چيت داوه له دوو سي مه سه له، که مش و مړيکيان له سه ره، يا خود باسکردنيان به و شيوازه ناشييه، بو مسولمانان ده يتته ئيشکالينک، نه گه ر راسته کابرا مه به ستی نه وديه خه لک له دين تيبگات!

به لکو مه به ستم هه ندی که سی دیکه يه که به نه زايی و ناشيی، له نه نجامی شاره زا نه بوون له دين و ناشنا نه بوون به ژين و، له نه نجامی نه وده دا که راوړتکردن نيه و کاری دامه زراو دي نيه، هه له و په له و کړچ و کاللی زور په يدا ده بي.

چوارهم: ره‌چاو کردنی پله‌پله‌یی و، دیاریی کردنی له پیشتره‌کان:

ئهمه‌ش بنه‌مایه‌کی زۆر گرنگه‌و، ده‌بی له کاری بانگه‌وازمندا: ههم پله‌پله‌یی ره‌چاو بکری، ههم دیاریی کردنی له پیشتره‌کان، گرنگی پیدری، ئایا چ شتیک له پیش چ شتیکه‌وه‌یه؟ ههرچه‌نده جاری دیکه‌ش باسماں کرد، به‌لام ئهو مه‌سه‌له‌یه ههرچه‌نده باسی بکه‌ین، ههر ده‌یه‌ینی، ئهمه‌ش هه‌وت نمونه له ئایه‌ته‌کانی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، که زۆر به‌روونی پئویست بوونی ههر کام له: /ا ره‌چاو کردنی پله‌پله‌یی.

ب/ دیاریی کردنی له پیشتره‌کان

تیاندا دده‌ره‌وشینه‌وه:

١- له سووره‌تی (الأعراف) له ئایه‌ته‌کانی: (٥٩ و ٦٥ و ٧٣ و ٨٥) دا ههر کام له {نوح و هود و صالح و شوعیب} (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یه‌ك رسته دووباره ده‌که‌نه‌وه، ده‌لین:

﴿يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ٥٩

واته: ئهی گه‌له‌که‌م! به‌ندایه‌تی بو خوا بکه‌ن، جگه‌ له‌و هیچ به‌رستراویکی دیکه‌تان نیه.

پیغه‌مبه‌ران هه‌موویان لێ‌ده‌وه (له خوا به‌یه‌ک‌گرتن و ته‌نیا خواپه‌رستن (توحید) ده‌ستیان پیکرده‌وه، ئهو بناغه‌یه، خه‌لك بانگ کردن بو ته‌نیا خواپه‌رستی، بناغه‌و جه‌وه‌هری به‌رنامه‌و په‌یامی خوی په‌روه‌رد‌گاره.

۲- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ أَخْبَرَنِي رَجُلٌ يَقَالُ لَهُ: رَبِيعَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ مِنْ بَنِي الدَّيْلِ وَكَانَ جَاهِلِيًّا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فِي الْجَاهِلِيَّةِ فِي سُوقِ ذِي الْمَجَازِ وَهُوَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا وَالنَّاسُ} ^(۱).

واته: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) م دی له بازار پی زیله جاز (که بازار پیکی سه رده می نه فامیی بووه) به سهر خه لکه موه ده گه را، ده یفه رموو: ته ی خه لکینه! بلین: ته نیا خوا په رستراوه، سه رفراز ده بن.

پیغه مبهری خوا (محمد) یش (صلی الله علیه وسلم)، هه ر به وه دهستی پیکر دود.

۳- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قُرِضَتِ الصَّلَاةُ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ هَاجَرَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) فَقُرِضَتْ أَرْبَعًا، وَتَرَكْتُ صَلَاةَ السَّفَرِ عَلَى الْأُولَى} ^(۲).

واته: دایکمان عایشه خوا لی رازی بی، ده لی: نویژ که فه رز کرا، دوو رکات دوو رکات بوو، به لام دوا بی که پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) کوچی کرد بو مه دینه، نویژه چوار رکاتییه کان فه رز کران، به لام نویژی سه فه ری هه ر له سهر حاله تی پی شی مایه وه.

۴- {عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى الْيَمَنِ قَالَ: إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلٍ

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۶۰۲۳، تعليق شعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره وهذا إسناد حسن من أجل عبد الرحمن بن أبي الزناد.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۳۹۳۵.

کِتَاب، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةُ اللَّهِ، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ حَمَسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَتَرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ^(۱).

واته: عه‌بدوللای کورپی عه‌بباس خوا لییان رازی بی، دهلئ: کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) موعازی کوری جه‌به‌لی نارد بو یه‌مه‌ن پیی فهرموو: تو ده‌چیله لای کو‌مه‌له خه‌لکیک، که خاودن کتیب، با یه‌که‌مین شتیک که ته‌وانی بو بانگ ده‌که‌ی ته‌وه‌بی که خوا بپه‌رستن (که پیشتر به هه‌له پهرستووینه)، تنجا ته‌گه‌ر خویان ناسیی، پییان رابگه‌یه‌نه که خوا پینج نویژی له رۆژوو شه‌ویکدا له‌سه‌ر پیویست کردوون، تنجا ته‌گه‌ر ته‌وه‌شیان کرد، هه‌والیان پیبده که خوا دواپی زه‌کاتی له مال و سامانیاندا له‌سه‌ر پیویست کردوون که بگی‌ریته‌وه بو هه‌ژارده‌کانیان.

۵- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: إِذَا نَزَلَ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنْهُ: سُورَةٌ مِنَ الْمُفَصَّلِ فِيهَا ذِكْرُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، حَتَّى إِذَا ثَابَ النَّاسُ إِلَى الْإِسْلَامِ، نَزَلَ الْحَلَالُ وَالْحَرَامُ، وَلَوْ نَزَلَ أَوَّلَ شَيْءٍ: لَا تَشْرَبُوا الْخَمْرَ لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الْخَمْرَ أَبَدًا، وَلَوْ نَزَلَ لَا تَزْنُوا لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الزَّنا أَبَدًا^(۲).

(رۆژیک پیاویکی عیراقیی چوووه بو لای دایکمان عایشه خوا لیی رازی بی، گوتی: دایکی برواداران موصحه‌فه‌که‌ی خوتم پیشان ده‌دی؟ گوتی: بو‌چیته رۆله؟ گوتی: ده‌مه‌وی نوسخه‌کی له‌به‌ر بگرمه‌وه، ته‌ویش گوتی: له کو‌یوه بیخوینه‌وه هه‌ر ته‌واوه)، دواپی

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۱۴۵۸.

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۴۹۹۳.

گوتی: یه که مین شتیځ که خوا دایبه زاند له قورځان سووړه ته کورته کان بوون، که باسی دۆزهځ و بهه شت (و بابه ته عه قیدییه کان) دهکات، هه تا کاتیځ خه لک بو ئیسلام گه رایه وه (واته: بوونناسیی و ئیمان و عه قیدیان بوو) ئنجا باسی هه لال و هه رام دابه زی، ته گه ر یه که مجار خوا فهرمووبای: شه رام مه خونه وه، دهیانگوت: هه رگیز وازی لیناهیئین، هه روه ها ته گه ر یه که مجار فهرمووبای: زینا مه که ن، دهیانگوت: هه ر گیز وازی لیناهیئین.

به لام پیشی بوونناسیی و ئیمان و عه قیده، له دل و عه قلیاندا جیگیر بوو، ئنجا دواپی ته کلیفه شه رعییه کانی دیکه دابه زین.

۹۷

۶- {عَنْ وَهْبٍ قَالَ سَأَلْتُ جَابِرًا عَنْ شَأْنِ ثَقِيفٍ إِذْ بَايَعَتْ قَالَ: اشْتَرَطَتْ عَلَى النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ لَا صَدَقَةَ عَلَيْهَا وَلَا جِهَادَ، وَأَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) بَعْدَ ذَلِكَ يَقُولُ: «سَيَتَصَدَّقُونَ وَيُجَاهِدُونَ، إِذَا أَسْلَمُوا»^(۱).

واته: وهبی کورپی مونه ببیه دهلی: پرسیارم له جابر کرد دهرباردی هوژی سه قیف کاتی پهیمانیان به پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم)، {که مسولمان بوون چون بوو؟} گوتی: له سه ر پیغه مبهریان (صلی الله علیه وسلم) به مه رج گرت، زه کاتی ناددن و، جیهادیش ناکهن، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم)، لی قبول کردن، به لام دواپی، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ته گه ر مسولمان بوون، زه کاتیش دده دن و جیهادیش ده که ن. که هه ر واش بوو.

(۱) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: ۳۰۲۵، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «الصَّحِيحَةِ» بِرَقْم: ۱۸۸۸.

۷- {عَنْ نَصْرِ بْنِ عَاصِمٍ اللَّيْثِيِّ عَنْ رَجُلٍ مِنْهُمْ، أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) فَأَسْلَمَ عَلَى أَنْ يُصَلِّيَ صَلَاتَيْنِ، فَقِيلَ مِنْهُ^(۱).

واته: نه صرې کورې عاصمی له یثی له پیاوړیک له خویانه وه، ده گېرېته وه، که چوته لای پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) و، مسولمان بووه، بهو مه رجه ته نیا دوو نویژان بکات، (شه وو رږوژ دوو نویژان بکات)، پیغه مبه ریش (صلى الله عليه وسلم)، نه ودی لی قبول کروده!

خوشک و برا به رږوژو خوشه ویسته کانم!

بیگومان هیچ که سیځ، بوی نیه موزایه ده دی دیندارې به سهر پیغه مبه رده وه (صلى الله عليه وسلم) بکات، پیغه مبه رې خوا (صلى الله عليه وسلم)، که خوی زاناو شاره زای پی فهرمووه، که بلی:

{وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ} (۱۳۲) الأنعام.

واته: من یه که می مسولمانانم، به لام ته ماشا ده که ین، پیغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم)، له هوژی سه قیفی قبول کروده، زه کات نه دهن و جهاد نه که ن، هه روه ها لهو پیاوړی قبول کروده، که گوتوویه تی: ته نیا دوو نویژان ده که م! له وانه یه کابرا گوتیبتی: ته نیا نه و دووانه ده که م، ئنجا نه گهر ده لپی مسولمان دېم، نه گهرنا مسولمان نابم؟ نه ویش فهرموویه تی: مسولمان به، بوچی؟ چونکه با مسولمان بی، نه گهر ته نیا دوو نویژانیش بکات، باشته ره له ودی مسولمان نه بی و نویژ نه کات و سه جده نه بات و رکوع بو خوی به رزو بی هاوتا نه بات!

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۲۰۳۰۲.

پیتجهم: دلخوش کردن و ئاسانکردن:

خه‌لک بانگکردن بۆ لای خوا، به که‌سیک ده‌کری، به راستی بتوانی ههم خه‌لکی دلخوش بکات و، ههم بۆیان ئاسان بکات، سه‌رنجیان رابکیشی و، وایان لیبکات، که متمانه‌یان پیی بی و، وایان لیبکات، ته‌وان، ته‌و به دل‌سۆز بزنان، ته‌گه‌ر وانه‌بی، گوئی بۆ ناگرن و، قسه‌ی لیوه‌رناگرن:

با له‌وباره‌ده‌ش سه‌رنجی چه‌ند ده‌قیکی شه‌ریعه‌ت بده‌ین:

١- (خو سبحانه وتعالى له سوورده‌تی (النساء) دا ناوی دوازده (١٢) له پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) دینی و، ههم‌مووشیان به دلخوش‌که‌رو ترسینه‌ر (مبشر ومنذر) وه‌سف ده‌کات، ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۚ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۚ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء، ١٦٥)

واته: ئیمه سروشمان بۆ لای تو ناردوه، وه‌ک چۆن سروشمان بۆ لای نوح و پیغه‌مبه‌رانی دوی ویش نارد، ههم‌روه‌ها سروشمان بۆ لای ئیبراهیم و ئیساعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و ته‌سباط و عیسا و ته‌ییوب و یونوس و هاروون و سوله‌یمان ناردو زه‌بووریشمان به داوود

داو، يېغەمبەرانىڭ كە يىشتىر بەسەرھاتيانمان بەسەرتدا خوئندۆتەوودو
يېغەمبەرانىڭ كە بەسەرھاتيانمان بەسەرتدا نەخوئندۆتەوودو، خوا بە
قسەكردن فەرمايشتى لەگەل مووسادا كرد. ئەوانە يېغەمبەرانىكى
موژدەدەرو ترسىنەرن، تاكو دواى هاتنى يېغەمبەران خەلك بەلگەى
لەسەر خوا نەبى و، خوا زالى كارزانە.

واتە: ئەوانە يېغەمبەرانىكى دلخۆشكەر و ترسىنەر بوون، ياخود:
موژدەدەرو و وريا كەرەو بوون، بۆچى؟ تاكو لە دواى هاتنى يېغەمبەران،
خەلك بەلگەى نەبى لەسەر خوا.

كەواتە: يېغەمبەران ھەموويان (عليهم الصلاة والسلام)، سيفەتى
بنچىنەييان ئەو بوو، خەلك دلخۆش بكن، بە پاداشتى خوا، خەلك
دلخۆش بكن، بەو كە دىندارىي لە دنيادا، بەرھەمى باشى دەبى و،
دلخۆشيشيان بەودى كە خواپەرستىيەكەيان لە دوارپوژيشدا، بەرھەمى
باشى دەبى، ئايا دەزانن، يېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، كە
قوردىشيشەكانى بۆ ئىسلام بانگ دەكرد، چى پى دەفەرموون:
كاتىك مامى پرسیارى لىكرد چى لىيان دەوى: دەیفەرموو: {يَا عَمُّ
أُرِيدُهُمْ عَلَى كَلِمَةٍ، تَدِينُ لَهُمْ بِهَا الْعَرَبُ وَتُوَدَّى إِلَيْهِمُ الْعَجَمُ الْجَزِيَّةُ}،
قَالَ: مَا هِيَ؟ قَالَ: «شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» {أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۲۳۲،
قال أبو عيسى هذا حديث حسن، والبيهقي في الكبرى: ۱۹۱۲۰، وقال
الألباني: ضعيف الإسناد}.

واتە: ئەى مامە گيان! تەنيا وشەيەكم لىيان دەوى، كە حكومرانيى
بەسەر گەلى عەرەبدا، پىدەكەن و، عەجەمىش سەرئەيان دەدەنى و
بۆيان ملەكەچ دەبن.

واته: ثم دینه، ههچهنده بهرهم و بهرکه ته که ی، به شیو دی
 ته ساسیی، له دواړو ژدایه، چونکه ژیانی دنیا شتیکی وایه، له
 چاو دواړو ژو شتیکی که موکه یه، وک خوا ده فهرموئ:

﴿فَمَا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (٢٨) التوبة.

واته: رابواردنی ژیانی دنیا له چاو هی دواړو ژدا که موکه یه..
 به لام ثم دینه، وک چو دواړو ژمان باش ده کات و، دنیا شمان باش
 ده کات، له دنیا شدا خیر و بهرکه تی پیو یه بو خه لک، بانگه وازکار
 ده بی لی بزانی و، خه لک دلخوش بکات: فلانکه س! تو وده
 مسولمان به، هم خوا لیت رازی ده بی، هم له دنیا شدا له شت ساغ
 ده بی، مال و خیزانت چاک ده بی، له عه یبداری دوور ده بی، له
 گونا هباریی دوور ده بی، ساغ و سه لامه ت ده بی ... هتد.

ههروه ها پاشان تاگادار کردنه وه و ترساندن خه لکیش، تهویش به
 ته نکید، یه کی که له لایه نه ته ساسییه کانی دینداری.

(٢)- ههروه ها خوا عز وجل ده فهرموئ: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
 وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (١٨٥) البقرة.

واته: خوا ئاسانی بو تان ده وی و، زهحه ته بو تان ناوی، ثم
 ثایه ته له سیاقی باسی روژووی مانگی رده زاندا هاتوه، که له
 کاتی نه خو شیی و سه فهدا، بو تان هیه، روژو نه گرن و، دواپی
 بیگړ نه وه، لهو سیاقه دا، خوا ده فهرموئ: خوا ئاسانی بو تان ده وی،
 زهحه ته بو تان ناوی.

که چي - وهك دوايي باس ده کهين - هه نديك کهس هه مېشه
ته گهر مه سه له يه کي شه رعبي، دوو باري هه بن، باريکي زه حمت
و باريکي ثاسان، ته نيا ملي باره زه حمت ته کهي ده گرن، که ته وه ريک
پيچه وانه ي ته م تايه ته يه، هه روه ها پيچه وانه ي ته وه شه که، دايکمان
عائيشه، خوا ليی رازي بي، له پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم)
ده گير یته وه:

(۳) - { مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بَيْنَ أَمْرَيْنِ أَحَدُهُمَا أَيْسَرُ مِنَ
الْآخَرِ، إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا، كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ }^(۱).

واته: پيغه مبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم)، هيچ کات
سه رپشک نه کراوه، له نيوان دوو ئيشاندا که يه کيکيان له و دیکه يان
سيناتر بووي، مه گهر کامه ي ثاسانه، ته وي هه لېژاردوه، ته گهر
گوناح نه بووي، به لام ته گهر گوناح بووي، له هه موو کهس ليی
دوورتر بووه.

بو ويته: ثافرت بو ي هه يه، نيقاب بکات و، بويشي هه يه
نه يکات و، دم و چاوي ديار بي، که چي ته وان ده لين: هه ر ده بي
پيچه (نقاب) بکات!

به راستي سهره!

له هه نديك ولا تاني عه رپييدا، شتي بچووکي وهك پيچه گرته وه
(انتقاب) و، دامين هه لپيچان (تشمير الثوب) زور به سه ختي ده گرن،
به لام شتي گه وره گه وره يان، زور ئيه مال کردوه، بو نمونه: ثايا

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۳۵۶۰، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۲۳۲۷.

حوکمرانی شوو پاییه، وهك قورئان فەرموویه تی و پیغه‌مبه‌ری خوا
کردوویه تی، یان بنه‌ماله‌بی، میراتییه، وهك رۆژگاری نه‌فامیی؟!
هیچ له‌وه ناپیچنه‌وه.

برای موفتی! ئە گەر به تەنگ دینی خواوهی، بۆچی له‌وه‌ش
ناپیچییه‌وه، که چاره‌نووسی عیبادو بیلادی پیوه‌ گریډاوه؟!

(٤)- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، زۆر به‌ روونی و به
راشکاویی، ده‌فه‌رموی: {بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا} (١).

واته: دلخۆشکەر بن و سله‌مینه‌روه‌ مه‌بن، {خه‌لك مه‌سله‌مینه‌وه،
خه‌لك دوور مه‌خه‌نه‌وه} هه‌روه‌ها ئاسانکەر بن و، وه‌زه‌حمه‌تخه‌ر مه‌بن.

له‌ تۆره‌ کۆمه‌له‌یه‌که‌ن له‌مه‌کانه‌ن
Stay in touch on social media
ئێمه‌که‌م عێر مێزێه‌ کۆمه‌له‌ کۆمه‌له‌یه‌

پاڤه‌پاڤه‌ی مه‌که‌ته‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

پاڤه‌پاڤه‌ی مه‌که‌ته‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

کە‌ناڵی
پاڤه‌پاڤه‌ی مه‌که‌ته‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

پاڤه‌پاڤه‌ی مه‌که‌ته‌ی مامۆستا عه‌لی بابێر

شه شه م: ثیقناعت کردنی عقل و جوولاندنی دل:

پیشتر باسماں کرد، خوا دده فرموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ (النحل: ۱۲۵)

حیکمه ته که بو عقل، ناموژگاری چاکیش بو دل و دهر وون، مروّف هم عقله که ی دهبی ثیشباع و تیّر بکری و، ثیقناعت بکری، هم دل و دهر وونه که ی، پیویسته بجوولینری، چونکه جاری وایه، مروّف به عقل شتیک دهرانی، به لام هتا ټو زانیارییه، له عقله وه ته حویل نه بی بو دل، نایجوولینری، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، دهر بار دی خه واریجی دده فرموی: ﴿يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ﴾^(۱)، واته: قورټان ده خوینن، به لام، له گه روویان، ټو دیو نابج، واته: نایه ته نیو دل و دهر وون، نه بوته هو ی ټو دی دلو دهر وونیان: پرووناکیی ثیمان و، تامی ته قوا و، ته زووی به هاو ټاکاره به رزه کانی، وهک: میهره بانیی و به زهیی و په روّش و ... هتدی تیکه ل بی، هه روا به وشکیی، ټایه ته کانیاں گوتوه.

هه لبه ته، ثیقناعت کردنی عقل و، جوولاندنی دل، نهک هه ر مهنه جی پیغه مبه ری خاته م (صلی الله علیه وسلم)، بو بی، به لکو هه موو پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام)، وا بوون، بو وینه:

له سووړه تی (ابراهیم) دا، که خوا سبحانه و تعالی، له یهک شوینداو پیکه وه ویکرا باسی هه موو پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام)، دهکات، دده فرموی:

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۶۵۳۱، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۱۰۶۶.

﴿قَالَتْ رَسُولُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ (١٠) إبراهيم.

که لیره دا هم عه قلیان، ددهوینن، هم دلیان ده جو لینن:

ا/ عه قلیان ددهوینن و، ثیقناع ده کهن، به وه که دده رموون: (أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، واته، ثایا دوو دلیی هیه له خوا دا، که به دیهینه ری ناسمانه کان و زهویه؟ واته: ناشکرایه که نه م ناسمان و زهویه، وه دیهاتوون و، ده بی به دیهینه ریکیان هه بی، ثایا له م راستیه دا دوو دلیی هیه؟ نه دی نابی هه موو په یداکراوینک، په یداکه ریکی هه بی، نه وه بو عه قل.

ب/ بو دلشیان دده رموون: (يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ)، نه و په روه گار هت، بانگتان ده کات، تا کو له گونه ه کانتان بتان بو ری، یانی: که بانگتان ده کات، بو به رزه وه ندیی خو تانه و، هپچ ئیشی خو ی به ئیوه نیه، به لکو ئیشی خو تانی به خو تانه.

دکتاباندی هکله بی ماموستا عالی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دکتاباندی هکله بی ماموستا عالی بابیر

له لوره کومله به نیه کن لیکلانی

Stay in touch on social media

نن مکن سر دواغ الیوال الکونانی

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عالی بابیر/ AliBapir

عالی بابیر/ AliBapir

دکتاباندی هکله بی ماموستا عالی بابیر

دکتاباندی هکله بی ماموستا عالی بابیر

QR Code 1

دکتاباندی هکله بی ماموستا عالی بابیر

QR Code 2

دکتاباندی هکله بی ماموستا عالی بابیر

QR Code 3

حهوتهم: بیر خستنه وهی چاکه کانی خوا:

برا و خوشکه کانم!

پیوسته ئەم بنه مایه ش زۆر زۆر گرنگی پێدەین، چونکه خوا له قورئاندا سبحانه و تعالی، زۆر گرنگی پێداوه، زۆری باس کردوه، بۆ وینه:

(۱) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآذَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَتَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ﴾ فاطر.

واته: ئەو خەڵکینه! یادى چاکه ی خوا بکه نه وه، به سه ر خۆتانه وه، ئایا جگه له خوا، به دیهینه ریکی دیکه، له ئاسمان و زهوى، {واته: له سه رو خواره وه}، بژیوتان دده؟ (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ)، جگه له و هیچ په رستراویک نیه و، هه ر ئەو په رستراوه، (فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ)، بۆ کوی لاده درین! یانی: کۆتەر و لای خۆتانتان، له دده ست داوه.

(۲) ﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً...﴾ لقمان.

واته: ئایا نه تانیدیوه که خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، بۆ ئێوه ی دده سه مه مۆ کردوه، چاکه کانی خۆی، به ئاشکرا و په نهان، له سه ر ئێوه ته واو کردوون...

(۳) -هه روه ها به ریزان! ته ماشای ئەم سی ئایه ته بکه ن، چه ند راجله کێترن! خوا ده فیه موی:

﴿يَتَأْتِيَ الْإِنْسَنُ مَا عَرَفَكَ رَبِّكَ أَلْكَرِيمُ ﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾﴾ الْإِنْفَار.

واتە: ئەي مەرۆف! (من، تۆ، ھەموومان، چ مسولمان، چ کافر) چ شتێک، لە بەرانبەر پەروردگاری بەخشەتدا، تۆی بوغرا کردو، {عَرَفَكَ)، یانی: فریوی داوی، بوغرای کردووی، لە کەوڵی خۆتی دەرچواندووی؟} ئنجا ئەو پەروردگەر، بەخشەندە و بەرپێرت، چی کردو؟
 ۱- قوناغی یە کەم: (الَّذِي خَلَقَكَ)، تۆی دروستکردو، تۆی ھیناوتە دی و، بوونی پێداوی.

۲- قوناغی دوویم: (فَسَوَّاكَ)، رێکیخستووی، چونکە دەگونجا، مەرۆف پارچە گۆشتێک بێ، بەلام خوا ئەندامەکانی بۆ دروست کردووی.

۳- قوناغی سێیەم: (فَعَدَلَكَ)، ئنجا، ھاوسەنگی کردووی، دەگونجا، دەستیکت لە دەستیکت، یان قاچیکت لە قاچیکت، درێژتر بێ، یان چاویکت لە چاویکت گەورەتر بێ، بەلام خوا تەعدیلی کردووی!

۴- قوناغی چوارەم: (فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ)، لە ھەر وێنە کدا، لە ھەر دیمەنێکدا، کە ویستووین، تۆی پێک ھیناوتە، کەواتە: خوا بە چوار قوناغ، تۆی ھیناوتە دی، بۆچی بەرانبەر بە پەروردگارت، ئاوا لە خۆبایی؟ یاخود ئاوا فریو دراوی؟

بەلێ نەعمەت و چاکەکانی خوا، گرنگە ئینسان بیانخاتەوہ بیر خەلک، لە ھەر شوێنەو، لە ھەر مەقامە، بە شیوازی گونجای خۆی.

هەشتەم: ھۆشدارىي پىدان و ترساندى خەلك:

ئەوانەى بۆ لای خوا بانگ دەكرىن، وىراى دلخۆشكردن، پىويستە ھۆشدارىيان پىج بدرى و، بشتىسىنرىن، بە دلىيىي من كە دەلىم: دەبى دلىان خۆش بكرى، نالىم، ھەرامىيان بۆ ھەلال بكرى، ھەروەھا كە دەلىم ئاسانكاىي بكرى، مەبەستم ئەو نىيە، سنوورەكانى شەرىيان بۆ ببەزىنرىن، چونكە تۆ ئەسلەن بۆ لای شەرىعتىيان بانگ دەكەى، ئىنجا ئەگەر سنوورەكانى شەرىع، لەبەر وان ببەزىنى، ماناى واىە ھىچت نەكرد، پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) یش، كە لەو پىاودى قبوول كەردو، رۆژى دوو نوژان بكات، نەيفەرموود: تەنیا دوو نوژى فەرزى، فەرموویەتى: پىنج (۵) نوژى فەرزى، بەلام تۆ تەنیا دووان دەكەى و، فەرموویەتى: دووانىش بكات، باشترە لەودى، ھەر مسولمان نەبى! يان ھۆزى سەقىف كە گوتوویانە: زەكاتى نادەين و جىھادىش ناكەين و، لىي قبوول كەردوون، نەيفەرموود: ئەوانە فەرزىن، دەبى وریا بىن! كەواتە: وىراى خەلك دلخۆش كەردن و، دىندارىي ئاسان كەردن، بۆ خەلك، كە ئەو بىنەمايەكى بانگەوازە، ھۆشدارى پىدانى خەلك و ترساندىشىيان، ئەوىش دىسان، يەكى دىكەيە، لە بىنەمايەكانى خەلك بانگكەردن بۆ لای خوا، با تەماشای ئەم ئايەتە موبارەكە بكەين:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝﴾ فاطر.

واتە: ئەى خەلكىنە! بە دلىيىي، بەلىنى خوا راستە و، مسوگەر بن، بەلىنى خوا راستە، {كە دەفەرموئى: زىندو دەبنەو و، لىپرسىنەو و

همیه {، (فَلَا تَعْرَظْكُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا)، با ژیا نی دنیا، فریوتان نه‌دا، (وَلَا يَغْرَظْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ)، هه‌روه‌ها با فریوددر، به‌رانبه‌ر به‌خوا، فریوتان نه‌دات، فریوددر کییه؟ شه‌یتانه.

لی‌رده‌ا شتی‌کم هاته‌وه‌ یاد:

له‌ سوور‌ه‌تی (الذاریات) دا، خ‌وی په‌روه‌رد‌گار که ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ قَرِيبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ نَظِفُونَ ﴿٢٣﴾﴾

هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌لین: (وَمَا تُوعَدُونَ)، په‌یوه‌ست نایسته‌وه‌ به‌ پی‌شه‌وه‌ی، تا‌کو مانا‌که‌ی تا‌وای لی بی: {ب‌ریوتان له‌ تاسمانه‌ و ته‌وه‌ش که به‌لین‌تان پی‌ ده‌دری - ته‌ویش هه‌ر له‌ تاسمانه‌}. به‌ل‌کو (وَمَا تُوعَدُونَ) په‌یوه‌سته‌ به‌ د‌وای خ‌ویه‌وه‌ به‌مج‌وره‌.

{...وَمَا تُوعَدُونَ، قَرِيبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ نَظِفُونَ} واته‌: {ر‌زقه‌که‌تان و}، ته‌وه‌ش، که به‌لین‌تان پی‌ ده‌دری، سو‌یند به‌ په‌روه‌رد‌گاری تاسمان و زه‌وی، هه‌قه‌ وه‌ک چ‌ون قسه‌ ده‌که‌ن.

یانی: قسه‌کردنه‌که‌تان چ‌ون راست و چه‌سپاوه‌، نک‌وولی‌ لی‌نا‌کری، ته‌وه‌ی به‌لین‌یشان پی‌ ده‌دری، تا‌وا هه‌ق و راسته‌!

به‌سه‌ره‌ه‌اتی‌ک ده‌ره‌بار‌ه‌ی ته‌م ئایه‌تانه

(الْأَصْمَعِي) لی‌رده‌ا، شتی‌ک ده‌گیر‌یته‌وه‌، ده‌لی: کابرایه‌کی عه‌ره‌بی‌ی ده‌شته‌کی جاری‌ک هات، گوتی: ته‌ری، له‌وه‌ی خوا دایبه‌زان‌دوه‌، شتی‌کم

فیر ناکه ن! منیش ئه و ئایه تانه ی سهره تای سووره تی (الذاریات) م
فیر کردن:

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ ﴿١٥﴾ أَخْذِينَ مَا أَرَاهُمْ مِنْهُمْ رِئُوسًا ۖ كَانُوا قَبْلَ
ذَلِكَ مُخْسِنِينَ ۖ ﴿١٦﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْآيِلِ مَا يَهْجَعُونَ ۖ ﴿١٧﴾ وَإِلَّا لَأَسْخَرَهُمْ بِسَعْفِهِمْ
﴿١٨﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۖ ﴿١٩﴾﴾

ئنجایه کسه ر دوای گوی بیستبوونی ئایه ته کان: حوشره که ی سهربری و
گوشره که ی کرده خیر و رویش. ئیدی سالتیک پیچو، له سه فهری چه ج
دیتمه وه، زور کز و لاواز بوو، گوتمان: ئه وه چیت کردوه؟ بوچی وات
لینها توه؟ گوتی: ئه وه ئایه تانه م جیبه جی کردوون، ئه وه نیه خوا ده فهرموی:

﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْآيِلِ مَا يَهْجَعُونَ ۖ ﴿١٧﴾ وَإِلَّا لَأَسْخَرَهُمْ بِسَعْفِهِمْ ۖ ﴿١٨﴾ وَفِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۖ ﴿١٩﴾﴾ (الذاریات).

دوای ئه وه ی حوشره که ی کردبووه خیر، وه ک جیبه جی کردنی
فه رمانی خوا که ده بی ماله که ت به دی، به سوال که ر و بی به شان،
ئنجایه ویش زور که م خه و تبوو، هه تا پیش به ره به یان (سحر) و ئه و
کاته ش هه ر (استغفار) ی کردبوو، زور به سه ختی گرتبووی و،
ته و او کز و لاواز بوو، ئنجایه گوتی: هاتووم ته مجاره ش هه ندیکی
دیکه ش فه رمایشتی خوام بو بخوینی، ده لی: منیش هه ر ته و او که ر
(تکمله) ی ئه و ئایه تانه ی (الذاریات) م بو خویند:

﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۖ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ ۖ ﴿٢١﴾ وَفِي
السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۖ ﴿٢٢﴾ قُورَبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا
أَنْتُمْ نَطِقُونَ ۖ ﴿٢٣﴾﴾ (الذاریات، ئیدی ئه و ئایه تانه م به سه ردا خویندنه وه:

کابرا يه ك چريکه ي لیدا، گوتی: ئەو ه ك پەرور دگاری
جیهانیانی تووړه کردوه، که دهی سویندی بو بخوات، ئنجا بروای
پيښكات؟! چريکه يه كی لیدا و، وه فاتی کرد!

به لئ: وریا کردنه وه و هوښداریی پیدانی خه لك و، ترساندنیشیان،
یه کیکه له بنه ماکانی بانگه واز کردنی خه لك، بو لای خوا، که سی
وا ههیه، سه د جار بوی باسی بههشتی بکهی، زور کاریگه ریی
نابی، به لام به هو ی سزاو جه زربه ی خواوه له دۆزه خ داو پیش
دۆزه خیش، له عاله می به رزه خدا، راده چله کي و هوښیار دهیته وه.

یاخود هی وا ههیه، له بهر سزای خوا، له قیامه تدا، له گناه
ناپرینگیته وه، به لام که زانی له دنیا شدا زیانی ههیه، لی دپرینگیته وه!
نه فهرم بینیه، گوتومه: جگهره حه رامه، به لام هه ر له سه ری به رده وام
بووه، که چی دوا یی که چوو به بو لای پزیشک و، گوتویه تی: تووشی
شیرپه نجه ت دهکات، ئە گه ر وازی لینه هی، وازی لینه ناوه!

له نۆزه قه وانه نه به به کات لێکدان
Stay in touch on social media
نهن سگرم بهر موانع لای لای لای

عالی بابیر / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆدی

عالی بابیر / AliBapir

AliBapir

عالی بابیر / AliBapir

نۆيمه: جهختگردنه وه له سهر واقيعي ئيستانمان و، کيشه و گرفته کاني کۆمه لگا:

هه نديک له بانگه وازکاران، - وهک دواييش باسي دهکين - زياتر له ميژوودا دهژين، يان ميژوو هه لده کوژن، بزنان داخو چ گرفت و کيشه يه کي تيدا بووه، کاتي خو ي باس کراوه، مشتومري له سهر بووه! ديهيئن بو ئير، به لام ئيمه کاتيك ته ماشاي سپره ي پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) دهکين، وايان نه کردوه، بو وينه: له سوورپه تي (الأعراف) دا، ههر کام له: (نوح، هود، صالح، لوط، شعيب)^(١) و، له سوورپه تي (هود) دا، ديسان تهو پينجه (٥) يان^(٢)، له سوورپه تي (الشعراء) دا، ديسان تهو پينجه يان (٥)^(٣)، ههر کاميكيان، تهوه ي بو کۆمه لگايه که ي خو ي باس کردوه، که پيوستى بووه، نووح عليه السلام زياتر باسي ئيستبدادى سياسى کردوه، هوود عليه السلام له رووى ئابوورى و کۆمه لاتييه وه، دواوه، صالح عليه السلام ديسان له رووى کۆمه لايه تى و گوزهرانه وه، لوط عليه السلام له رووى رهوشتييه وه، چونکه گه له که ي رهوشتيان تىکچووه، شوعيب عليه السلام له رووى ئابوورى و هيمنى و ئاسايشى خه لک و، ري له خه لک نه گرته وه، ههر کام له پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، کۆمه لگايه که ي چ دهرديکى هه بووه، باسي تهو دهرده ي بو کردوون، بۆيه گرفت و کيشه کاني ئيستاي ئيمه ش، که جيان له هى کۆمه لگايه کاني رابردوو، دهبي قسه و گوتاريشمان جياواز بى.

(١) ئايه ته کاني: ٥٩ - ٩٣.

(٢) ئايه ته کاني: ٢٥ - ٩٥.

(٣) ئايه ته کاني: ١٠٥ - ١٩١.

له نۆزده كۆمەلەپەيەكەن لەمەكەلەين
Stay involved on social media
ئىشەككەن بىز مۇلازىمەتلىك كۆرسەتەيلى

فەيسبۇكىڭىزدا ئالېبابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net
English - گۆزىتى

ئالېبابىر ئىشەككەن مەلۇمەتلىك ئالېبابىر

فەيسبۇكىڭىزدا ئالېبابىر

ئالېبابىر

ئالېبابىر ئىشەككەن مەلۇمەتلىك ئالېبابىر

ئالېبابىر ئىشەككەن مەلۇمەتلىك ئالېبابىر

دهيمه و کوټايي: جهستاندني پهيام و بهرنامه ي خواو، بوونه سهر مه شق بو خه لک:

به پړان!

ليتان دووباره ده که مه وه: زماني کرده و حال، باشتري شيوزي بانگه وازه، ته ماشا بکه ن، خوا سبحانه و تعالي، به پيغه مبهري خاتمه (صلي الله عليه وسلم)، چي ده فهرموي؟

﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (١) مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنْ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْهُ وَابْصُرْ ﴿٥﴾ يَا أَيُّهَا الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ ﴿الْقَلَمِ﴾

١١٥

واټه: (ت)، سويند به قه لهم و به ودي که پي دهنوسن، {ديره کان}، تو به هو ي چاکه ي په روهرد گارته وه، شيت ني و، تو پاداشتيکي نه پراوټ هه يه و، تو له سهر رهوشيکي مه زني، دوايي توش ده بيني و نه وانيش ده بينن، کامه تان شيتن.

خوای په روهرد گار، چه ند به بي باکي، وا ده فهرموي! ټه و شتانه زور جي سهره نجن و، ثيعجازي ميژوويين.

هه روها له سوورده تي (ص) دا، ده فهرموي: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (٨٦) إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَعَلَّكُمْ نَبَاهٌ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

واته: بلی: هیچ کریتان له‌سه‌ری لی داواناکه‌م و من له لافلیدهران و بارگرانکه‌ران نیم، ئەم قورپانه، یاد خه‌رده‌ویه، بۆ هه‌موو جیهانییان، دوای ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش، هه‌واله‌که‌ی ده‌زانن.

چونکه‌ خوا زانیویه‌تی، ئیسلام، چی لیدی و چون دهبی! کاتیک ئەو ئایه‌ته‌ دابه‌زیوه، قوناغی مه‌که‌که‌ بووه، پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)، چه‌وسی‌ئراوته‌وه، هاوه‌له‌کانی، ئازادو دراو و ئەشکه‌نجه‌ دراو، که‌س به‌ ته‌مای سه‌ری خۆی نه‌بووه، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: پییان بلی: دوای پیچیک‌کی دیکه، دوای ماوه‌یه‌کی دیکه، هه‌واله‌که‌ی ده‌زانن، واته: ئەم ئیسلامه‌ چون دنیا داده‌گری و بلاوده‌بیته‌وه! مه‌به‌ستمان ئەوه‌یه:

خوای په‌روه‌ردگار که‌ باسی ره‌دوشتی مه‌زنی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌کات، له به‌رانبه‌ر بانگه‌شه‌ و، پر و پاگه‌نده‌ی کافره‌کاندا، که‌ ده‌یانگوت: شیتته‌ و جادووگه‌ره‌ و پیغه‌مبه‌ر نیه، ده‌فه‌رموی: تۆ به‌ هۆی چاکه‌ی په‌روه‌ردگارته‌وه - که‌ پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پی‌داوی - شیت نی و پیغه‌مبه‌ری، به‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ که‌ له‌سه‌ر ره‌دوشت و ئاکاریکی به‌رزو مه‌زنی.

به‌لی خوشک و برا عه‌زیزه‌کانم!

ئیمه‌ش باشت‌ترین به‌لگه‌ی ئیسیات‌کردنی مسوڵمانه‌تی و راست و ساغییمان و، له هه‌مان کاتیشدا چاک‌ترین و کاریگه‌رت‌ترین شی‌وازی بانگه‌وازی‌شمان بۆ خه‌لک به‌ره‌و ئیسلام ئەوه‌یه: ره‌دوشتان به‌رزو ئاکارمان په‌سند بێ، ئەوه‌ پی‌وه‌رو ته‌رازوویکه‌، زۆر راست و دادگه‌ره‌و زۆر هه‌قه‌، ئایا کی ده‌توانی هه‌تا سه‌ر ره‌دوشتی به‌رز و په‌سند بێ،

وه لّاهي ته نيا كه سيك، دله كه ي په يوه ست بي به خواوه، كه سيك دوا
 رپوژ به سهر دنيا دا هه لېژيرى و، دنياى له لا بچووك بي و، دوا
 رپوژى له لا مه زن بي، ته نيا باباى وا ده توانى تا سهر، راستگو بي،
 تا سهر ته مين بي، تا سهر پاك و چاك بي، تا سهر به رهم بي،
 دادگهر بي ... هتد، به لام خه لكى ديكه، به رواله ت، له بهر چاوى
 خه لك شتيك دهكات و، دوايى شتيكى ديكه دهكات!

ئنجا با قسه يه كى دايكمان عايشه، خوا لى رازى بي، بينين
 كه دهيكه مه كو تا بى قسه كانم:

كاتيك پرسيارى ليندكرى، دهرباره ي رپهوشتى پيغهمبه ر (صلى
 الله عليه وسلم)، يه كيك پرسيارى لى دهكات، گه نجيك دهلى:
 ١١٧ تايا رپهوشتى پيغهمبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) چوڼ بووه؟
 ١١٨ ته ویش دهلى: روله گيان! قورئانې ناخوينى؟ دهلى: با، دهلى: {كَانَ
 خَلْقُ نَبِيِّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) الْقُرْآنُ} (١)، واته: رپهوشتى
 پيغهمبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم)، قورئان بوو، يانى: چى؟
 يانى: قورئان چى ده فهرموو: پيغهمبه ر (صلى الله عليه وسلم)،
 وای ده کرد.

خوشك و برا به رپژ و خوشه ويسته كانم!

زمانى كردار، فه صيح ترين و گويا ترين زمانه و، باشتري
 شيوازه، ته گهر دهمانه وي: خه لك فيرى ديندارى بكهين، با بو
 خو مان موته دين بين، دهمانه وي: فيرى راستگو بيان بكهين، با
 راستگو بين، دهمانه وي: فيرى زوهد و قه ناعه تيان بكهين، ده بى

(١) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: ١٣٩.

خۆمان وا بین، ده‌مانه‌وئ: فیږی میهره‌بان‌ییان بکه‌ین، با خۆمان به
 رهم و میهره‌بان بین، ده‌مانه‌وئ: فیږی خاکیی بوونیان بکه‌ین، با
 خۆمان خاکیی بین و،....هتد.

ئه‌گه‌رنا با دل‌نیابین نه‌دار پیی نابه‌خشرئ، (فَاقْذُ الشَّيْءَ لَا يُعْطِيهِ)
 و ئاسنی ساردیش به‌ فوو گه‌رم نابج.

خوا به‌ لوتف و که‌رده‌می خۆی یارمه‌تیمان بدات، که‌ رازاوه
 بین، به‌ ره‌وشته‌ به‌رز و په‌سندەکان، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ شایسته‌ی ئه‌وه
 بین، بلیین: ئیمه‌ش شوئ‌که‌وتووئ پیغه‌مبه‌ریکین (صلی الله علیه
 وسلم)، که‌ له‌ لووتکه‌ی هه‌موو ره‌وشتیکی به‌رز و ئاکاریکی جوان
 و په‌سنددا بووه‌ و، هه‌ر بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه
 وسلم)، بۆ خۆی باشت‌ترین به‌لگه‌ی راستیی ئایینه‌که‌یه‌تی، هه‌ر
 که‌سیک ته‌ماشای پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکات،
 ئنجا ده‌زانئ، که‌ ئایین و به‌رنامه‌که‌ی زۆر راسته‌، چونکه‌ ئه‌و زاته
 له‌ لووتکه‌ی ره‌وشتی به‌رز و ئاکاری په‌سندد دایه‌، که‌واته‌: دیاره
 ئایینه‌که‌شی وایه‌.

خوا به‌ لوتف و که‌رده‌می خۆی ئیمه‌ش وا لیبکات، که‌ به
 کرده‌وه‌و حالمان مایه‌ی له‌ لای خه‌لک شیرین کردنی ئیسلام و، سه‌رنج
 راکیشانیان بین، به‌ لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد) و (صلی الله
 علیه وسلم) ری‌بازه‌که‌یدا.

براو خوشكاني به پړ!

ثم وتاره هه مووی بو ثم ته ودره تهرخان ده کین، له بهر ته و دی
هه رکاريك که به که سيك ده سپړدری، تهو که سه به ته ندازی تهو که
که فائت و شایسته یی ته نجامدانی تهو کار دی تیدایه، سه رکه وتوو
ده بی له ته نجامدانی کاره کیدا، به لام ته گهر بیت و شایسته یی و
که فائته تی نه بی، کاره که زایه ده بی، بویه نیمه پانتاییه کی باشمان
ته رخان کردوه بو باسکردنی ثاکار و رهو شته په سنده بنه ره تییه کانی
بانگه واز کاران.

نیمه له ته ودره کانی رابردووشدا، که م و زور باسی ته وده مان کرد،
به تاییه ت له: (ته ودری حه و ته م: بنه ما گرنگه کانی بانگه واز)
دا، به لام تهوکاته به گشتی باسی بنه ماکانی کاری بانگه وازمان
کرد، واته: چ تاکیک پی هه لسی، چ دامه زراودیه ک پی هه لسی،
چ به هه ره وزی بی، به هه ر شیویه ک بی، به لام ته مجاره باسی
تهو تاکانه ده کین، تهو که سانه که به کاری بانگه واز هه لدهستن،
ثایا ده بی خاوه نی چ جوړه خه صله ت و سیفه تیکی به رز و جوان
بن؟ من بیست و پننج (۲۵) سیفه تم باسکردوون، لهو سیفه ت و
خه صله ته به رز و بنه ره تییه نه ی، که ده بی بانگه واز کاران خویانیان
پی برازینه وه، هه مووشیان دوو دوو به جووت، باس ده کم، جگه له
کو تاییان، که بیست و پننجه مین (۲۵) د.

۱ و ۲) ئىمانى مەحكەم و دامەزراوو، پارىزكارى شايستە و تەواو:

خو سبىحانە و تعالى لہ سوورەتى (يونس) لہ ثابەتى: (۶۲) و (۶۳) دا بۆمان باسى دۆستەكانى خۆى دەكات، بە تەئكىد برا و خوشكانى بەرپىز! كەسىك دۆستى خوا نەبى، ھەول نادات دۆستان بۆ خوا پەيدا بىكات و، كەسىك لہ خوا نىزىك نەبى، ھاندەر و پالئەرىكى نابى، خەلك لہ خوا نىزىك بىخاتەو، وشەى (أولياء) یش، كۆى (ولي) د، وشەى (ولي) بە شەددە لہ ئەسلدا لہ (ولي) ەو ھاتو، يانى: (قُرْب) نىزىكى^(۱)، خوا ئاوا پىئاسەى دۆستەكانى خۆى دەكات، دەفەرموى:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲)
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ يونس.

واتە: ئاگادارىن! (خو ھۆشدارىيمان پىدەدات) دۆستانى خوا نە ترسىان لەسەرە، نە پەژارەش دادەگرن.

(يانى: نە ترسىان لەسەرە بۆ داھاتوو، نە خەم و پەژارەش دادەگرن بۆ رابردوو) ئەوانەى ئىمانىيان ھىناو (بە ھەموو ئەو شتانەى پىيۈستە ئىمانىيان پى بەيئىرى)، ھەروەھا ئەو سىفەتىكى رىشەداريان بوو كە ھەمىشە پارىزىيان دەكرد.

ئىمانەكە بە كىردارى رابردوو دىنى، چونكە ئىمان تىپەرىو، ئىمانىيان ھىناو، بەلام تەقواكە بە كىردارى ئىستا دىنى، چونكە تەقوا شىتىكى بەردەوامە و، دووبارە دەيىتەو.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۵۶۶ - ۵۶۸، المكتبة العصرية / ۲۰۱۲ م.

خوشك و برا بەرپژدەكانم!

يەكەمىن سىفەتى ئىنسانى بانگەوازكار بۆ لای خوا، ئەو دىيە كە
(ئىمانىيىكى مەحكەم و دامەزراوى ھەيى، ئيمان بە خاوى بەرزو
مەزن، بە فرىشتەكانى خوا، بە كىتەبەكانى خوا، بە پىغەمبەرانى خوا،
بە رۆژى دوايى، بە نەخشە و ئەندازەگىرىيى خوا سىبحانە وتعالى.

ئيمان بناغەدە بۆ ھەموو شتەكانى دىكە، بۆيە خوا سىبحانە
وتعالى سىژدە سالى رەبەقى تەرخان كەردن لە ژيانى موبارەكى
پىغەمبەر ﷺ - كە ھەموو ژيانەكەى - ژيانى پىغەمبەرايەتتى -
بىست و سى سال بو - سىژدە (۱۳) سالى رەبەقى تەرخان كەردن
بۆ داکوتان و سەقامگىر كەردنى ئيمان و عەقىدە، لە دلى ھاوئالاندا
خا لىيان رازى بى، ئنجا دوايى دە (۱۰) سالەكەى دىكە، دواى
ئەو دى ئيمانىيان پەيدا بو، ئنجا ئەحكامىيان بۆ ھاتنە خوار، بۆ يەك
جارىش خوا سىبحانە وتعالى لە قورئانى مەككەيىدا نەيفەرموودە:
(يا أيها الذين آمنوا)، بەلكو يان فەرموويەتتى: (يا أيها الإنسان) يان
(يا بني آدم) يان (يا أيها الناس)، بەلام لە قورئانى مەدینەيىدا،
خا سىبحانە وتعالى، ئنجا دەستى كەرد بە دواندننى ئەو كۆمەللە
كە ئيمانىيان لە دلدا دامەزراوود، ئىسلامىيان فیركراوود، شایستەيى
ئەو دىيان پەيدا كەردود، كە شەرىعەتى خوا پىدادە بكەن، لە ژيانى تاكىي
و، خىزانىيى و، كۆمەلایەتتى و، سیاسىيى خۆياندا.

ئنجا دوايى (پارێزكارىيى شایستە و تەواو)، ديارە ئيمان و
تەقوا لە قورئاندا، زۆرجار پىكەوود ھاتوون، لێردە خاوى تاك و
پاك پىناسەى دۆستان (أولياء)ى خۆى كەردود، ھەلبەتە دوايى بە

لە ئۆرە كۆمەڵانە بۆشەکان ئەمەڵگەئێن

Stay in touch on social media

ئێن ئەمەك مێن بۆلای ئاوازیل ئاوازیل

علي باباير / AliBapir

علي باباير / AliBapir

رەڤەزەندە ئەمەڵگەئێن

علي باباير / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

رەڤەزەندە ئەمەڵگەئێن

علي باباير / AliBapir

علي باباير / AliBapir

علي باباير

Available on the App Store

GET IT ON Google Play

رەڤەزەندە ئەمەڵگەئێن

علي باباير / AliBapir

٢ و ٤- خواپهرستییهکی گشتگیر و بهتام، یادی خوا کردنیکی له ناخهوهو بهردهوام:

یښگومان که سیک بیهوی بانگه وازکار بی و، خەلک بو لای خوا بانگ بکات، دهبی خوێ خواپهرستییهکی هه بی، که تامی لییکات چیرۆ لی وهر بگری، باته ماشای شه وهر مایشته ی پیغه مبه ر ﷺ بکهین، که ده فهرموی: {ذَاقْ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَزِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا} ^(١).

واته: تامی ئیمانی چیرۆتوه ههر که سیک رازی بووی خوا په وهر دگاری بی و، ئیسلام بهرنامه ی ژیا نی بی و، موحه ممه دیش و ده ک پیغه مبه رو ره وانه کراوی خوا قبول بکات.

که واته: ئیمانی ش تام و چیرۆ هه یه، ئنجا که سیک ده توانی بانگه وازکار بی بو لای خوا، که چیرۆ له ئیمانه که ی خوێ وهر بگری، تام له خواپهرستی بکات، هه لبه ته ههر که سیکی ش تام له خواپهرستی بکات، هه می شه خوی له یاد ده بی، بۆیه دوا یی گوتومه: (یادی خوا کردنیکی له ناخهوهو بهردهوام).

یادی خوا کردنی ش، دیسان ده بی چه مکه که ی روون بکهینه وه، زۆر کهس وا ده زانی یادی خوا کردن، شه ویه: که هه می شه ده بی ئینسان شه و شانیه ی که زیکیان پی ده گوتری: (سُبْحَانَ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) به زاری گو (تلفظ)

(١) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ١٧٧٨، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ٣٤، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ٢٦٢٣، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

بکات، به‌لام مهرج نیه، یادی خوا ههر بهو شیویه بی، ته‌صلی یاد (ذکر) پیچه‌وانه‌ی له بیرچوون (نسیان)ه. یادی خوا کردن واته: خوا، له یاد بوون ته‌صله‌که‌ی ته‌ویه، ئنجا جاری وا هه‌یه: ویرای ته‌وی که له دل و زهینیدا هه‌یه، به زمانیش ته‌و وشانه ده‌لی، به‌لام ته‌صلی یادی خوا، ته‌ویه که له عه‌قل و دل و هو‌شدا بی، ته‌گر ته‌وه نه‌بیّت، جووله‌ی زمان، هیچ سوودیک به مرو‌ف ناگه‌یه‌نی، خوی پهره‌ردگار له‌و باره‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿ اَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ابْتَغِي الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴾ (٤٥) العنكبوت.

۱۲۶

واته: ته‌وی له کتیی پهره‌ردگارت بو‌ت سروش کراوه، بیخوینه و، نویت به‌ریا بکه، نویت قه‌ده‌غه‌ی خاونه‌که‌ی ده‌کات له ههرچی کردار و قسه و ره‌فتاری دزیو ناقولا و خراپ هه‌یه‌و، یادی خواش گه‌وره‌تره، (واته: یادی خوا گه‌وره‌تره له نویتیش یادی خوا گه‌وره‌تره له قورئان خویندیش)، و، خوا ده‌زانی چی ده‌که‌ن!

ئنجا له راستییدا خوی میهره‌بان کتیب و فه‌رمایشته‌که‌ی خویشی بویه ناردوه، که ئیمه خوامان له‌بیری، هه‌روه‌ها نویتیش بویه فه‌رز کراوه، که خوامان له‌بیری، وه‌ک فه‌رموویه‌تی:

﴿...وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (١٤) طه.

واته: نویت به‌ریا بکه، بو یادکردنی من، قورئانیش بویه ناوی لیئراوه (زیکر)، چونکه خوات بیرده‌خاته‌وه.

به لى سيفه تى سيم و چاره مى بانگه وازکاران نه وه يه: که
 هه رکاميان خواپه رستيه کى گشتگير و به تام و چيزى هه يى و،
 يادى خوا کردنيکى له ناخه وه، له دلوه وه، به رده وامى هه يى.

له نۆږه کوښه لايه نيه چان له کمپانيان
 ښه وړانديزونه نه ليدل شوي دي
 ډاډمن ته ښه وړانديزونه نه ليدل شوي دي

پاڼه ياندي مکتبه يى عالموستا عالى بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

کوردی - عربي - English

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کتابخانه يى مکتبه يى عالموستا عالى بابير

۵ و ۶- زانیاری قوول و فراوان به دین و، بهرچاو پروونی و شاره زایی دهر باره ی ژین:

پیشتیش باسماں کردوون، به بونه ی دیکه وهو، هر ئه م ئایه ته
موباره که شماں به به لگه ی هه ردوکیان هیئایه وه:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (یوسف)

به لای به بی زانیاری و بهرچاو پروونی و شاره زایی، ئینسان بو
خوشی نازانی به ریگادا پروات، چ جای پیش خه لکی بکه وی،
ههروه ها به بی شاره زابوونی وهزع و باردوخ و پروژگار، ئینسان،
دوست و دوژمنی لی تیگه ل دهن و، چاک و خراپی لی تیگه ل دهن
و، فیلی لی ده کری و، هه لده خه له تیتری، که واته: که سانی و ناتوان
خه لک له خوا نزیک بخه نه وه و، خه لک و لیبکه ن و، وا داربکه ن، که
پابه ند بی به په یام و بهرنامه ی خوی په ره رد گاره وه.

له لاره کومکار به نه مکن له کهلانین
Stay in touch on social media
نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير / AliBapir

علي بابير / AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

کهلانین

له لاره کومکار به نه مکن له کهلانین

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

AliBapir

QR Code

QR Code

QR Code

٧ و ٨)- دلسوزی و به تنگه وه بوون بۆ هه مووان و، هیمنی و نارامی و نه له خشان:

به لای كه سیك ده توانی خه لك له خوا نزیك بخاته وهو، بۆ لای خویان بانگ بكات، كه له ناخه وه بۆ هه موو لایه ك دلسوزو، به ته نگه وه بی، بی جیاوازی، ته مهش زۆرجار جیی تیدا به هه له داچوونه، كه سانیك وا دهزان كه ده بی بهس بۆ مسولمانان، دلسوز بین! به لام ئیمه پیغه مبه ران ده بینین (علیهم الصلاة والسلام) به خه لكه كافر ده كه ی خویانیان گوتوه:

﴿...وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (الأعراف).

١٢٩

واته: من بۆ ئیوه به ته نگه وه م، دلسوزم، دل سووتاوم بۆ ئیوه، ئه وه ده بی ئه و چه مكه راست بكریته وه، ئنجا له راستیدا ته گهر خه لك نه زانی بۆی دلسوزی: نه متمانه ت پیده كات، نه گویت بۆ ده گری و، نه قسه شت لیوه ده گری، ئایا ئیمه ناتوانین دلسوزین بۆ نامسولمانان؟ نه ك هه ر ده بی بتوانین، به لكو ئه وه ئه رکیكه و فه رزه، پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) وابوون، پیغه مبه ری خو مان (محمد) ﷺ، سه روهری هه موو پیغه مبه ران، چه ند به شه فه قه ت و به ره حم بووه؟ با ته ماشا بكه یین: له و باره وه، دلسوزی خوی چۆن ویتا ده كات له گه ل كه سانیكدا كه دژایه تی شیان كردوه: {كَانَ صَلَى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرَبَهُ قَوْمُهُ قَادِمَوْهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} (١).

(١) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ٣٢٩٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

واته: پیغمه مبه ر (محمد) ﷺ باسی پیغمه مبه ریکی کرد بو هاو دلانی، که قه ومه که ی به رد بارانیان ده کرد خوینیان لیّه نا، (سه ریان شکاندو به ده نییان به خویندا هی نا)، ته ویش خوینه که ی ده سړی و ددیفه رموو: خواجه! له گه له که م خو شبه، چونکه نازان، لییان ببوره!

مه به ستم ته و دیه جاری وا که سیک ملی حه دیسیک ده گری، که ره نگه له سیاقیکی دیکه دا هاتی و حاله تیکی تایبته بی، که دروست نیه ئینسان هیچ شه فقهت و رحم و به تنگه وه بوون و به زدی هه بی به رانبر به غه یری مسولمان! به لام ته وه به ره های وانیه، ته و دتا ته و پیغمه مبه رانه (علیهم الصّلاة والسلام)، که خوا هم له (نوح) وه ده گپ یته وه: ﴿وَأَنْصَحْ لَكُمْ﴾ (۶۲) الاعراف، هم له (هود) وه ده گپ یته وه: ﴿وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (۶۸) الاعراف، هه روه ها له صالح وه ده گپ یته وه: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (۷۹) الاعراف، هه روه ها له شوعه بیه وه ده گپ یته وه: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ (۹۳) الاعراف، هه موویان باسی خویان به (ناصح) ی گه له که یان ناساندوه، (نصح) یانی چی؟ (النصح: إرادة الخير للمنصوح)^(۱)، (نصح) یان (نصيحة) بریتیه له وه ته و که سه که نه صیحه ته که ی ثاراسته ده کری، چی بو چاکه ته و دت بو ی بو ی.

جاری دیکه ش باسمان کردوه، زور که س وا ده زانی نه صیحه ت یانی: تاموژ گاری، چونکه زور جار له کوردیدا نه صیحه ت له جیاتی تاموژ گاری (موعظة) به کار دینین، به لام له زمانی عه ره بیدا جیایه و، ته گه ر بلین: (نصيحة) یانی: تاموژ گاری، مه فهوومی زور ثایه ت و حه دیسمان لی تیکده چن، بو ویته:

(۱) مفردات ألفاظ القرآن: ص ۵۱۴، المطبعة العصرية، ۲۰۱۲ م، (النصح: تحري فعل أو قول فيه صلاح صاحبه).

پيغه مبهري ﷺ ده فهرموي: {«الَّذِينَ النَّصِيحَةُ»، قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»} ^(۱).

واته: نه صيحه تاراسته ی پينج لایه نان ده کړی: بؤ خوا، بؤ کتیبی خوا، بؤ پیغمبهري خوا، بؤ پیشه وایانی مسولمان و بهرپرسانیان و، بؤ خه لکه که به گشتی.

ننجا ته گهر (نصيحة) به مانای (موعظة) بی، چؤن ناموژگاریی خوا و کتیبی خوا ده کړی؟ نا (نصيحة) شه ویه که: دلسوز بی بؤ خوا ساغ بی له گه ل خوا دا، دلسوزی بؤ کتیبی خوا، بؤ پیغمبهري خوا ﷺ، بؤ بهرپرسان و بؤ خه لکه که به گشتی، (نصيحة) یانی دلسوزی و به ته نگه وه بوون بؤ هه مووان.

۱۳۱

پاشان (هیمنی و نارامی و نه له خشان)، چونکه له کاتی شینه یی و ینگریتی و بیکیشه ییدا، هه موو که س تازایه، به لام شه و گرنکه: ثایا تو له و نارده تیدا له کاتیکدا که به شیوه ی ناشایست مامه لت له گه لدا ده کړی، خوړاگر ده بی یان نا؟ بویه خوا سبحانه و تعالی له سوورده تی (البقرة) دا (صبر) مان له سی حالاندا بؤ ده خاته روو، ده فهرموي:

﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ ^(۲)

واته: خوړاگران له کاتی هه ژاری و نه داربی و بی ټیمکانیه تیدا، هه روه ها له کاتی نه خوشی و ناخوشی و، نارده تیی و، له کاتی جهنگ و رووبه روو بوونه وده دا.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: ۱۶۹۸۲، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: ۵۵، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ: ۴۹۴۴، عَنْ مِصْمِ الدَّارِي.

لهو سي حاله تانه دا دهبي خوراگر بين، ييگومان باباي خه لك بانگه گر بو لاي خوا، نه گهر بويان دلسوز نه بي و، به تهنگيانه وه نه بي، كارده كي پيت و پيژي نابي و بهرهمدار نابي، جاري وايه كه سيك وهك وه زيفه، يان وهك نه ركيكي دنيابي كارده كي دهكات، هه نديك كه س هه ن، كه له وه زارته تي نه وقافه وه راده سپيريږن و، ئيشيكيان پي ده سپيري، وهك پيشه يهك، نه جامي ده دن، به لام نه گهر له دله وه بو خه لكه كه دلسوز نه ييت، كاريگه ربي نابي، هه لبه ته كه بوشيان دلسوز بوو، خوراگريش ده بي، نهو سيفه تانه، هه موويان پيكه وه په يوه ستن، ئينسان نه گهر بو خه لكه كه دلسوز ييت، تهحه مولي شيان دهكات، نه زاني و نه فامي شيان لي تهحه ممول دهكات، له بهر رازي كردني خوا.

AliBapir

archive.org/details/alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

علي بابير

علي بابير

۹ و ۱۰)- کراوه یی و مامه له ی به پړیز و سه نگین، رووگه شی ی و قسه و
گفت و لفتی شیرین:

خوا ی په روهر د گار له سوور پرتی (الفرقان) دا ده فرموی: ﴿وَعِبَادُ
الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
سَلَامًا﴾ ۶۳.

واته: به نده کانی خوا ی خاوه ن به به زه یی، به هیمنیی و به نارامیی
رېگادا دهر پړن، به سه نگینیی و ویقاره وه و، کاتیک نه فامانیش د بیان
دوینن، قسه ی سه لامه ت ده کهن، یاخود ده لئین: سه لامتان لی بی.

چونکه هر که س چی پی بی، له وه د به خشی، ده لئین: جاریک پیغه مبه ر
عیسا (علیه السلام) به شوینیکدا دهر پوات له گه ل هواریه کانی خوا
لیان رازی بی، خه لیککی نه فام، جنیوی پیده لئین، یان قسه ی ناشیست،
ته ویش ده ست به زده کاته وه، دو عایان بو ده کات، هواریه کانی پی بی
ده لئین: ته ی پیغه مبه ری خوا! ته وانه قسه ت پیده لئین، جنیوت پیده لئین!
ده لی: ده زانم، به لام هر که س چی پی بی، له وه د به خشی، ته وان
جنیویان پی به، منیش دو عای خیر و قسه ی خیرم پی به.

به لئ (کراوه یی و مامه له ی به پړیز و سه نگین)، خه سه لیککی
گرنگ و بنه رته یی بانگه واز کارانه، چونکه: به گرژی و داخوا یی،
ئینسان ناتوانی کارلیک له گه ل ده ورو به ری خویدا بکات، ده بی کراوه
بی، به لام کرانه وه به بی توانه وه، کرانه وه، واته: تو داخوا نه بی،
به جوړیک بوار نه ده ی له گه ل هیچ که سدا کارلیک بکه ی، له
به رانه ریش دا: هینده کراوه و بلاو نه بی، هیچت پیوه به ند نه بی

و هیچت پیوه نه مینن، چونکه هه ندیک کهس به بیانوی کرانه وه،
دهتوینده وه له کومه لگادا و دهبنه به شیک له واقعیکی خراپ!

ئنجا (پرووگه شیپ و قسه و گفت و لفتی شیرین) ایش خهسله تیکی
دیکه ی خه لک بانگه کرانه بو لای خوا عز وجل.

برا و خوشکه خوشه ویسته کانم!

دلسوزانه ناموژ گاریتتان دهکم، هه میسه تاكو بوتان دهکری: با
له گه ل خه لک دا، قسه و گفت و لفتتان شیرین بی، پرووتان خوش و
گهش بی، پرواتان بی، زور کهس که ته ماشای نیمه و مانان دهکات،
نیمه چون بیینی، دینه کهشمان وا دهبینی، بویه خوا سبحانه و تعالی
که پیغه مبه رانی (عليهم الصّلاة والسلام) ناردوون، له هه موو پروویکه وه،
له خه لکی پروژگاری خویان ته ووتر بوون، له پرووی جهسته بی و
پروو حی و عه قلی و دهروونی و ئاکاری و له هه موو پروویکه وه، بو
ته وهی هه ر که سینک ته وانی بیینی، دیمه نیانی بیینی، هه لسوکه و تیانی
بیینی، ته خلاقانی بیینی، سیفه ته به رزه کانیانی بیینی: تیر و ته وایی
په یام و دینه که یان، له تیر و ته وایی ته واندای بیینی، نیمه ده بی وریا
بین! ته دینه ته گه ر به پروو خوشی خه لکی بو بانگ نه کری، به
گرژی و مون و مرجی خه لکی بو بانگ ناکری، ته گه ر به قسه ی
خوش و گفت و لفتی شیرین، خه لکی بو رانه کیشری، به ته نکید به
توانج و پلاز و قسه ی زیر و ناخوش، خه لکی بو بانگ ناکری، خوی
تاک و پاک به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ دهفه رموی:

﴿فَمَا رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَفْضُوا مِنْ
حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ

عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

واته: تو به هوۍ به زه يې خواوه، بويان نهرم بووۍ، ته گهر قسه رډق و دل رډق بووۍ، له دهورت ده پړان... کي له دهورۍ کي ده پړا؟ نهو هاوډله به پړانه، که باشتيرين مروښ له دواۍ پيغه مبه ران، له دهورۍ پيغه مبه ر (محمد) ﷺ که (رحمة للعالمين) ه، ده پړان، ته گهر قسه رډق و دل رډق بووايه.

ثنجا له سووړه تي (الأعراف) له ثايه تي (١٩٩) دا خوا ده فدرموۍ:

﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴾ ﴿١٩٩﴾

ثيمام جه عفهرۍ صادي ق رهمه تي خواۍ ليبي، گوتوويه تي: ثم ثايه ت ريشه و بنكي هه موو رډوشته به رزه کاني له خويدا کو کردونه وه:

(١) - (خُذِ الْعَفْوَ) ته وهۍ که ثاسانه، ثاسان به دهسته وه دي، له خه لك وهري بگره، واته: چاوهرواني زورت له خه لكي نه بي، به زوري ته وانهۍ هه ميشه پرته و بوله يانه و گله يي له خه لك دهکن، له بهر ته وه به چاوهرواني زوريان لييان هه يه، که واته: چاوهرواني زورت له خه لكي نه بي و، ته وهۍ به سينايي به دهسته وه دي، ته نيا ته وديان لي چاوهروان بکه.

(٢) - (وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ) واته: بو خوت چاکه بکه و، فهرمانيشي پي بکه، ههرچي په سند و چاکه بيکه پيشهۍ خوت و فهرمايشتي پي بکه.

(٣) - (وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) که سينکيش که نه فام بوو، پروۍ لي ودرگيره و پشته تي بکه و وازي لي بينه.

ټیمام شافیهی خوی لئی رازی بی، چهند جوان دهلی، له شیعریکید:

{لَوْ كُلِّ كَلْبٍ عَوَى أَلْقَمْتُهُ حَجَرًا ... لِأَصْبَحَ الصَّخْرَ مِثْقَالًا بَدِينَارٍ}

واته: ته گهر هر سه گینک وږی، من به دریکی پیدادم

دهبی مسقالي بهرد به دیناریک په یداکم.

جاری وایه کهسانیک قسه ی ناخوښمان پی دهلین، هندیک برا و خوشکمان زور سه غلته دهن و دهلین: ماموستا! فلان شتیان نووسیوه، له فلان بلا وکړاوه، یان له فلان کهنال واگوتراوه! منیش زورجار گوتوومه: دیاره کهسانیک وامن دهینن و وامن ته صهوړ ددکه ن! دهلین: ناخر چوون ولامیان نه ددینه وده؟! به لام ثایا ودهتمان هیه ولامی تهو شتانه بدینه وده؟! نا، له جیاتی ولامدانه وده، دوعایه کی خیریان بو بکه و بلې: خویاه! هیدایه تیان بده و، بو خوشت خه ریکی کاری خوتبه.

(ته براهام له نکولن)^(۱) قسه یه کی جوانی هیه دهلی: کاتی خوی ته وانه ی رده خنیان لیده گرتم، یان قسه یان پیده گوتم، ته مه نه کم چنده، چوار هینده دی که شم خستبایه سهر، بهشی ته وده نه ددکرد که ولامیان بدهمه وده، به لام هه لسام کاری خوم کرد و، سهرکه وتنه کم، بوو به ولامی هه موو تهو قسانه که له دژم دکران!

ټیمه ش دهبی ثاوا بکه یین و دینه که شمان هر وای لیده وده شیتته وده، جاری وا بووه برایه ک هاتوه بو لام، قسه یه کی پیگوتراوه، له لای بوته کیوینک گوتوویه تی: هیام چووه، ثاویان پیگوتووم! منیش

(۱) ته براهام له نکولن: ۱۸۰۹ - ۱۸۶۵ ز یه کی که له سه روک کو ماره کانی ویلایه ته یه کگرتو وده کانی ته مریکا.

زه ده خه نه يه کم بو کرده، گوتوومه: نه خير، تو له مابه ينى خوت و خوادا چون بى، هر وای، قسه ی خه لکى نه به رزت ده کاته وه و نه نرمت ده کات، هر خوتى که به چاکه خوت به رز ده که ی، يان به خراپه خوت نرمت ده که ی، به خوا خه لک هم مووی مه دحت بکات، به رز ناييه وه، نه گهر خوا به رزت نه کاته وه و، خه لک هم مووی زه مت بکات، نه گهر خوا نه تشکينى، ناشکينى، هره وها خه لک هم مووی ليت رازى بى، ناتوانن بته نه به هشتى و، هم مووشيان ليت تو وره بن، ناتوانن بته نه دوزه خ، زالکهر و زه بونکهر (مَعَز و مُذَل) هر خوايه، بيگومان نه وهش هم مووی هر به ره مى ئيمان و ته وحیده، ئينسان نه گهر به راستى خواى ناسى و ئيمانى له دلدا چه سپى، نه و کاته نه و شتانه زور کارى تينا که ن و شلوپى ناکه ن.

له نازه کوته په نه يه کم نه کاتلین
Stay in touch on social media
نن هم کم پر موافق التوايل الځيندلى

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

ډاگه ياندى مکتبه یی عالمیسا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

کتابي

ډاگه ياندى مکتبه یی عالمیسا علي بابير

۱۱ و ۱۲- راستی و، دل و زمان و کردهوه یهکبوون و، دادگهری و ئینصاف لهگهل دۆست و دوژمن:

به‌ریزان!

ئینسان ده‌بی راست (صادق) بی و، دلی و زمانی و کردهوی
یهک بن و، چیت له دل‌دایه، با هر ته‌وت به زماندا بی و، چی به
زمانیشت داهات، هه‌ول‌بده پراکتیزه‌ی بکه‌ی و به کردهوه جیبه‌جیی
بکه‌ی، چونکه خوانه‌خواسته پیچه‌وانه‌ی شه‌وه. نیفاقه، ئیزدیواجیه‌ته و،
خوا‌ی داد‌گهریش به گه‌وره‌ترین گونا‌هی دانا‌وه.

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (۳)

ئینسان ده‌بی زۆر له خوی وریا بی، شه‌گه‌ر: دل و زمانمان و
کرده‌وه‌مان هه‌موویان پیکه‌وه جووت نه‌بن، زۆر خه‌ته‌ره، هه‌ندی که‌س
قور‌تان ده‌خوینی و، قور‌تان له‌عنه‌تی لیده‌کات، کوا قور‌تان له‌عنه‌ت
له کی ده‌کات؟! با، بۆ وینه: که‌سیک قور‌تان ده‌خوینی و زالمیشه،
له‌عنه‌ته‌که‌ی بۆ دی:

﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (۱۸) هه‌ود.

هه‌روه‌ها (فسق، کفر، نیفاق)، قور‌تان هه‌موویانی زه‌م کردوون، هی
واش هه‌یه قور‌تان ده‌خوینیته‌وه و شه‌و سیفه‌ته خراپانه‌شی تیدان و، زه‌م و
نه‌فرین و هه‌ره‌شه‌که‌ی به‌ر ده‌که‌ون.

ئنجا خوا ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (۱۱۱) التوبة.

واتە: ئەي برۋادارىنە! پارىز لە خوا بىكەن و لە گەل رايستان دا بن.
 ھەروەھا دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ
 شَٰهَدَاءَ لِلَّهِ ۝۱۳۵﴾ النساء.

واتە: ئەي برۋادارىنە! زۆر دادگەرىي بەرپۆدەبەرن و شاھەدىي بۆ
 خوا (بە ھەق و راستىي) بدەن..

ئىنجا: (دادگەرىي و ئىنصاف لە گەل دۆست و دۆژمن) ايش
 زۆر گرنگە، كە ئەو ھەش شتىكى دىكەيە، دەبى راست بىكرىتەوہ:
 ھەندىك كەس وا دەزانى ئىمە دەبى تەنيا لە نىو بازنى ئىسلامدا
 دادگەر و بە ئىنصاف بىن و، تەنيا بۆ ئەوان بە پەرۋش و دلسۆز
 بىن! بەلام نەخىر ئىنسان دەبى بۆ ھەموو مروۋفەكان دلسۆز بى و،
 لە گەل ھەمووانىشدا دادگەر و بە ئىنصاف بى، چونكە دادگەرىي
 و ئىنصاف دوو خەسلەتى پەسەن بەرپەھايى، نەك بە شىۋەيەكى
 كاتىي و رىژەيى (موقت و نسبى) ھەر بۆيەش خوا بە دەقى ئايەت
 فەرمانى پىكردووين كە لە گەل دۆژمنانىش دا دادگەر بىن.

وہك خوا سبحانہ و تعالى دەفەرمۇي: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
 قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۝۸﴾ المائدة.

واتە: با رىق ھەلسانتان لە كەسانىك واتان لىنەكات كە نادادگەربن،
 دادگەربن! ئەو ھە پارىزكارىيەوہ نىزىكتەرە.

۱۳ و ۱۴- خه‌لک بانگکردن ته‌نیا بۆ لای خوا و، به‌شانازییه‌وه خۆ
ئه‌ژمارکردن له‌ریزی مسوڵماناندا:

ئهم دووه‌ش هه‌ردووکیان له‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ وهرده‌ گیرین: ﴿وَمَنْ
أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ
﴿۳۳﴾ فصلت.

واته: قسه‌ی کێ له‌ هی که‌سیک باشته‌ که‌ بۆ لای خوا بانگه‌واز
ده‌کات و، کرده‌وه‌ی باش ده‌کات و، ده‌لی: من له‌ مسوڵمانانم!

خوشک و برایانی به‌ریژ! زۆرجار ئینسان ته‌گه‌ر له‌ خۆی وریا
نه‌بی، شه‌یتان فی‌لی لێده‌کات، بۆ وێنه: به‌حیساب تۆ خه‌لک بۆ
لای خوا بانگ ده‌که‌ی: که‌چی ته‌ماشای ده‌که‌ی خۆت و خوات لی
تیکه‌ل بوون، دین و دنیات لی تیکه‌ل بوون، که‌ ته‌وه‌ش نیشانه‌ی
هه‌ن، ئینسان ده‌بی ته‌و شتانه‌یان پی له‌ یه‌ک جیا بکاته‌وه، بۆ نمونه:
ته‌گه‌ر که‌سیک رقی له‌ تۆ بوو، یان قسه‌یه‌کی به‌ تۆ گوت، به‌لام
تۆ ده‌ترانی: ته‌و که‌سه‌ بۆ خوا سولحاوه‌ و یان ئیسلامی خۆش
ده‌وی، ته‌گه‌ر تۆ به‌راستی خواناس بی، ده‌بی خۆشت بوئ و،
بلی: هه‌رچه‌نده‌ تۆ رقت له‌ منه‌ و، قسه‌شم پی ده‌لی، به‌لام مادام
دلسۆزی بۆ ئیسلام، هه‌ر خۆشم ده‌ویی نا ته‌وه‌ راسته، به‌لام ته‌گه‌ر
خۆت له‌ گه‌ل خوا لی تیکه‌ل بووبی و، شه‌یتان فی‌لی لێکردبی،
ته‌وه‌ له‌ جیاتی خوا می‌خوهربی، ده‌بییه‌ خود می‌خوهر، یانی: له
جیاتی ته‌ماشای بکه‌ی: داخۆ ته‌و که‌سه‌ به‌ینی له‌ گه‌ل خوادا چۆنه‌!
ته‌ماشای ده‌که‌ی: داخۆ به‌ینی له‌ گه‌ل خۆت دا چۆنه‌؟!

قوله نه زيله يه ك:

جاريك له مزگه وتيک نوټرمان ده کرد، گويم له ماموستايه که بو، باسی که سيکی ده کرد، دهمزانی باسی که سيکه که به شيويه که له شيوه کان ناسياو و نيزيکيه تي، دديگوت: ټه و مونافيقه دټه مزگه وتيش، به لام ماموستای مزگه وت ټه زيه ت ددات و... هتد، وتاره که ی هه مووی له گهل که سيک بو، منيش هر له حوجره که دا نوټرمان ده کرد، هات بو حوجره که و گوتم: ماموستا! ههستم کرد، که سيک تووردي کردووی؟ گوتي: ټه ري و دللا دراوسييه کی مونافيقم هه يه، دوايي سه ري هه لینا، گوتي: ټه ها ټه و دتا!

گوتم: هاتوه بو جومعه ش؟

گوتي: به لي.

گوتم: ټنجا مونافيقی وی له چی دايه؟ گوتي: راديو به دهنگی بهرز پیده کات و، منداله کانی له گهل منداله کانم ناکوکن! گوتم: ماموستا! ټنجا مادام هاتوه بو مالی خوا و، ټوش به ټيمام بزانی، چوڼ ټه و وشه و ته عبیره قورسانه ت پي گوتن؟ پاشان به له باريی بچو ټاموژ گاريی بکه، نه ک له سه ر مينبه ر و، کات و سه ر و دلي ټه و هه موو خه لکه ی پي بگری!

به لي به راستی دهبی وريا بين و، خه لك بو لای خوا بانگ بکه ين، نه ک بو لای خو مان، پاشان: (به شانازييه وه خو ټه ژمارکردن له ريزی مسولماناندا) بيگومان به ريزان! شانازييه ټينسان مسولمان بي، شانازييه ټينسان به نده ی خوا بي و بانگه وازکاری ري خوا بي:

﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ (١١) الجن.

واته: ههروهها کاتیک بهندهی خوا (محمد) ههلسا لئی پارایهوه،
نزیک بوو جندهکان لهسه‌ری کهله که ببن (هینده قهله بالغان له دهوره
کرد).

با پیمان وانه‌یی شتیکی دیکه لهسه‌رووی مسولمانه‌تییه‌وه ههیه،
خوای په‌روردگار به پیغه‌مبه‌ری خاتم (محمد) ده‌فرموی:
﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ لَا
شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۱۱۳) الانعام.

واته: بلێ: به دلنیا‌یی نوێژم و په‌رسته‌شه‌کان (ی حه‌ج و عومره)م
و ژیان و مردنم بوو خوای په‌روردگاری جیهانیانه، هیچ هاوبه‌شیکی
نیه و که هه‌ر به‌وه‌ش فەرمانم پیکراوه و من یه‌که‌می مسولمانانم.
(یه‌که‌م که‌س که بوو خوا ملکه‌چم له‌رووی کاتییه‌وه: له‌سه‌ر ئاستی
ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام و، له‌رووی پله‌وه: له‌سه‌ر ئاستی مرو‌فایه‌تی).

هه‌روه‌ها خوای زانا و توانا له‌باردی ئیبراهیم (علیه‌السلام)ده‌وه،
ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفِهَةِ نَفْسِهِ وَلَقَدْ
أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۱۱۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ
أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۱۱) البقرة.

واته: مه‌گه‌ر که‌سینک خوی نه‌فام بکات، ته‌گه‌ر نا کێ به‌رانبه‌ر
به‌ریبازی ئیبراهیم نا‌اره‌زوومه‌ند ده‌بی! که به‌دلنیا‌یی له‌دنیا‌دا
هه‌لمانبژارد و له‌دوا‌پو‌ژیش دا له‌به‌نده‌زور په‌سنده‌کانه. یاد بکه‌وه!
کاتیک په‌روردگاری پێی فەرموو: ملکه‌چ به‌گو‌تی: بوو په‌روردگاری
جیهانیان ملکه‌چم.

مەبەستم ئەوەیە موسولمانەتیی شانازییه و، پێگه و پلهیه‌کی زۆر به‌رز، تنجا که‌سی‌ک له‌ نیو موسولمانان دا هه‌ولێدات: خزمه‌تیان پێشکات و کاری خێر بکات، ئەوه شانازییه‌کی گه‌وره‌تره، به‌لام به‌ مه‌رجێک خۆی پێ له‌وان زیاد نه‌بێ، له‌به‌رته‌وه‌ی عیلمی زیاتره، یان له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌رپرسیاریه‌تییه‌کی هه‌یه، یان... یان... هتد، مرقۆفی موسولمان ده‌بێ خۆی پێ له‌ که‌س زیاد نه‌بێ، له‌ موسولمانان.

۱۵ و ۱۶)- حیکمه‌ت و دانایی له قسه و ره‌فتاردا و، کارلیکی ئه‌رینی
له‌گه‌ل تیگرای تویره‌کانی خه‌لکدا:

پیشتریش باسی حیکمه‌تم کرد، که ری‌بازی گشتی بانگه‌وازکردنه
بو لای خوا، خوی کاربه‌جی ده‌فرموی:

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ ﴾ (النحل: ۱۲۵)

واته: به حیکمه‌ت بهره‌و ری‌بازی په‌روه‌دگارت بانگه‌واز بکه.

لیره‌دا، ده‌مه‌وی توژی که چه‌مکی حیکمه‌ت روون بکه‌مه‌وه، که
پیشتریش به کورتیی باسمان کرد:

روونکردنه‌وی چه‌مکی حیکمه‌ت له‌حه‌وت کورته خال دا^(۱):

به‌ری‌زان!

خه‌لک بانگکردن بو لای خوا، به حیکمه‌ت و زور شت ده‌گریته‌وه،
که ره‌نگه‌ ئه‌م‌حه‌وته گرن‌گترینییان بن:

۱)- پیوسته ره‌چاوی پله‌پله‌یی (تدریج) بکری، له‌گه‌ل بانگ‌کراوان
(مدعوین) دا.

۲)- ده‌بی ره‌چاوی له‌پیشتره‌کان (أولویات) بکری، چ‌شتی له‌پیش
چ‌شتیکه‌وه‌یه، به‌پیی پی‌وده و ته‌رازووی شه‌ریعه‌ت.

(۱) ئه‌م‌باسمه‌مان له‌کتیپی یازده‌می مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام كما يتجلى في
كتاب الله) به‌ناوینشانی: (تطبيق المجتمع للشریعة) وەر‌گرتوه.
بر‌وانه: [الطبعة الثانية / ۲۰۲۰م].

که پیشتر به وردیى قسه مان له باره ی ئه و دوو خاله وه کرد.

(۳) - حالیکردن و تیگه یاندنی خه لک که بانگه وازکار (داعی) دلسوزیانه و بویان به پهروشه و، هیچ ئامانجیکى دیکه ی نیه واته: هیچ ئیشی خوی به وان نیه، به لکو ئیشی خویانی پییانه، خوی به خشنده ئاوا باسی پیغه مبه ری خاتهم (محمد) ﷺ دهکات:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۸) التوبة

واته: پیغه مبه ریکتان له خوتان بۆتان هاتوه، ههرشتیک ئیوه نارەحه ت بکات، زۆر له سه ر دلی قورسه و، له سه ر هیدایه تی ئیوه زۆر سووره و، به رانه ر به بر واداران زۆر میهربان و به به زه بیه .

ئیمه ش ده بی هه ولبدین پشک و به شمان هه بی له سیفه ته کانی پیغه مبه ردا ﷺ، چونکه خوا ده فه رموی:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱)

واته: له پیغه مبه ری خوادا باشتین سه ر مه شق (پیشرو و چاوساغ) هه یه . یانی: ده بی ئیوه ش وه ک وی بکه ن. بۆیه من ده لیم: هه رکه سینک به ری پیغه مبه ردا ﷺ بچی، ده بی هه ولبدا وه ک وی بچی، ته گه ر که م و زۆر وه ک پیغه مبه ر ﷺ نه چی، مانای وایه به ری ویدا نه چووی!

(۴) - جه ختکردنه وه له سه ر ئه و راستیه که ئه و بانگه وازکاره، لافى ئه وه لێنادات هه رچی هه قه له لای ئه وه، بۆ زانیاریتانه! هه موو مروقه کان رقیان له که سینکه که خوی له سه ره وه ی وان دابنێ و،

بلی: هرچی ههقه له لای منه، که راستیش نیه، به خوا، هرچی ههقه بهس له لای خواجه:

﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۖ ﴾ (۲۹) الکهف.

واته: بفرموو: ههق ته نیا له په رو در د گارتانه و دیه. به لام ته و دی دیکه ریژیه من هه ندیکم له لایه، ته و هه ندیکم له لایه، ته و دی دیکه هه ندیکم له لایه.

نجا مه رجیش نیه که سینک که نامسو لمان بوو، هیچ ههقی له لا نه بی، خوی کار به جی دده فرموی:

﴿ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ ۖ ﴾ (۷۱) آل عمران.

واته: نهی خاودن کتیبه کان! بوچی ههق و باطیل تیکه دده کن؟! ته مه مانای وایه: ته ندازیه که ههقیان له لایه، به لام گرفت ته و دیه: ههقی که میان له لایه و له گه له به تالیکم زورا تیکه لی دده کن. ته خاله شم له و ثایه ته موباره که ی سو و رته ی (سبأ)، و در گرتوه که خوا دده فرموی:

﴿ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ قُلِ اللّٰهُ وَاِنَّا اَوْيَاكُمْ لَعَلٰی هُدٰى اَوْ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۚ ﴾ (۲۴)

واته: بلی کی پژوړیتان ددهات له تاسمانه کان و زه و ییه و؟ بلی: خوا، نجا من یان تیوه له سه ر پژوړیتان، یاخود له گومراییه کی تاشکرا دین. ته ماشا بکه: خوا تاوا پیغه مبه ر (محمد) ﷺ فی ر دده کات که یه کسه ر به کافره کان نه لی: تیوه له گومرایی دان و، من له سه ر

هیدایه تم، بیگومان پیغه مبه ر ﷺ ده زانې که له سهر هیدایه ته، به لام
تو بته وې تهو خه لکه بانگه کی، بو لای په یامی خوا، ده بی
به ران به رده کت ته گه ریکی بو به یلیه وه که ته ویش حه قیکی له لایه،
بو ته وې گویت بو بگری، چونکه که تو گوت: تو له گومرایی
دا نغرو بووی و، هه قیش هه مووی له لای منه! مانای وایه: تو
پرده کانت هه موو پچران دوون، نا، تو ش وهک پیغه مبه رده کت ﷺ،
بلې: یان من، یان ټیوه، یه کی کمان له سهر هیدایه تین و یه کیشمان له
گومرایی داین.

(۵)- خو پاراستن له به کار هی نانی هه ر وشه و ته عبیر، یان ره فتاریک،
یان ثاماره یه کی نا جوړ و بریندار که ر، ته مه شم هه ر له سوورده تی
(سبأ) ودر گرتوه:

﴿ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ (۲۵)

وا ته: بلې: ټیوه پر سیار تان لی ناکری دهر باره ی تاوانیک که ټیمه
کر دو ومانه و، ټیمه ش دهر باره ی کر دوه کانی ټیوه پر سیار مان لینا کری،
یانی: ټیوه له باره ی تاوانه کانی ټیمه وه، بهر پر سیار نین و، ټیمه ش
له باره ی کر دوه کانی ټیوه وه، بهر پر سیار نین، هی وان به کر دوه ناو
د بهات و، هی خو ی به تاوان (جریمه) !!

نهک بلې: تو له گونا ح و تاواندا غه رق بووی و، منیش له
کر دوه ی چا کدا گه یشتوومه لوو تکه، چونکه کابرا ده لی: تو هی نده
بلند و من هی نده نرم، هه ر نا تگه می! که به دل نیایی ته وه راستیش
نیه، چونکه هه ر چو ن به به شه ر ده کان هه له کارن و، که م و کو ر بیان
هه ر هه یه.

(٦)- خۆ دوور گرتن له هەر جوړه خۆ به سەردا هەلکێشان و خۆ پێباشبوونیك، ته ماشا بکهن: هەر له سوورپەتی (سبأ) دا خوا فەرموویەتی:

﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ (٦٦)

واتە: بلی: پەرودرد گارمان کۆماندەکاتەو، و، دوایی ئەو بە هەق دادوهرییمان له بەین دەکات و، خوا باشترین گری کەرەوێه و زۆریش زانایه.

سەرنج بدەن! سەرهەنجامه کە ی لێره دەرەخستوه، بلی: من له بههەشتیم و ئێوهش له جههەندهمین، ئنجا وەرن با پێکەوه دیالوگ بکهین، ددەفرموی: پەرودرد گارمان کۆماندەکاتەو و دوایی ئەو بە شیوێه کە هەق دادوهرییمان له بەیندا دەکات و، خوای زانا و شارەزاش باشترین دادوهره له قیامهتی.

هەر و هەها خوا ددەفرموی: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾ (٢٥) ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ (٦٦) ﴿الْغَاشِيَةِ﴾

واتە: مسوگر گەرانه و دیان ته نیا بۆ لای ئیمیه و، لێرسینه و هشیان ته نیا له سەر ئیمیه.

(٧)- خسته رووی ئایین و بهرنامه ی خوا، وەك حاله ته سروشتی و ئاسانه کە ی خۆی، که هیچ سه غله تکر دینیکی تێدانیه، وەك خوای کارزان فەرموویەتی:

أ- ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (١٨٥) ﴿البقرة﴾

واتە: خوا ئاسانیی بۆتان دەوی و، زەحمەت و قورسیی بۆتان ناوی.

ب- ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (٧٨) الحج.

واته: خوا له تايين دا هيچ سه غلّه تيبه کي نه خستوته سهرتان.

پهنگه يه کيک بلّی: ته دی بوچی ئينسان که بهرپوژوو دهبي تينووی دهبي؟ يان له جهنگ و جيهادا بريندار دهبي، دهکوژري، مال سهرف دهکات، کوچ دهکات و.... هتد؟!

دهلّين: راسته، به لام هيچی وا نيه که مروّف بوّی نه کړی، له ههر شوپښک ههر ئه رکيکت بوّی به جي نه کړا، خوا له سهرت لادهبات: له سه فهدا^(١) نوپژدهکان کورت دهبهوه، له سه فهدا پوژووی په مهزان لاده جي، له کاتي نه خوشييدا شویدی نوپژکردن دهگورپی، زوړيک له حوکمه کان له کاتي نااسايی دا دهگورپين، چونکه خواي ميه ره بان دهزانی تو سه غلّت دهبي، بوّی ئاسان دهکات.

ههروهها {کارليني ته ريښی (التفاعل الإيجابي) له گهل توپژدهکاني خهلکدا} خه سلّه تيکي ديکي گه وره گرنگي بانگه وازکارانه بوّی لای خوا، بابای بانگه وازکار (داعي) دهبي وهک پيشينان گوتوويانه: ئاردی گهنم بي، هه موو جوړه ناننيکي لي دروست بکړی، ئنجا وهک پيشتریش گوتمان: بانگه وازکار هه مان ئه رکي پیغه مبهري خوا صلی الله عليه وسلم (محمد) ئه نجام ددهات و، ئه ویش بوّی تيکرای خهلک به هه موو توپژو پينکها ته کانيناهوه نيړاوه، وهک خوا عزوجل قتي فهرمووه:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ (١٥٨) الأعراف.

واته: بلّی: ئه ی خهلکينه! من په وانه کراوی خوام بوّی لای تيکراتان.

(١) مهبهست سي نوپژده چوار رکاتييه کانن: نيوپوژ و ئيواره (عصر) و خه وتنان.

١٧ و ١٨) - بە دڵی پر بەزەیی و خۆشەویستی ئاموژگاریی کردن و، لە کاتی ناچاریدا: بەو پەری شیوازی بەرز و پەسەند شەرە قسە (جدال) کردن:

براو خوشکە خۆشەویستەکانم!

لە کاتییدا کە دەمانەوی خەڵک بانگ بکەین بۆ لای خوا و، خەڵک لە تایینی خوا نزیک بخەینەو، دەبی دڵی خۆمان پر بکەین لە بەزەیی و پەرۆش و خۆشەویستی، ئیستا دەرووناسەکان و کۆمەڵناسەکان و، ئەوانە ی کە لە گەشەیی بەشەری (التنمية البشرية) دەکۆڵنەو، دەڵێن: ئەو حالەتە دەروونییهی کە تۆ لە خۆتدا دەبێتێیە دی، یە کسەر کاریگەریی هەیه لەسەر بەرانبەرەکان، ئە گەر دڵی خۆت پر بکە ی لە خۆشەویستی و رێژ و بەزەیی و پەرۆش، ئەو حالەتە دەروونییه کاریان تێدەکات و موعەکیس دەبێتەو لەسەریان و، بە پێچەوانەش ئە گەر دڵت پر بی لە کینه و بوغز و غەرز و خۆ پی زۆربوون، ئەوێش هەر رەنگ دەداتەو و موعەکیس دەبی لەسەریان، لە خوا بەزیادی.

جار جار هەندیک وردە بیر دەریی خۆم باس دەکەم، وەک دەرس لێوەر گرتن:

لێرەش دەڵێم: مە گەر چۆن دەنا لە گەڵ هیچ کەسییدا، قسە و وتووێژ یان مشت و مرم نە کردو، مە گەر دوام بۆ کردو، لە خوا پاراومەو: دڵی نەرم بکات و، هیدایەتی بدات، هەروەها خوا بپاریژێ ئەوێ کە شەیتان زەفەرم پێبەری: قسەیه کی ناریک بکەم،

که شایسته ی ئیسلام نه بێ، چونکه کێشه هەر ئەوە نیه که به هۆی شیوازی نارێکی تۆوه، ئەو کەسه دلی دەرەنجی و له ئیسلام دوور دهکهوێتتهوه، به لکو کێشه ی گهوره ئەوهیه که به هۆی تۆوه ئیسلام له بهر چاوی دهیژری، ته گهر قسه یه کی ناشیرین بکه ی و شیوازیکی نارێک به کارینی.

جاریک له سه ر ئەو که نالانه، دوو کهس قسه یان ده کرد، مشتومریان بوو، به شیوازی ناشایست و نارێک، ته له فۆنم بو یه کینکیان کرد، گوتم: کاکه گیان! به خوا دیفاع کردن له دینی خوا و نابێ، هەر لینگه پێی باشته، چونکه به هۆی شیواز و ته عبیری نارێکی تۆوه دین ناشیرین ده بێ و، به و جۆره قازانجت سه ری مایه ت ده خوات!

به لێ به دلی پر به زه بی و خۆشه و یستی ئامۆژگاری خه لک کردن که: (الموعظة الحسنة) ش هەر ئەوە ده گه یه نی، ئامۆژگاری چاکت ده بێ به دلی پر په رۆش و خۆشه و یستییه وه بی.

ئنجا (له کاتی ناچاریدا، به و په ری شیوازی بهرز و په سند شه ره قسه کردن)، ئەوه ش چه مکه که ی له جهوت ورده خا لدا پروون ده که مه وه، چۆن مونا قه شه بکه یین؟ چونکه مه گهر چۆن، دنا هه موو کهس تووشی مونا قه شه و شه ره قسه هەر ده بێ، هه رچه نده من ئامۆژگاریستان ده کهم، وه ک براهه کی دلسۆزی خۆتان: خۆتان بپاریژن له شه ره قسه و دمبه دمبه، به لام جاری وایه ئینسان که سیکی له راسترا دی، عیناده و که لله ره قه و نه سه لمیته، یاخود ده یه وی له مه جلیسدا بتشکینی، یاخود دینه که ت وا بخاته بهرچاو که له ژیر نیشانه ی پرسیار دایه! ئەوه ده بێ ده مکو تی بکه ی و، له و حا له ته دا نا چاری.

حهوت كورته خال له باره ي شهړه قسه كړنده وه به باشتړين شيواز^(۱):

(۱)- كه خوا ده فهرموي: ﴿وَجَدِلْهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (۱۲۵) النحل.

واته: مروفي مسولمان دېې باشتړين وشه و ته عبير هه لېږي،
ياني: وشه و ته عبيريك به كارنه هيني دلي به رانېه بر وشيني،
ته گهر وشه يه كي ناشايست و ناجور بي، رېنگه به رانېه ركه ي لي
بوده شيته وه، به لام ته و نابي له خوي و له ثاينه كه ي بوده شيته وه.

(۲)- پيوسته باش گوي بو قسه ي به رانېه ركه ي بگري و، به ريز
و حورمه ته وه و، به گرنگي پيدانه وه، هه موو مروفيك پي خو شه
ريزي لي بگري، به لام كه سيك قسه ت بو بكات و خوت به شتيكه وه
مه شغوول بكه ي، يه كسهر دلي ده شيوي، دوايي هه قيشه ت پيني،
ليت ودرناگري، به زوري خه لك خود و بايه ت (ذات و موضوع)
تيكه ل ده كهن! به زوري وايه: مروف ته گهر ريزت له خوي
نه گرت، هه قه كه شت لي ودرناگري.

(۳)- قسه پينه برين، ته گهر قسه كه شي به دل نه بي، له هه نديك
كاسيت دا، گويم له وتوويژيكي كاك (ناصرى سوبحاني) بووه،
خوا پله ي به رز بكات و لي خو ش بي، ته ده بيكي زور جواني پوه
ده بينم، له گه ل ماموستا (مه لا ته حمه دي ده كا شيخان) وتوويژيكي
ده كات، كه ماموستا (مه لا ته حمه د) قسه كاني بي هيزن و قسه ي
بيجي ده كات و، به لگه كاني بي هيزن، به لام كاك (ناصر) نه قسه ي
پي ده بري، نه ته عبيريك به كار ديني كه دلي بر وشيني، زور به
حورمه ت و ريزه وه قسه ده كات!

(۱) ثم با سه شم هر له سه رچاوه ي پيشو ودر گرتوه، هه مان كتيب.

(۴)- دنگ به سهردا به رزنه کړنده وې، هرچه نده وېش گال گال بکات.

(۵)- گالته نه کړدن به قسه کانی، ته گهر به جوړلې ليو و به ثامار وې چا وېش بې، چونکه جاري وایه که سیک ليو له که سیک هلدده قرچینې، یان برؤی لی به رز ده کاته وه.

(۶)- دانپدا هیښانی ته وه هغه ی که له لایه تی، جاري وایه به رانبه رده کت، نامسولمانه، به لام هغه ټیکې له لایه، ددې بلی: ته وه قسه یه ت هغه، ته وده ت راسته! که هم پې دلخوش ددې، هم هغه قیشه.

(۷)- ټیکه له کړدنې که سایه ټی بابای مشتومر و موجد ده که ر، له گه له بابته که دا، ته دیفاع ده کات له بابته ټیکې ناهه ق، به لام تو شه خصه که له گه له بابته که ټیکه له مه که، بلی: جه نابت زور جی ریژ و حورمه تی، که راستیش ده که ی، چونکه: خوا ده فهرموی:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (۷۰) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾

واته: به دلنیایی ریژمان له وده چی نادم گرتوه.

مروغه کان: کافران و مسولمانان، هه موویان به ریژن، بلی: تو له لای من زور به ریژی، به لام ته وه بابته غه له ته، نه که ټیکه لی بکه ی، بلی: نه بو خوت به که لک دی، نه قسه ت به که لک دی، ته وېش گوت بو ناگری و هیچت لیور ناگری.

۱۹ و ۲۰) - دووربوون له خو به گهوره زانې و، خاکی بوون و لیبوردهی و نهرم و نیانی:

به پړان! تم دووانه ش دوو خه سلته گهوره و گرنګی که سانیکن،
که دهیانه وې خه لك بو لای خوا و ثایین، بهرنامه که ی بانگ بکه ن:
له باره ی: (خو به گهوره نه زانیی) یه وه: سه رنج بدن! پیغه مبه ری
خاتم عليه السلام، له دوو شوینی قورئاندا: له سوورده تی (الكهف) دا،
ثایه تی (۱۱۰)، له سوورده تی (فصلت) دا، ثایه تی (۶)، خوا یه ك
ته عبیر بو پیغه مبه ر عليه السلام ده نیرئ که بیغه رموی:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (۱۱۰) الكهف.

واته: بلې: من بهس مروفقكم وده ك تيوه!

تېستا رهنګه زور لهو بهر پر سه دنیا ییانه، ناماده نه بن شتیکی وا (به لام
به دل و به کرده و) به خه لکی بلین، زور گرنګه مروف به راستی و
له دله وه و به کردار به خه لکی بلې: من بهس مروفقكم وده ك تيوه، هیچم
له تيوه زیاد نیه، زور گرنګه که خوت پی له خه لك زیاد نه بی و، خه لك
بزانی که خوت پی لهوان زیاد نیه، تنجا با خه لك به کرده و توی پی
له خوی زیاد بی، نه ك به تیددیا و لاف لیډانی خوت، که، به ته تکید
ته وه ش زیاتر زه مینه خو ش ده کات بو ته وه ی خه لك قسه ت لیور بگری.
له باره ی:

(خاکی بوون و لیبوردهی و نهرم و نیانی) یشه وه تم ثایه ته
به پیره به نمونه دینینه وه، که پیشریش هیئامان:

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَأْتِ بِدَلِيلٍ لَوَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْقَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (آل عمران)

واته: به هوی به زهیی خواوه بویان نه رم و نیان بووی و، ته گهر
قسه زیر و دلرهق بووای، نه دهورت ده پرژان. لییان ببووره و داوای
لیبوردنیان (بو له خوا) بکه و نه کاروباردا راوئریان پیبکه...

٢١ و ٢٢- نازايه تى و فيداكارى و بويرى و، بى تهمايى و قه ناعت و بهرچاو تيرى:

به ريزان!

ثم خهسله ته ش: (نازايه تى و فيداكارى و بويرى) سيفه تىكى
ديكه ي گه وره و گرنگى باباى بانگه وازكاره بو لاي خوا و، ده بى نازا
بى و، بوير بى و، له شويى خويدا قسه ي خوى بكات، هه روه ها ده بى
فيداكارى بى بو دينى خوا، به خوا به مهرجى سه لامه تى ديندارى
و مسولمانه تى ناكړى، هيچ پيغه مبه ريكم (عليهم الصلاة والسلام)
نه بينيوه له ده ست و زمانى خه لكى سه لامه ت بووى، كاتى خوى له و
سالانه دا كه ئيمه خه باتى چه كدارييمان ده كرد، ته گهر كه سيكمان لى
بريندار يان شه هيد ده بوو، يان تووشى نسكو و نارپه خه تيبه ك، گيرانيك،
ده بووين، كه سانيك تانه يان ليده داين، ده يانگوت: بى حيكه تن، لى
نازانن! به لام ته گهر ئيمه لى نه زانين و ليمن نه زانيبى، بيگومان
پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) له لووتكه ي ليزانى كارامه بى و
شاره زايى و، بليمه تييدا بوون، كه چى نه شيان توانيوه سه لامه ت بن!

بويه دلنياتان ده كه مه وه: ته گهر ئينسان بيه وي به راستى مسولمان بى
و، به راستى به رپى خوا و پيغه مبه رى خوادا ﷺ بروت، به خوا موسته حيله
بتوانى هه موو خه لكى رازيبكات، هه رگيز شتى و نابى، مه حاله كارنك
بكه ي، كهس ليت تووره نه بى و هه موويان ليت رازى بن، مه گهر خوت
بكه ي به گو له به رپوژ، هه ر جاره و پرووت له لايه ك بى، ته گهرنا هه رگيز
خه لكه هه موو پى رازى ناكړى، بويه كاتيك موعاويه ي كورى نه بو
سوفيان، نامه يه كه ده نيرى بو دايكمان عايشه خوا لى رازى بى، وهك

له فەرموودهی (صحيح) دا هاتوه، دهلی: ئاموژگاریم بکه، وهسیه تم بۆ بکه، به لام به کورتیی، ئه ویش بۆی دهنوسی: {سمعت رسول الله يقول مَنْ التَّمَسَ رِضَا اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ، كَفَّاهُ اللَّهُ مُؤَنَّةَ النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهَ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ} أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۴۱۴، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: ۲۷۶، قَالَ الْأُبَلَانِي: صحيح. واته: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بووه دهیغه رموو: (ههر که سیک بیهوی خوا له خوی رازی بکات، به تووره کردنی خه لکی، خوا کی شهی خه لکی له کۆل ده کاته وه، به لام ههر که سیک بیهوی خه لک رازی بکات به تووره کردنی خوا، خوا حه والهی خه لکی ده کات).

هیچ گومانی تیدانیه که ئینسانی ئیماندار ده بی رهزامه ندیی خوا، بکات به لووتکه ی ئاوات و هیوایه کانی خوی و، هه موو شتیکی دیکه ی له پیناودا به خت بکات.

ئه وی دیکه: (بی ته ماعیی و قه ناعه ت و بهرچاو تیری):

به ریزان!

برا و خوشکانیک که له مهیدانی بانگه واز کردندان! بی ته ماعیی و قه ناعه ت هه بوون و، بهرچاو تیری و، چاو له دهستی خه لک نه بوون، ئینسان زۆر به حورمه ت ده کات، ئینسان سه نگین و، به ریژ ده کات، هه روه ها عه که سه که شی ههر راسته: چاو ت له دهستی ههر که سی بی، جوړیک له شه رمه زاریت به رانه بری دهی، به لام وه که پیغه مبهر ﷺ فەرموویه تی: {مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَكْرَمَ النَّاسِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ أَغْنَى النَّاسِ، فَلْيَكُنْ مِمَّا فِي يَدِ اللَّهِ، أَوْتَقِ مِمَّا فِي يَدِهِ} (۱).

(۱) أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: ۷۷۰۷، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

واته: هر كه سيك ديهوئ به هيزترين كهس بئ، با پشت به خوا بههستئ و، هر كه سيك ديهوئ به ريزتريني خهلكي بئ، با پاريز له خواي زالي پايه دار بكات و، هر كه سيك ديهوئ دهوله مه ندرتين كهس بئ، با نهوئ كه له لاي خوايه، متمانه ي زياتر پئ هه بئ، له وه ي كه له دهستي خوي دايه.

خوای په رو درد گارش ده فرموي: ﴿يَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ ﴿المائدة: ٥٤﴾

واته: له ربي خوادا تيده كوژن و، له لومه ي لومه كاران ناترسين.

پيشيناني خومان هيندي پهندي غه له تيان هه ن، وا مه زانن پهندي پيشينان هه مووي راسته، په نديك دهلي: (لومه ي عهبدان له عهزابي قهر ناخو شتره!)، به لام وا نيه، به خوا لومه ي عهبدان هر هيچ نيه له چاو عهزابي قهر، له به رزه دا، دواي نهوئ ئينسان رووحي له جهسته ي جيا ده بيته وه، بويه ش وا دهليم: چونكه خهلكي ولاتاني روژه لاتي ئاسيا و زور له ولاتاني ديكه ش، جهسته ي مردووه كان هر ده سووئين و، ده بيته خو له ميش و بلاوي ده كه نه وه! بو نهوئ ليمان تيك نه چي، مهرج نيه خهلك هه مووي بچيته نيو قهر، بويه دهبي بليين: عهزابي دواي مردن و جيا بوونهوئ رووحي له جهسته له جيهاني به رزه دا، ئنجا ئا نه وه له گه ل لومه ي عهبدان، له ته رازووي ناهاويشترئ.

زوربه ي خهلكي له ترسي زما ني خهلك و له بهر لومه ي خهلك، زورجار ناتواني هق بلي، ناتواني پابه ند بئ به هه قه وه، به لام خواي زالي زانا باسي جيهاد كردن له ربي خوادا و، نه ترسان له

لۆمەى خەلکى، پیکه وه هیئان: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ ٥٤ ﴿خو خە کیمە، دەزانى چ دەفەرموى، چونکە کاتیک دەتوانى جیهاد بکەى و تیبکۆشى لە رپى خوادا. (کە یە کیک لە جوړه کانی جیهاد بریتیه لە جهنگ و، جیهاد هه مووی له جهنگ دا خو لا صه نه بوته وه)، کاتیک دەتوانى موحاهید بى له پیناوى خوادا، کە لە لۆمەى لۆمه کاران نه ترسى، دیسان لە بارى قه ناعهت و بهرچاوتیى و چاو له دهستى خەلک نه بوونه وه، له سوورەتى (ص) دا، خو ئاوا به پیغه مبه ر ﷺ ده فەرموى: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ ٨٦ ﴿، واتە: بلى: ههچ کریتان لى داوا ناکەم، (ههچ پاداشتان لى داوا ناکەم) و، من ههچ نه رکتن ناخه مه سه ر (یان ههچ لاف لینادم).

١٦٠

به لى زۆر گرنگه ئینسان نه رك نه خاته سه ر خەلکى و، چاوى له دهستى خەلکى نه بى و، لیان بى نیاز بى، هه ر کات ماموستا و زانا و بانگه وازکار بو لای خوا، بى نیازى دهربرى له وى کە له دهستى خەلکدايه، خەلک زۆر ئاتاجبى دهرده برى، بو ته وى کە له لای ماموستايه، کە شاره زای دین و په یامى خاى په رو درگاره، به لام ته گه ر ته و نیازمه ندی دهربرى بو ته وى له دهستى ته واندایه، ته وانیش له وانه یه بینیا زى دهربرن له به رانبه ر ته وهدا کە له دهستى ته و دایه، کە ئایین و په یامى خاى به رز و مه زنه.

۲۳ و ۲۴) - بۆ بیروړای خو دهمارگیرنه بوون و، به ردهوام کهم کورپی و گوناھی خو دیتن و، به کول له خوا پارانه وه و، له خوتخوته و دندهانی شهیتان په نا به خوا گرتن:

به ریـزان!

ته ماشا بکه ن! پیغه مبه ریکی پایه به رزی وهک (یوسف) (علیه السلام) دده فرموی:

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (یوسف).

نایا چ گه نجیک و چ پیاوړیک هینددی (یوسف) پاک و چاک بووه، که چی ددلی: پاکانه بۆ نه فسی خو م ناکه م، چونکه نه فس زور فرمان دهکات به خراپه، مه گهر په روږدگار به زه بی (به رانبهر به مروفت) هه بی، ینی گومان په روږدگار لیږدده میهره بانه.

تنجا نه گهر (یوسف) پاکانه بۆ نه فسی خو ی نه کات، کی دیکه بوی هه یه بللی: من له سه رووی ثاره زووان و گومانان (شهوات و شبهات) نم؟!

به لی هه میسه ده بی بابای بانگه وازکار بۆ بیروړای خو ی دهمارگیر نه بی و، کهم و کورپی هکانی خو بی بی نی، گونا ح و ناته واوییه کانی خو ی بی نی و، خو ی پی له خه لکی چاکتر نه بی.

ههروهها لهو لاشهوه: هه میسه له خوا بیاریتهوه و، له ترسی
خوتخوته و دنه دانی شهیتان. پهنا به خوا بگری، وه خوا به پیغه مبه
ده فهرموی: ﴿

﴿۲۰۰﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
﴿الأعراف﴾

واته: ته گهر له شهیتانهوه دنه دانیکت بو هات، هاندانیکت بو
هات، پهنا به خوا بگره، بیگومان خوا بیسه ری زانایه.

شهیتان جاری وایه توانیویه تی زیان به پیغه مبه (محمد)یش
(صلی الله علیه وسلم) بگهی نه، به لام نهك له رووی گهیاندنی
وهیبی و په یامی خواوه، به لکو له رووی دیکه وه، به به لگهی ته وه
که خوی زانا و شارده له سوورده تی (الأنعام) دا ده فهرموی: ﴿

﴿۱۶۲﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيِنِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي
حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿الأنعام﴾

واته: ته گهر ته وانهت دهیبی که ده رژیته نیو ثایه ته کانی ئیمه وه،
(قسه ی خراپیان به رانه به به ثایه ته کانی ئیمه ده کرد)، له گه لیان
دامه نیشه، تا کو باسی بابیه تیکی دیکه ده کن و، هه کات شهیتان
له بیری بر دیه وه (خافلای و هه له وى، له مه جلیسه که مایه وه)،
دوای ته وهی که وه بیرت هاتوته وه، له گه ل کو مه لى سته مکاران دا
دامه نیشه.

که واته: ده گونجی شهیتان شت له بیرری پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) به ریتته وه، به لام جگه له گه یاندنی وه حیی، له وه دا پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) خوا پاراستوونی، به لام له شتی دیکه، نا، بۆ وینه: له سه حیحی (بوخاری و موسلیم) دا هاتوه، که لویهیدی کوری ته عسه می یه هوودی جادووی کردوه له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و کاریگری خراپیشی له سه ری هه بووه، هه تا خوا می به ریه بان (المعوذتین) ی به (جبریل) دا ناردوونه خوار، سووره تی (الفلق) و سووره تی (الناس) ته و یازده تیه ته و، به سه ر پیغه مبه رینا (صلی الله علیه وسلم) خویندوون و، جادووه که هه لوه شاه ته وه: ۱۱.

(۱) عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُحْرَى، حَتَّى كَانَ يَرَى أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا يَأْتِيهِنَّ، قَالَ سُفْيَانُ (أَخَذَ رَجُلُ السَّيِّدِ) وَهَذَا أَشَدُّ مَا يَكُونُ مِنَ السُّحْرِ إِذَا كَانَ كَذَا، فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ أَعْلِمْتِ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَا أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي، وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلْآخَرِ: مَا بَالُ الرَّجُلِ قَالَ: مَطْبُوبٌ قَالَ: وَمَنْ طَبَّهُ قَالَ: لَبِيدُ ابْنِ أَعْصَمٍ، رَجُلٌ مِنْ زُرَيْقٍ، خَلِيفٌ لِيَهُودَ، كَانَ مُنَافِقًا قَالَ: وَفِيمَ قَالَ: فِي مُشِطٍ وَمُشَاطَةٍ قَالَ: وَأَيْنَ قَالَ: فِي جُفٍ طَلَعَتْ دُكْرٌ تَحْتَ رَعُوفَةٍ، فِي بَيْتٍ دُرَّوَانٍ قَالَتْ: فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ حَتَّى اسْتَعْفَرَجَهُ فَقَالَ: هَذِهِ الْبَيْتُ الَّتِي أُرِيدْتَهَا وَكَانَ مَاءُهَا ثِقَالَةً الْحِجَاءِ، وَكَأَنَّ نَحْلَهَا رُؤُوسَ الشَّيَاطِينِ قَالَ: فَاسْتَخْرِجْ قَالَتْ: فَهَلْتُ أَفْلَا أَيْ تَمَشَّرْتُ فَقَالَ: أَمَا وَاللَّهِ فَقَدْ شَفَانِي، وَأَكْرَهَ أَنْ أُبَيِّرَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ شَرًّا أَحْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ۷۶ كِتَابِ الطَّبِّ: ۴۹ بَابُ هَلْ يَسْتَخْرِجُ السُّحْرَ.

٢٥) به‌پالنه‌ری رازی کردنی خواى په‌روه‌ردگار، خستنه‌رووی ئیسلام به زمانی حال و کردار:

ئه‌وه کوّتا سیفه‌ته و جاری دیکه‌ش قسه‌مان له باره‌وه کردوه و،
من پیم وایه: گرنه‌ترین خه‌سه‌ته که ده‌بی له هه‌ر مسوڵمانیه‌دا
هه‌بی، به تایبه‌تی له که‌سیک دا بیه‌وی: بیته هوی ریتما‌یی
خه‌ک و ده‌ست‌گرتنی خه‌ک به‌ره‌و راسته شه‌قامی خوا، ئه‌وه‌یه:
که به زمانی کردارو زمانی حال، ئیسلامیان له ئاوینه‌ی کردارو
ره‌فتاره‌کانیدا بو دره‌بخت.

برایان و خوشکانی به‌ریژ!

ئیمه ئه‌گه‌ر هه‌ر قسه‌مان له خه‌لکی زیاد بی، کاریگه‌رییمان
له‌سه‌ریان نابی، چونکه هه‌میشه هه‌ر که‌سه له چ روویه‌که‌وه زیاده‌ی
له خه‌لکی پی‌بی، ده‌توانی له‌و رووه‌وه ته‌ئسیریان تی‌بکات، ئه‌وه‌ی
که عیلم و فیکری له خه‌ک زیاتر بی، له رووی عیلمیه‌وه، له
رووی فیکریه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی پاره و سامانی له خه‌ک زیاتر
بی، ده‌توانی به مال و سامان هاوکارییان بکات، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر
ته‌قوا و ئیخلاصی له خه‌ک زیاتر بی، له‌و رووه‌وه، کاریگه‌ریی له
سه‌ریان ده‌بی، بۆیه ئه‌ساس خۆمانین، که ئه‌مه زۆرجار وک پهن‌دیکم
لی‌کردوه، ده‌لیم: (پاکسازی به پاکان ده‌کری، چاکسازی به چاکان
ده‌کری، راست‌کردنه‌وه به راستان ده‌کری) تا‌کو بو خۆمان هه‌ول
نه‌ده‌ین پاک و چاک و راست بین، چۆن ده‌توانین گو‌رانکاری به‌سه‌ر
ده‌وره‌به‌ری خۆماندا بینین؟

ئىنجا كە دەلىم: خىستىنە پرووى ئىسلام بە زىمانى ھال و كىدار،
ئەو ھەموو كاپەكانى ژيان دەگىرتەو، بۇ وىنە: جارى واپە ئىنسان
دەچى بۇ لاي نەخۇشىك، بە دىلئوزى، دوعاى بۇ دەكات،
دەستىكى پىدا دىنى، كە يىگومان ئەو مەوۋە زۆر پى دىلخۇش
دەبى و بە دىلئايى لە لاي خۇاش پاداشتىكى گەورەى دەبى،
ھەرەھا چوون بۇ تازىە و، بەشدارى كىرن لە خۇشى و ناخۇشى
خەلك دا، كەسەك پىوستى پىيە ھاوكارى بىكات و، كىشەى ھەپە
بۇ چارەسەر بىكات.

ئىنجا ئەم زىمانى ھال و كىدارە، زۆر زىمانىكى رەوان (فەسە) و
پاراو و گۆپايە و، ھەموو كەسەك چاك لى تىدەگات و، بەراستىش
ئەگەر وانەبىن، ماناى واپە ھەر قەسمان لە خەلك زىاتەر.

خا بە لوتف و كەرەمى خۇى يارمەتتىمان بىدات، كە بە زىمانى
كىدار و ھال، پىش زىمانى وتار و مەقال، ئايىنى خۇى پەرەردگار
بەخەپنە بەر چاوى خەلك و شىرىنى بىكەپن و، كارىك بىكەپن كە
خەلك و دەورەبەرمان لە ھەر تاستىكدا ھەپن، بە ھۇى ئىمەو
شىرىناپەتتىيان بە ئايىنى خۇى بەخەردا بىچى.

تەۋەرى نۆيەم

● چەند ھەلە و نەخۆشپىيەكى بەشىك لە بانگەوازكاران

بەرێزان! هەندێك لەو كەسانەى ئەرکی بانگەوازکردن جێبەجێ دەكەن، چەند هەلە و نەخۆشییەکیان هەن كە ئێردا بە خێرایى وەك سەردێڕ بە سەریاندا دەڕۆم، هەلبەتە بانگەوازکاران، ئەوانەش كە خەلك بۆ لاى خوا بانگەدەكەن، مەرۆفن و دەگونجی تووشی كەم و كوورپی و كرچ و كالىی ببن، تووشی نەخۆشیی و بێهێزیی ببن و، لە هەندێك شتدا نەپێنن، ئنجا ئیمە بیست و یەك (٢١) لەو كەم و كورپیانەمان دیاریكردوون، كە كەم و زۆر، بەشێك لە بانگەوازکاران^(١) پێیانەووە گرفتار دەبن.

(١) - بێهێزیی لە رووی ئیمان و تەقوا و تەزكیە و پەوشت و ئاكارەو:

بۆیەش ئەمەم كردووە بە نەخۆشیی و دەردی یەكەم، چونكە دوایی بە نەڕێنیی دەشكێتەو، بەسەر هەموو خالەكانی دیکەدا، ئاویش كە لە سەرچاوەو دەلیل بوو، لە جۆگە هەر لێڵ دەبێ و، دیواریش ئەگەر ئە بناغەو لە لار بوو، هەر لار دەروات، بۆیە دەبێ ئە خۆمان وریا بین و وەك پێشتر باسمان كرد، خاوەن ئیمانیکی مەحكەم و، تەقوايەکی كاكدار و، تەزكیەکی باش و، پەوشتیکی بەرز و جوان بین، ئیدی دوای ئەو، وەك بەرەم و دەرتەنجامێك، ئەگەر بناغەكەمان مەحكەم دانا، شتەكانی دیکە هەموویان باش دەبن.

(١) بۆیە نا ئێم (بانگەواز)، چونكە وشەى بانگەوازم پێ راست نیە و، دەئێم: (بانگەوازكار)، یانی: كەسێك كە كارى بانگەواز دەكات، بەلام بانگەواز، یانی: كەسێك كە (بانگ) دەخوازی!

٢- بېټيزی له ږوی عیلمی و فیکری و هوښیاری سیاسی و کومه لایه تییه وه:

بېگومان شتیکی سهره، که سینک بیه وی خه لک له خوا نریک بخاته وه، به لام بو خوی شاره زای ئیسلام نه بی، یان له ږوی واقع ناسی و فیکریه وه، دواکه وتوو بی، یان له ږوی هوښیاری سیاسی وه، فیلی لی بکری، یان له ږوی هوښیاری کومه لایه تییه وه، نه زانی نه و کومه لگایه چونه؟ نه و گه له، یان نه و عه شیرته چونه؟ نه و خه لکانه که قسه یان بو دکات، پاشخانی سیاسی و فکریان، پاشخانی کومه لایه تییان، رابردوویان، چونه؟

من کردوومه به عاده ت، بچم بو هر شوینیک، دپرسم نه و خه لکه کین؟ چونن؟ کاتی خوی چون بوون؟ چیان کردوه؟ به لکو نه گهر بگونجی، وابهشه له ږوی جوگرافی دهقه رکه یان و، له ږوی نه ریت و کلتور و، جوړی کار و کاسی و چونیته تی زیان و گوزهرانیانه وه، زانیاری هه بی، چونکه به ته نکید، رابردووی خه لک کاریگری له سهر ئیستایان هیه، هر وه ئیستایشان کاریگری ده بی له سهر داهاتوویان.

له بواره دا که قسه ی تیډا ده کین، قسه یه کی جوان هیه، ده لی: (قَصْمَ ظَهْر الدِّين: رجلان: عالمٌ مَّتَهَتَّكُ وَجَاهُ لُ مَتَنَسَك) واته: دوو که س پستی دین ده سکنن: زانیایه کی بی به ند و بار و، نه زانیکی دیندار، زانی بی به ند و بار، که عیلمی هیه، به لام به زانیاریه که ی رده تار ناکات و، نه هلی ته قوا نیه و، بو خوا صولحاو نیه، خه لک

که ته ماشای ئه و ده کهن، ده لّین: ئا ئه وه زانایه که یه! به هوّی ویه وه
دینیان له بهر چاو ده که وّی، که سیّکیش که نه زانه، به لّام دینداره،
دینداری به نه زانییش، دیسان ئایین (مه به ستمان ئیسلامه) له بهر
چاوی خه لّک ده خات، به هوّی نه زانییه که یه وه، تووشی غه لّه ت و
په لّه ت ده بی، خه لّکیش له سه ر دینی حساب ده کات.

ډاگه یاندنی مه کلته یی ماموستا عه لای بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR Code

له نۆره کۆمه لانه یه یه کلان له کلته یی
Stay in touch on social media
نن هه کم بهر موباع القوایل الخه ماسی

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کەتەبی
ډاگه یاندنی مه کلته یی ماموستا عه لای بابیر

QR Code

۲- که وخته ژیر کاریګه رې واقیعی لار و ناشه رعی، چ نه رته
نه فامیه کانی کومه لگا، چ ده سته لات و سته م و لادان و تاوانه کانی:

له حالیکدا که خوا ده فهرموی: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَعَمَّكُمْ النَّارُ﴾ هود.

ننجا هم ته عبیره ی خوا سبحانه و تعالی، زور کهس واه زانی
یو قیامه ته، به لام نه راستیندا یو دنیا ش هر وایه، نه دنیا ش دا
زور جارمان بینیه، ته وهی نه گهل زالمدا به ریه دا پروات، نه
دیناشدا به ناگری زالمه که ده سووتی، نه گهلیدا ده سووتی، نه گهلیدا
تووشی عهیه دی و، باجی زولمه که ی ته ویش ده دات و، ده بیته
(فاسقی مه حرووم)، ده بیته (نه خواردوی نه سمیلان مه یو)! بویه
بانگه وازکار ده ی وریا یی، نه که وینه ژیر کاریګه رې کومه لگا و
نه رته نه فامیه کانی، یا خود ده سته لات و سته م و لادان و تاوانه کانی،
نه به رانه ر ته ماعیک دا، یان به هو ی ترسیکه وه.

٤- نادىدە گرتنى واقىيى ئىستاي كۆمەلگا و، ژيان لە مېژوودا:

خوشكان و برايان!

راستىيەك لە دوو ئايەتان لە سوورپەتى (البقرة) دا ھاتو، بە يەك تەعبىر دووبارە بۆتەو، خوا باسى ئەھلى كىتاب دەكات، لە نىوانيان دا جوولەكە و نەصرانىيەكان، بە تايبەت جوولەكەكان، دوايى دەفەرموى:

﴿ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

واتە: ئەوانە كۆمەللىك بوون رابردوون، ئەوئى كە و دەدەستيان ھىنابى، ھى خۆيانە، ئىوئەش ھەرچى و دەدەستى بىنن ھى خۆتانە و، ئىوئە لە بارى ئەوئەو كە ئەوان دەيانكرد، لىتان ناپرسىتەو.

بەپىزان!

دەبى وريا بىن! مېژوو بۆ ئەوئە باشە دەرس و عىبەرت و پەندى لىوئەربگىن، بەلام مېژوو نەھىننەوئە بۆ ئىرە، ياخود بۆ خۆمان نەچىنەوئە نىو مېژوو، ئەوئە غەلەتە، مېژوو ھەلوئەستەي لە بەردەم دا بکەين، مېژووى خۆمان بخوئىننەوئە، شارەزاي بىن، بەلام ھەولبەدين دەرس و پەندى لىوئەربگىن، نەك مېژوو لە خۆماندا دووبارە بکەينەوئە، يان خۆمان لە مېژوودا دووبارە بکەينەوئە، يان مېژوو بىننەوئە ئىرە، ياخود بۆ خۆمان بچىنەوئە بۆ ئەوئە، ھەردووک لای غەلەتە.

۵- بېټيزی له بهرانبهر: ترس و تهماغ و ناروزو و فيل و پيلانی

ناحهزاند:

زورم پیناڅوڅه، که دهیستم ماموستایهک، یان بانگه وازکاریک، یان که سیک که له سهر ئیسلام حیسابه، به شیویهک له شیوهکان، ته گهر خوشکه، ته گهر برایه، به هوئی ترسوه، ههقیک نالی، یاخود ناههقیک دهلی، یان لادهدا به هوئی تهماغیکهوه، یان به هوئی ناروزوویکهوه، له بهرانبهر پشوبای شه هویتیکدا، شوبهیهک دا دهلهقی، یاخود فیلی لیدهکړی! لم ولاته ی ئیمه دا پیشر که سانیک هه بوون، خاوهن که سایه تی و ریژ و حورمه تیکی باش بوون، به لام دواپی له لایه نه دهسته لات و حیزیه عه لمانییه کانییه وه، فیلیان لیکراوه، هه لڅه له تینراون، کلاویان له سهر نراوه، کراونه پووش و فری دراون، زور حه یفه!

هر بؤ خوښی شتیکتان بؤ ده گیر مه وه:

جاریک له گهل یه کیک له لایه نه سیاسیه کان دا دانیشتبووین، مه کته بی سیاسیان هاتبوون بؤ لمان، گوتم: ئه ری برادرینه! هه ندیک له و ماموستایانه ی ئیمه بوچی وا لیده که ن؟

گوتیان: چیان لیده که ی ن؟

گوتم: ماموستایه که، ریژ و حورمه ت و ئیعتباریکې باشی هیه، خه لک گوپی لیده گری و، قسه ی لیوهرده گری، که له ئیوه نزیک دهیته وه، بی شه خسیه ت و بی نیوهرؤک و بی ئیعتباری ده که ن، وهک پووشی لیده که ن و فری ده دن!

يەككىيان گوتى: مامۇستا! راست دەكەي، بەلام ئاخىر ئىمەش
ئىشى خۇمان ھەيە، ئەوان با لە خۇيان وريا بن، دەنا ئىمەش ئىشى
خۇمان پىيانە!

بەلخى ھەيغە مەۋقى بانگەوازكار لە بەرانبەر ترس و تەماع و
تارەزوودا بېھىز بى، ياخود ھىندە سادە و فەقىرھال بى، فېلى لى
بكرى و كىلاۋى بىرئىتە سەر و بەكاربھىئىرى بۇ مەبەستىك، كە
پىچەوانەى ئايىن و بەرنامەكەى خۇيەتى و، دوايىش بۇى دەيى بە
مايەى شەرمەزارىى دىنا و قىامەتى!

من زۆر پەرۋشى ئەو كەسانەمە كە رۆژى لە رۆژان، جورمەت
و ئىعتىبارىكىان بووہ لە پەناى ئىسلامدا، دوايى لە ئەنجامى
پاشكۆيەتپيان دا بۇ حېزىيىكى ەلمانىي، ياخود خزمەتكردىيان بە
كەسانىك، كە دژى ئايىن و بەرنامەكەينى، بۆتە پەوش و بىخ نىخ
كەوتۆتە گۆرپى و ئىمەش خەسارنىكمان لىكەوتوہ.

٦- دهمارگیری و داخراوی، له رووی فیکر و مهشرب و مهزهه

و... هتدهوه:

مهرج نیه ههر له روویکهوه، مروقی گیروددی دهردی داخراویدی و دهمارگیری بی، هیه له رووی فیکرود، داخراو و دهمارگیرد، هیه له رووی مهشربییکی دیاریکراوهوه، هیه له رووی مهزههییکهوه، هیه له رووی حیزییهوه... هتد، مروق به گشتی و بانگه وازکاران به تاییهت، دهبی هه موو دهرگا و په نجه ره کانی عهقلی خوئی بکاتهوه، خوا عز وجل وای فهرمووه، دهفرموی:

﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ ۝١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأَلْبَابُ ۝١٨﴾ الزمر.

١٧٦

واته: موژده بده بهو بهندانم، که گوئی بو هه موو قسهیه که دهگرن، بهلام دوایی شوین باشتیرینی دهکون، تهوانه کهسانیکن، خوا هیدایهتی داو و تهوانه خاوهن عهقلان.

خاوهن عهقل کهسیکه به عهقلی خهلکی خوئی دهوله مهند بکات، کهی ئینسان دهتوانی به دوای باشتیرین قسه بکهوی؟ که گوئی له قسهی خراپیش بگری، شاردزایی فیکری خراپ و بهرنامه و ریچکه و بیردوژدی ته ملا و لاش بی، چونکه ته گهر تو شاردزای شهر و خراپه نه بی، خیر و شهرت بو لی که جیانا کریتنهوه.

عَرَفْتُ الشَّرَّ لَا لِلشَّرِّ لَكِنْ لِاتَّقِيهِ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ مِنَ النَّاسِ يَقَعُ فِيهِ

خراپه له بهر خوئی نه ناسی به لکو بو پاریزران له زیانی ههرکهس خراپه ی خه لک نه زانی، دهیکه ویتتی به ئاسانی

(۷) - به کاره ټینانی وشه و ته عیبری بن نه زاکه ت، یان ر هفتاری نالایق و ته شهر پتکردن:

ته ودهش یه کیکه له نه خو شیبی و دهرده کان، هه لبه ته: وشه و ته عیبری ناشیرین له هه موو کهس ناشیرنه، به لام وده لاهی که سیك خو ی به جیگری پیغه مبه ر ﷺ و میراتگری پیغه مبه ر ﷺ بزانی و، له شوینی پیغه مبه ردا ﷺ بوو دهستی، له مینبه رده که ی و میحرابه کهیدا و، قسه ی نارپک بکات و، ر هفتاری نارپک و ناشایست بکات، لی ناشیرینتره، وده که یه کیک له زانایان ده لی:

(الحسنة حسنة وفي بيت النبوة أحسن، والسيئة سيئة وفي بيت النبوة أسوء) واته: چاکه هه ر چاکه، به لام له بنه ماله ی پیغه مبه ر ﷺ و خزمانی و نزیکانی، جوانتره، خراپه ش هه ر خراپه، به لام له بنه ماله و خزمانی پیغه مبه ر ﷺ ناشیرینتره.

ئنجا که سیکیش خو ی به جیگر و میراتگری پیغه مبه ر ﷺ بزانی و کاری تهو بکات، که کاری خه لک به رهو خوا بانگکردنه، تهویش به هه مان شیوه.

خوای په روه د گاریش ده فرموی: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (۸۳) البقرة. واته: قسه ی باش و په سند له گه ل خه لکی دا بکه ن.

هه روه ها ده فرموی: ﴿وَاحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۹۰) البقرة. واته: چاکه بکه ن، چاکه کار بن، به دلنیا یی خوا چاکه کارانی خو شده وین.

۸- کات به فیروډان به قسه و باسی پووچ:

خه سار و حه یفه بؤ هه موو که س، کاتی خوی به فیرو بدات، به لام به تایبه تی بؤ که سانیک، که ده یانه وی خه لک به ره و خوا بیئن، به ته نکید ده یی زیاتر خویان له قسه ی پووچ و ره فتاری پووچ بیارین، خوی کار به جیش له پیناسه ی پرواداران دا هه ره موویه تی:

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ (۲) المؤمنون.

واته: (هه ره ها ته و پروادارانه سه رفرازن) که واز له قسه و ره فتاری پووچ و یی که لک دینن.

۹- بەكارنەھىنانى شىۋاز و ئامپرازى نوئ و ھاۋچەرخ:

ئەمىش بۇ بەشىك لە بانگەوازكاران، يەكى دىكەيە لە نەخۇشىيەكان، يەكى دىكەيە لە كەم و كورپىيەكان، ھەندىك كەس ناتوانى خۇى بگۇرئ، زۇر جار گوتوومە: پىشىنانى خۇمان دەلئىن: (مار ھەموو سالىك كىفنىك دەگۇرئ)، دەلئىن: مار ھەموو سالىك كارىك فرئ دەدا، ئىنسان گا نىە لە كەولئىك دوورا بئ، دەبئ جار جار چاۋ بە شتەكانى خۇيدا بگىرئتەۋە، مروف نابئ دەمارگىر بئ بۇ ھىچ شتىك، (لە رووى بىرورا و فىكرەۋە) جگە لە ۋەحىي، بەس ئەۋدى خوا فەرموۋىيەتى، يان پىغەمبەر ﷺ، فەرموۋىيەتى، يان كىرەۋىيەتى، يان دانى پىھىئاۋە، ئەۋە ھەقى رەھايە، ئەۋى دىكە با ئىنسان، ھەموو شتىك بە چاۋئىك تەماشى بىكات، بتوانى ھەلىسەنگىنى، يانى: تەماشى بىكەن! پىغەمبەر ﷺ، لە مەسەلەى نرخ لەسەر شت داناندا، نرخى لەسەر شت دانەنا، گوتيان: {يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَلَا تُسْعَرُ لَنَا؟ قَالَ: لَا أُسْعَرُ إِنَّ الْمُسْعَرَ هُوَ اللَّهُ}، واتە: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! نرخمان لەسەر شتان بۇ دانائى؟! فەرموۋى: نرخ دانائىم، نرخ دانەر بەس خوايە.

كەچى دوۋەم خەلىفەى پىغەمبەر: عومەر خا لئى رازى بئ لە رۇژگارى خۇيدا، نرخى لەسەر شت دانا.

ئىنجا ئىمام مالىك، ئىمامى ئەھلى مەدىنە، دەلئى: پىغەمبەر ﷺ، لە رۇژگارى خۇيدا ئەۋدى كرد، كە بۇ رۇژگارى ئەۋ باش بوو، عومەرىش خا لئى رازى بئ، ئەۋدى كرد، كە بۇ رۇژگارى ئەۋ باش بوو.

له ږوژگاري پيغه مبهردا ﷺ، بازارگانه کان به ټينصاف بوون و
نرخي زياديان له سهر شت دانه دنا، به نخي خوي دديانفروشت،
قولي خه لکيان نه ده بري، به لام له سهرده مي حوکراني عومهردا
خوا لي رازي بي، بازارگاني فيلباز و ساخه ته چي و قولبر
په يدا بوون، بويه ده ستلا تي شهرعيي به چاكي زاني، نرخ له سهر
شته کان دابني، بو ته ودي قولي خه لک نه بر دري!

مه به ستم ته ودي ته نايح هره له که وليکدا دابي، به س به شيويه ک بير
بکيه يوه، به لکو که دنيا ده گوري، دبي توش خوت بگوري، شيوه
مامه لت له گهل دنيا دا بگوري، موحه ممدی کوري حه سه ني
شه ياني، له گهل ته بوو يوسف، دوو قوتابي به رجه سته ته بوو
حه نيغه، هه نديک له زانايان ده لين: له يه له سهر سي مه زه به که يدا،
رايان له هي وي جيا بووه، نجا بو هوکاري راجيا ييه که يان ده لين: (کَانَ
اخْتِلَافٍ وَقْتٍ وَزَمَانٍ، وَلَيْسَ اخْتِلَافٌ حُجَّةً وَبَرَهَانًا).

واته: ږوژگار که له سهرده مي ته بوو يوسف و موحه ممدددا،
گورا، له گهل هي سهرده مي ټيمام ته بوو حه نيغه، بويه ته وانيش
هه نديک له فه تو اکانيان گوري، فه توا، ته گهر نا، حوکراني شهرعيي
له جي خويه تي، به لام فه توا ده گور دري.

پيشترش ته م ثايه ته موباره که مان خو ښه وده، که ده فهرموي:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ (ابراهيم)

واته: هيچ پيغه مبهريکمان نه نار دوه، مه گهر به زما ني خه لکه که ي،
تا کو بويان ږوون بکاته وده، بيگومان زمان ته نيا مه به ست پي (لُغَةً) نيه،
به لکوياني: به شيوازي په سند له لاي وان، به نامراره کاني ږوژگاري
ته وان، به شيويه ي که ته وان چاکتر لي تيده گهن، به شيوه بيانوي ني.

۱۰- نه شمار مایی له چاک خویندنه وهی قورنآن و، کوټه واریی له زانسته شهر عیبه گاندا:

به دنیایی شتیکی زور ناریکه، بو که سیك بانگی خه لك
بكات بو لای خوا، به لام نه توانی فرمایسته که ی خوا، به ریکی
بخویننه وه، ههروه ها شاره زای زانسته شهر عیبه گان نه یی، نجا
نه گهر قورنآن و ته فسیره، نه گهر فرمایستی پیغه مبه ره ﷺ، نه گهر
توصوولی فیهه، فیهه، ده یی سه ره ده ریکیان لی بکات، خوی زانا
و کار زانیش به پیغه مبه ری کو تایی (محمد ﷺ) ی فرمووه:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي...﴾ (یوسف)

که پیشتیش چهند جاریک ته و نایه ته به پیژمان هیناوه و قسه شمان
له سه ره کردوه.

(۱۱)- گرنگی و بایه‌خی پٚویست نه‌دان به مرگه‌وت و دهرس و دهور و وتار و، قهر نه‌زانی پٚشه‌واپه‌تی (إمامة):

ته‌وه که که‌سیک خه‌لک بۆ لای خوا بانگ ده‌کات، چ مه‌قام و چ
پایه‌کی هه‌یه، تینسان ده‌ی قه‌دری ته‌وه بزان، خوی په‌روه‌ردگار
وه‌سفی (عباد الرحمن) ده‌کات:

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ (۱۲)

واته: به‌نده‌کانی (خوی) به به‌زه‌یی نه‌واته‌ن که به هینمی به
زه‌ویدا ده‌رۆن و ... هتد.

دواتر ده‌فرموی: ﴿وَجَعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (۷۶) الفرقان،

واته: هه‌روه‌ها به‌مانگیر به پٚشه‌وا بۆ پارێزکاران.

بیگومان مه‌به‌ستی، ته‌نها تیمامه‌تی نوێز نه، به‌لام تیمامه‌تی
نوێزیش، به‌شیکه له و تیمامه‌ت و پٚشه‌واپه‌تییه‌ی که (عباد الرحمن)
داوا له خوا ده‌که‌ن پٚیان به‌خشی.

١٢- بټ هه‌لوټيستی له بهرانهر ته‌وژم و کار و پروژەى ئيسلامى و،
پاکسازى و چاکسازى تپدا کردنى کۆمه‌لگادا:

نايا ده‌گونجى كه‌سێك خه‌لك بۆ لاى خوا بانگ بكات، به‌لام
به‌رانهر به‌ پشتگيرى كردنى ته‌وژمى ئيسلامى بټ هه‌لوټىست
بټ، يان به‌رانهر به‌ کۆمه‌لگا بټ هه‌لوټىست بټ، كه‌ حوكمى چ
پادشايه‌كه‌ و كى چى ده‌كات و كى چى ناكات؟ خواى كاربه‌جى و
زانا ده‌فهرموى:

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٤) آل عمران.

واته: با کۆمه‌ليكتان هه‌بن، بانگه‌واز بکه‌ن بۆ چاكه‌ و فهرمان به
په‌سند بکه‌ن و، رينگيرى له‌ ناپه‌سند بکه‌ن و، هه‌ر ته‌وانه‌ش سه‌رفرازن.

۱۲- نەشارەزايى لە زانستەكانى رۆژگار و، بېئانگايى لە تەوژمە

فيكرى و سياسىيەكان:

نەمىش ديسان كەم و كورپى و نەخۇشيبەكى خراپە، كاتى خۇى زانايانى ئىمە، پېشەوايانى ئىمە، ھەموو ئەوانەى كە توانيويانە، كاريگەربيان ھەيە لەسەر دەوروپەر و كۆمەلگاي خۇيان، بۇ نموونە: ۋەك ئەبو لەسەنى نەشەرىي، ئەبو ھامىدى غەززالىي، ئىبينو تەيمىيە، ئىبينو لەقەيىم، ئىبينو لەجەوزىي و، ئەوانى ديكەش ھەموويان فيكر و كلتور و فەرھەنگى رۆژگارى خۇيانيان، باش دەرک و ھەزم كەردە، نەگەر تەماشاي كىتەپەكانيان بىكەين زۆر چاك دەزانين، توانيويانە بچنە قولايى و، بىنج و بناوانى ھەموو ئەو فيكر و فەرھەنگ و كلتور و تەوژمە فيكرى و سياسىيەنەى، لە رۆژگارى خۇياندا بوون و، توانيويانە بەر پەرچيان بەدەنەو و، ئىسلاميش بە ھىز و پىزەو بەخەنە روو، ئا ئەوانە توانيويانە كاريگەربيان يە.

۱۴- بىلايەنىي لى نىوان تەوژمى ئىسلامىي و غەلمانىيدا و، بگرە
(بۇ ھەندىكىيان) لايەنگرىيى كىردنى تەوژمى غەلمانىي:

ھەندىك لىوانەي بە ھىساب لىسەر بانگ كىردنى خەلگ، بۇ لاي
خا ھىسابن، خۇيان بى لايەن (مھاید) پىشان دەدەن، تاكو تۆمەتبار
نەكرىن بە ئىسلامىي!! ناگونجى تۆ بىلايەن بى لى نىوان تەوژمى
ئىسلامىي و غەلمانىيدا:

رۇژىك، مامۇستايەك كە لى شىننىك مەلا بوو، لى مزگەوتەكەي
خۇي دەريان كىردبوو، ھات بۇ لام، زۆر خۇي پى مەزئووم بوو، گوتىم:
چىيە مامۇستا؟

گوتى: مامۇستا! دەريان كىردووم لى مزگەوتەكەم.
گوتىم: كە فارەتە (إن شاء الله)، قەيناكا، ئەو شتانەش ھەر دەبن.
گوتى: ئاخىر مامۇستا! دەزانى چىم زۆر پىناخۆشە؟
گوتىم: چى؟

گوتى: تۆمەتباريان كىردووم، گوتوويانە: تۆ ئىسلامىي!
مىنىش دەستم لى شان و پىشتىداو، گوتىم: كاكە مەلا! مەلا ھەر دەبى
ئىسلامىي بى، خۇ نابى شتىكى دىكە بى! ئەويش ھەندى فكىرى
لىكىردەو، گوتى: راستە، بەلام مەبەستم ئەو بوو، كە لى ھىزىيك دانىم!
گوتىم: قەيناكا لى ھىچ ھىزىيان دانى، بەلام ھەر دەبى ئىسلامىي
بى و، ھەر لى گەل ئىسلام بى، چونكە ئەو لى گەل ئىسلام دا
نەبى، لى گەل كوفىر دايە، لى گەل غەيرى ئىسلام دايە.

خوای تاك و پاکیش تهو دی زۆرجوان رۆونکردو تهو ده که فهرموویه تی:
﴿ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْاَرْضِ اَمْ
نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴾ ۲۸ ص.

واته: ئایا تهوانه ی ئیمانیان هه یه و، کردهوه باشه کانیان ته نجام داو،
وهك خراپه کاران و تیکدهران له زهوی دا ته ماشایان ده کهین؟ یاخود ئایا
پاریزکاران، وهك تاوانباران داده نین؟!

ئهم قسه یه م بۆ تهو که سانه یه، که له بهرگی مه لایه تی و
دینداری دانی، که چی له گه ل حیزییکی عه لمانی دانی، ئنجا
هه شیانه ده لی: فهرقیان چییه، حیزب هه ر حیزبه؟! چۆن فهرقیان
چییه، نوێژکه ر و نوێژ نه که ر فهرقیان زۆره، کاتی خۆی شه ر
و رۆبه رۆو بوونه وه مان بوو له گه ل هه ندیک لهو حیزبانه دا، دوا یی
هه موو شتی برابووه، یه کیك لهو بهرپرسانه ی تهوساکه دهعه وه تی
کردبووین، گو تی: مامۆستا! فهرقیکی وامان نه بوو.

گوتم: چۆن فهرقمان نه بوو؟

گو تی: ئاخو کوا راسته گوته بووتان: تهوانه هه موویان نامسو لمانن؟!
گوتم: ته گه ر وامان گو ته ی، ته وهش زیده رپۆیی بووه، به لام به
خوا فهرقمان هه بوو.

گو تی: فهرقمان چی بوو؟

گوتم: ئاخو به لای که مه وه ئیمه نوێژکه ر و ئیوهش نوێژنه که ر بوون!
گو تی: ته وه بیان راسته، هه رچه نه ده من خۆم نوێژم ده کرد، به لام
نوێژکه رمان ده گمه ن و یه کجار که م بوون!

بەللى بە حەقىقەت، ھەندى كەس ھەر لە خوڤى تىكەدەدا، دەللى:
حىزبەكان وەك يەكن و ھىچ فەرقىان نىە!

ئاخر چۆن فەرقمان نىە؟ بەس لەبەر ئەوێ ھەموویان ناویان حىزبە
وەك يەكن؟! تۆ دىبى تەماشای بەرنامەكەيان و كار و كردەو و پەرێز و
بەرھەمیان و نۆڤرۆكىان بكەى، چونكە ئەصلى حىزب بوون، غەلەت
نىە، پەسند و بگرە پىوېستە، كۆبوونەو لەسەر باطىل و ستەم و گوناھ
غەلەتە، ئەگەرنا ئەگەر لەسەر چاكە و ھەق كۆيىيەو، خواى پەوھردگار
باسى (حِزْبُ اللّٰه) ى كردو، باسى (حِزْبُ الشَّيْطَان) ىشى كردو، ئىنجا
ھەر كەس لەسەر فەكرەى شەيتانىي كۆيىتەو، خراپە، بەلام كەسيك
لەسەر بەرنامەى خوا كۆيىتەو، ئەو شەتتىكى پەسندە و جىي ستايشە.

لە نۆڤە كۆمەڵەبەندەبەكەكانىيان
Stay in touch on social media
لەن ھەمگەم ەز مەواھىبە ئالمانەكەيان

عەلى بابىر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/Alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

كەناڵەى

رەكەبەندەى ھەكەبەى مەكەبەى عەلى بابىر

Telegram | WhatsApp | Messenger

۱۵- نه بوونی هاوکاری و تهایی و راویژ به یهکدی کردن، چ جای یهک بهرنامهیی و پیکهوه کارکردن و ... هتد:

ئهوئش بیگومان ناته واویی و نه خوشییه کی گه ورده، که له نیو تهوژمی بانک وازکاراندا همیه، له حالیک دا که خوا به ئه هلی ئیمان به گشتیی دهفه رموی:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ ۱۳ آل عمران.

واته: تیگراو ویکرا دهست به ریسمانی خواوه بگرن و په رته وازه مه بن.

﴿وَلَا تَنَزَعُوا أَنْفُسَكُمْ فِي دِينِكُمْ﴾ ۴۶ الأنفال.

واته: پیکهوه ناووک مه بن، ئه گه رنا بیهیز دبن و فه شهل دین و هیژ و پیژتان نامینی.

که چی مسولمانان ته نانهت زانا و مشوور خوړه کانیشیان پیکهوه ته با و هاوکار نه بن!! من زور خه فته له وه دهووم که: به دنیایی ئه م کاری هه ره وه زی و حیزییه، هه ندیک جار مسولمانان له یهک داده بری! به بی ریک و پیکیی (تنظیم)، کاری جیددی ناکری و، واقع ناگوردری، ئه وه شتی که هیچ به دیلمان بوی نیه، به لام دهبی وریاش بین و ئه و کاری به کو مه ل و کاری حیزییه، دامان نه بری چ له نیو خو مان دا، چ له خه لک، ئیمه دهبی بزانی چ دهکین و چوون دهکین؟ زور جار وام دیت بهرچاو که: ئه گه ناگامان له خو مان نه بی، له کو مه لگا و خه لک داده برین و دهبنه بژاردیهک و له باز نه یه کی ته سکدا و قه تیس دهبن! ئه وئش نه خوشییه که دهبی به جیددی چاره سه ر بکری.

١٦- گیرۆده بوون به نهخۆشیی لاسهنگییه وه و، گهوره کردنی شتی بچووک و بچووکردنه وهی شتی گهوره:

بو وینه:

(١)- ریش، هیشتنه وه، من ریش هیشتنه وه به سوننه ت دهزانم.

(٢)- دهلینگ هه لپیچان (تشمیر الثوب)، من پیم چاک نیه، کهس دهلینگی له عهرزی بخشی، به لام فهرموده که باسی ته وه دهکات که کاتی خۆی هه ندیک کهس به فیز و که شخه عه بایان له زهوی خشاوه، بینگومان پیغه مبه ر ﷺ، پپی ناخۆش بووه و هه ره شهی لهو جوړه که سانه کردوه^(١)!

(٣)- پیچه گرتنه وه (انتقاب) ئافهردتان ته گهر به چاکی بزنان و پیچه بکهن شتیکی باشه، به لام ته گهر نه شیکه ن، پیوهی مولزده نین.

(٤)- وینه گرتن (تصویر).

ئنجاکه سینک:

١- مه سه لهی ریش هه بوون.

٢- پیچه گرتنه وهی ئافهردتان.

٣- پۆشاک شوړ کردنه وه.

(١) مه به ست لهم فهرمودیه: {عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا} أخرجه مالك برقم: ١٦٣٠، والبخاري برقم: ٥٤٤٦، ومسلم برقم: ٢٠٨٥.

۴- ويښه گرتن، نه وانه له خه لك بكات به شتي زور گه وړه، به لام له بهرانبه ردا نه پرسې: نه ري ته م ولا ته چوڼ بهر پوه ده چي؟ سيستمى حوكمرانييه كه ي چونه؟ نه ري تيمه له رووي ئيداره دانى ولا ته وه: له كويى فهرمايشتي خوا: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ يَنْهَمُ﴾ (۳۸) الشورى، دايڼ؟ تاييا بارودوڅي تابوورييمان، له كويى ته م تايه ته ي خوايه، كه ده فهرموى:

﴿كَى لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ (۷) الحشر.

واته: با سه روه ت و سامان له ده ستى دهوله مهنده كاندا كورت هه لنه يه ت؟ چ جاى له ده ستى مالليك و بنه ماله يه كدا؟!

توى زانا و ماموستا! نابي پرسيار له ودهش بكه ي؟ تو كه له حوكمى موو هه لكيشان (تف الشعر) ده پيچيه وه؟ نه دى بوچي له حوكمى مل هه لكيشان ناپيچيه وه؟!

له حوكمى خال كوتان (وشم) ده پيچيه وه؟ نه دى بوچي له حوكمى خه لك كوتاني ناپيچيه وه؟

به لى له لايه ن هه نديك كه س و نيوند و دهوله ته وه، زور جار شتي بچووك زور گه وړه ده كرى، به ناوى دينه وه و، شتي زور گه وړه ش زور بچووك ده كرى ته وه، يان هه ر نادیده ده گيرى، كه به حه قيقه ت نه ودهش نه خو شيبه كى كوشنده يه، تووشى هه نديك له نه هلى عيلم و بانگه وازكاران بووه و ده بى.

١٧- قسه کردنى گشتى به بى ديارى کردنى به ئامانج گيراوان و، کات و شوين، به جوړيک که کهس نه زانئ پرووى دواندن له کييه؟

واته: نوخته نه خړيته سهر پيت، هه نديک کهس هه به گشتى قسه ده کات، ده بى و، نابى و، نابى و! به لام تو بلئ: پرووى قسه ت له کييه؟ له گهل سعوديه ته؟ له گهل ميصرته؟ له گهل عيراقته؟ له گهل ئيرانته؟ له گهل چ قه وميکته؟ له چ کاتى؟ له چ شويئى؟، ده بى ديارى بکرى، ئنجا خه لک سوودى لى ده بينى و لى تيده گات.

له نوره كومپاڼيه پوهنځى له کييلانين
Stay in touch on social media
نن همکښ پر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عالي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

رځپاڼه دندې همکښې ماموستا عالي بابير

علي بابير/AliBapir

علي بابير/AliBapir

کڼه نالې

رځپاڼه دندې همکښې ماموستا عالي بابير

رځپاڼه دندې همکښې ماموستا عالي بابير

١٩- دووچار بوونی زیډهړوږی (افراط) و کهم تهرخه می (تفریط) وهک: زور رهشبینی و ترساندن و ناثومید کردن خه لک له لایه که وه، له لایه کی دیکه شه وه: زور شلکردنه وهی دینداری و دنلیا کردنه وهی خه لک و، بئ باک کردنیان:

هر گیز له یادم ناچی، له یاداشته کانیښدا رهنګه نووسیم^(١)، له مزګه وتیک بووم له م شاره^(٢)، کاتی خو، له په یمانګای ئیسلامی بووم، ماموستایه ک وتاری ددها بو خه لکه که، گوتی: خه لکینه! - خه لکه کهش وه نه بی زور به دین و ته قوا بووین - ئیوه خه ریکه خوتان بغه وتینن! به لام تهو دینداری و مسولمانه تی و چوونه به هه شته، هینده زه حمت نیه، بی قه زابن، شته که هینده قورس نیه و زور ئاسانه وهک ئاو خواردنه وه وایه! منیش تازه ده گه یشتمی، ماموستام برده ته ولاده و، گوتم: جه نابی ماموستا! تهو وتاره ی تو بو قه ومیکه، سووتابن به شه ونویر و رورزو عیبادت و، هه موو په راسوویان وده درکه وتبن، تهو خه لکه هی تهو نین، ئاوا بو یان شل بکه یه وه، که پیان وابی زوریش به زیادییه وه دینداریان کردوه! که چی کهم و کورپیان زورن!

گوتی: به لی راست ده که ی، رهنګه تو زئ تیم په راندبی!

بیگومان سنووری میانجی گرتن (التوسط) زور چاکه، له هه موو شتیکدا.

(١) چند مه لویک له خه رمانی ته مه نم به شی یه که م: ١٩٦١ز- ١٩٩١ز.

(٢) مه به ست شاری سلیمانی یه، چونکه تهو وتارانه له وی له هو لیک دا پیسکه ش کراوان.

٢٠- قسه ی باش و کرده و هی خراب، یان روالهت جوانی نیوه روک ویران:

ئه میش نه خوشییه کی زۆر کوشندهیه، که تووشی به شیک له
بانگه وازکاران بووه، خوی به خشه ر په نامان بدات، که خۆمان گیرۆده ی
ئه و گونا هه زله:

(قسه ی بی کرده وه) بکهین، خوی داد گهر فهرموویه تی:

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ ﴿٣﴾ الصَّف.

له ئۆره كۆمهله زانویهكان له كێكێكان
نێن بهكم بهر بهراج القومل الزانیهكان

ههڵبێژدنی مهكتهبی ماموستا عهالی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

ههڵبێژدنی مهكتهبی ماموستا عهالی بابێر

ههڵبێژدنی مهكتهبی ماموستا عهالی بابێر

AliBapir

ههڵبێژدنی مهكتهبی ماموستا عهالی بابێر

ههڵبێژدنی مهكتهبی ماموستا عهالی بابێر

(٢١)- زۆر دەنگ هەلێنان و هات و هاوار کردن و، خۆ توو پەرەکردن و،
خۆ ترش و تالکردن له کاتی وتاردان و قسەکردن دا، به تاییهت له
وتاری جومعه دا:

تەمیش نه خۆشییەکی دیکە ی ژمارەیهک له وتاریی و بانگه وازکارانه،
که هەتا تینیان تێدایه دەنگ هەلده پەرن و، هاوار دهکەن و، به زۆریش
وايه له قسه و وتاره کانیان دا: لای سهختگیری و ههڕه شه و ترساندن و
باسی سزا و جهزربه ی خوا له دنیا و دوا پوژدا ده گرن!

به لام خوای کار به جی ئاوا پینمایی به کارهینانی دەنگ و سه دا دهکات:

﴿وَأَقْصِدْ فِي مَسْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ
الْحَمِيرِ﴾ (١٩) لقمان.

١٩٥

واته: له دهنگت بگروهه (زۆر دەنگ هەلمه پەره) چونکه ناخۆشتین
دهنگ دهنگی کهرانه (به هو ی زۆر به هیزییه وه).

ههروهها له باره ی خۆشییه وه فەرموویه تی:

﴿نَبِّئْ عِبَادِيَ أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (٢١) وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ
الْأَلِيمُ (٥٠) الحجر.

واته: هه و آل بده به بهنده کانم که: به دلنایی هه ر من لیبوردی
میهره بانم، ههروهها ته نیا سزای منیش سزایه کی به تیشه.

تەۋەرى دەيمە و كۆتايى

● چۆن دەتوانين بانگه‌وازيكى راست و رەسەن بۆ ئىسلام بگهين؟

The collage features a central vertical banner with a portrait of a man in a military-style uniform. To the left, there is a Facebook profile for 'AliBapir' with a bio in Urdu and a link to 'archive.org/details/@alibapir'. Below this is the 'AliBapir' mobile app, available on Google Play and the App Store, with QR codes for download. To the right, there is a YouTube channel for 'AliBapir' and a Telegram channel. The central banner includes the website 'www.alibapir.net' and the text 'English - عربي - گۆډي'. At the bottom of the banner, it says 'AliBapir' and 'AliBapir'.

www.alibapir.com

به ريـزان!

بيگومان له دواي تهو نو (۹) تهوهردي كه رابردن، وهلامی تهو
پرسپاره ناسان بووه، به لام بو زیاتر بهرچاو پروونیی، تیمه له دوازده
(۱۲) برگه دا، هندیك تیشك دهخینه سهر تهودی: چون دتوانین
بانگه وازیکی راست و په سه ن بو ئیسلام بکهین؟

(۱) - شاره زاییه کی قوول و فراوان له ئیسلامی بهرجه سته له قورئان و، له
ریبازی پیغه مبهری کوټایی (موحه ممه د) دا ﷺ:

خوا ده فرموی:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

واته: هر که سی فرمانبربی خوا و پیغه مبهره کی بکات، سهر که وتنیکی
مه زن، سهر که وتوه، به مراد و، به نامانج گه یشته.

چون به قسه ی خوا ده کهین؟ به هو ی پابه ندیی به قورئانه وه،
چون به قسه ی پیغه مبهر ﷺ ده کهین؟ به هو ی گرتنی ریباز و
سوننه ته که یه وه.

(۲) - ناشناییه کی باش به واقعی فیکری و سیاسیی و کومه لایه تی کومه لگا،
ههروه ها هه ل و مه رجی سیاسیی ناوچه یی و جیهانی:

پیشتریش ته م ثایه ته مان چهند جاریک هینا:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۰۸) يوسف.

زورجار تيښيني کړاوه، که سې قسه يه کي هق و راستي کړدوه، به لام به که لکي کات و شوينه که نه هاتوه، قسه که هق بووه و، چاک بووه، به لام به که لکي ته وي نه هاتوه، جاري دیکه ش باسم کړدوه: کاتي خوي (له سالي ۱۹۸۳ ز دا) جاريک له نوردو وگای زوره ملي به [به سته ستين] چوممه مزگه وتيک، ماموستايه و تاري ددها، تهو حه ديسه ي بؤ خه لک ده خوینده وه، که خولاسه ي مانايه که ي ته وديه: کابريه که نه وده و نو (۹۹) که سي کوشتوه، چوته لای عابيديک، گوتويه تي: دهمه وي توبه بکه م، به لام نه وده و نو قه تلّم کړدوه! عابیده که گوتويه تي: برؤ خوا ليت خوش نابي، ته ویشی کوشتوه و، کړدويه تي به سده (۱۰۰)، دوايي چووه بؤ لای زانايه که، زانايه که دلي خوش کړدوه و رينمايي کړدوه و، گوتويه تي: ږه حمه تي خوا زور له گوناھي تو گوره تره، به لام بچو بؤ فلان شوين، له وي خوا په رستبي بکه، دوايي له نيوي رييه فرشته گياني ده کيشن، فرشته ي دوزخ و به هشت ليان ده بي به مشتمر، سهره نجام رييه که ده پون، ده بين له شوينه نزيکتره، که بؤي ده چي و، ده بيه نه به هشت^(۱).

(۱) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِنْسَانًا ثُمَّ خَرَجَ يَسْأَلُ قَاتِي رَأْسًا، فَسَأَلَهُ فَقَالَ لَهُ: هَلْ مِنْ تَوْبَةٍ قَالَ: لَا لَفَقَتْلِهِ، فَجَعَلَ يَسْأَلُ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: إِنَّكَ قَرَيْتَ كَذَا وَكَذَا فَأَدْرَكَكَ الْمَوْتُ فَنَاءَ بِصَدْرِهِ نَحْوَهَا فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْ هَذِهِ: أَنْ تَقْرُبِي وَأَوْحَى اللَّهُ إِلَي هَذِهِ: أَنْ تَبَاعِدِي وَقَالَ: قَبِسُوا مَا بَيْنَهُمَا فَوَجَدَا إِلَى هَذِهِ أَقْرَبَ بِشِيرٍ، فَغَفَرَ لَهُ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ۶۰ كتاب الأنبياء: ۵۴.

منیش له دلی خوځدا گوتم: ئیستا چه کداری وای رږیم هه یه،
 هه ر یازده، بیست (۱۵-۲۰) کاروانچی کوشتون، دهلی: به خوا جاری
 زوری ماوه بو نه وود و نو (۹۹)، هه روه ها ته و دی سی چل (۳۰-۴۰)
 کوشتون یان پروت کردو ته وود، دهلی: زورم ماوه بو سه د (۱۰۰) که س!
 دوايي به مامو ستایه که م گوت: مامو ستا! که ی ته و ده دیسه هی ئیریه.
 گوتی: چو ن؟

گوتم: ته و ده دیسه ی پیغه مبه ر ﷺ، دهرمان و چاره سهره، ته و
 خوراک (غذاء) نیه، به که لکی هه موو خه لک بی، ته و ده دهرمانه،
 بیگومان ته و دی پیغه مبه ر ﷺ، فهرموویه تی، هه مووی به که لکی
 هه موو شوینیک نایه ت، هه مووی بو هه موو خه لکی نه فهرموو، بو
 وینه: یه کی هاتوه بو خزمه تی، گوتوویه تی: (أَوْصِنِي) ناموژ گاریم
 بکه؟ فهرموویه تی: (لَا تَغْضَبْ)^(۱)، تووره مبه، سی جارن، بو ی
 دووباره کردو ته وود، تنجا تایا ده گونجی، هه ر که سی بی بو لات،
 بل ی: ناموژ گاریم بکه! بل ی: تووره مبه؟ هی وا هه یه له وانه یه،
 وا پیویست بکات بل ی: تووره ببه، چونکه له و که سانه یه که زولمیشی
 لیبکه ن، می شی له تاو ناکات.

هه روه ها یه کی هاتوه بو خزمه تی گوتوویه تی: (أَوْصِنِي)، ته ویش
 فهرموویه تی: پاریز له خوا بکه و، له دوا ی ته نجامدانی هه ر خراپه یه ک،
 چاکه یه ک بکه و، به ره وشتی جوان مامه له له که ل خه لکدا بکه^(۲).

(۱) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْصِنِي، فَقَالَ: لَا تَغْضَبْ،
 فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۶۱۱۶.

(۲) {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْصِنِي قَالَ: اتَّقِ
 اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَاتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ مَحْجَهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ

یان یه‌کی هاتوه بو خزمه‌تی، گوتوویه‌تی: برابیه‌که سکی ده‌چی، فهرموویه‌تی: هه‌نگوینی بدهیه (اسْقِه عَسَلًا)^(۱)، ئنجا ئایا هه‌ر که‌س، سکه ئیشه‌ی بوو، ده‌لیی: هه‌نگوینی بده‌نی؟! ته‌گه‌ر ریخو‌له کویره‌ی بی، هه‌رچه‌نده هه‌نگوینی بدهیه، خراپتر ده‌بی و، پیی چاک نابیی.

که‌واته: گرنه‌که کات و شوینه‌که دیاری بکری، گرنه‌که ئیمه بزانی: چ قسه‌یه‌که، له چ شوینه‌که‌دا ده‌کین؟ (لِکُلِّ مَقَامٍ مَّقَالَ)، شه‌ده‌ش کاتی‌که ده‌بی، ویره‌ی ئیسلام، شاره‌زایی واقعی‌ه‌که‌شمان بین.

۳- ئیمان و ته‌قوا و ته‌زکیه‌ی نه‌فس و زی‌کری خوا و پارانه‌وه‌ی به‌کول:

خوا ده‌فهرمووی: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ وَاَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ البقرة: ۱۵۲

زۆر ته‌ئکید له‌وه ده‌که‌مه‌وه، چونکه پیم وایه، ته‌گه‌ر چ بر^(۲) بو خوا ساغ بین، به‌دلنایی خوا رینماییمان ده‌کات، چونکه هه‌موو ده‌می شه‌و ئایه‌ت و هه‌دیسانه‌ت هه‌موویان له‌به‌ر چاو نین، به‌لام ده‌که‌ت هه‌موو ده‌می له‌گه‌ل خو‌ته، پشینانمان ده‌لین: (عه‌قل له‌ دایک و باب چاکتره‌)، دایک و باب هه‌موو دهم له‌گه‌لت نین، به‌لام

برقم: ۲۱۴۴۱، تعلیق شعب ال‌ارنؤوط: حسن لغیره.

(۱) إِمْنًا أَيْ سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ فَقَالَ: اسْقِه عَسَلًا، ثُمَّ أَتَى الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: اسْقِه عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ: اسْقِه عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ، فَقَالَ: فَعَلْتُ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ، اسْقِه عَسَلًا فَسَقَاهُ، فَبَرَأَ! أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۵۳۸۶.

(۲) چ بر: هه‌ر شه‌ندازه‌یه‌که، که‌م یان زۆر.

عه قله که ت هه موو دهم له گه ل خو ته، تنجا دل ته گهر ئيماني چاكي تيدابوو، ته قواي تيدابوو، بو ت دهينه قيبيله نوما و، رپ ت پيشان ددها، هه موو دهمي، ثايت و هه ديسه کانت له بهر نين، هه موو دهم کتيبه کانت له لا نين، ته ماشايان بکه ي، به لام دله که ت هه موو دهمي له گه ل خو ته، بويه ته گهر کاري باشي له سهر بکري، ته و دله بو ت دهينه قيبيله نوما، هه ق و ناهه ق، راست و چهوت، هه لال و هه رامت، زورجار بو دياربي ده کات.

(۴) - پشت به خوا به ستن و، ئيراده و عه زيمه تتيكي مه حکه م و نه له خشاو:

خوا تبارك و تعالى فرمويه تي: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق.

واته: هه ر که س پشت به خوا به ستي، خوا به سيه تي. به لي به بي پشت به خوا به ستن و، به بي ئيراده و عه زيمه تتيكي مه حکه م، له به رانه ر ترس و ته ماع و هه رده شه و گو رده شه و فشاردا، ئينسان ناتواني خو رابگري، تنجا ته وه ي خه لک لي دترسي به گشتي دوو شته: ۱- مردن، ۲- بزيو، خواي تاك و پاكيش هه ردو وكياني به ده ست خو يه وه گرتون:

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كُنْ بَأْسًا مُّؤَجَّلًا﴾ آل عمران، ۱۴۵

واته: هيچ که س به بي مؤ له تي خوا بو ي نيه به ري، به پي نوو سين يكي کات بو دانراو.

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ هود، ۶

واته: هيچ پيرويه كه له سهر زه وي نيه مه گهر بزيوي له سهر خوايه.

مروږف ته گهر به پراستی ټیمانی هه بی، رزق و نه جهل،
 هه ردوویان خواى په روږدگار بو هیچ که سی به جی نه هیشتوون،
 به ده ست خوږه وه گرتوون، هه ر تهو دوو شته شن که خه لک دهر سینن،
 تنجا به خوا نه ترسنوکی ته مهنی که س درېژ ده کات، نه نازیه تی
 کورتی ده کاته وه، نازا و ترسنوک، هه موویان وه که یه دهر من، نه فهر م
 بینیه له شه رېدا، له بهر تهو دی هه لاتوه، فیشه که به پشتی که وتوه،
 ته گهر سه نگره ری به جی نه هیشتباهه، رهنکه سه لامه ت بووایه!

۵- قورټان کردنه پټوهر و تهرازووی گرنگیدان به مه سه له کان، بو
 پارېزان له زیده پوږی و کورته ټان:

خو عزوجل ده فهر موی: ﴿اللّٰهُ الَّذِیْ اَنْزَلَ الْکِتٰبَ بِالْحَقِّ
 وَالْمِیْزَانَ﴾ الشوری، واته: تهو خوایه ی که ته م کتیبه ی
 دابه زانده به هق و، تهرازووشی دابه زانده، یاخو د به هق و
 به تهرازووش دابه زانده، (المیزان) ده گونجی به ژیر (کسره)^(۱)
 بخویرته وه، یانی: خوا قورټانی به هق و به تهرازوو دابه زانده.

ته گهر به سه ر (فتحه) یش بی، یانی: قورټانی دابه زانده به هق و،
 تهرازووشی له گه ل دابه زانده، که تهرازوو ده کش هه ر له نیو خویدایه.

به رېزان! ته م قورټانه گرنگی به چ شتیکدات، به قه دهر تهو دنده ی
 قورټان گرنگی پیداوه، تهو دنده گرنگه، بو نمونه: خواى کارزان له
 یه که ټایه تدا باسی ته یه مومو کړدوه، ده زانم له دوواندا باسی کړدوه^(۲)،

(۱) به لام له خویندنه وه باوه کان (القراءات المعروفة) دا نه هاتووه.

(۲) واته: له ټایه تی (۴۳) ی (النساء) و له ټایه تی (۶) (المائدة) دا.

به لام له یه کیکیاندا، به شیوهی تایبته، که ئایه تی ژماره شەش (٦) ده
له سووره تی (المائدة)، ههروهه له یه ئایه تدا خوا باسی غوسل و
دهستنوێژی کردوه، به لام ئیمه فیهقی (طهارة) و دهستنوێژ و غوسل
و تهیه موممان زۆر قه به یه! که چی فیهقی سیاسه تی شه رعیممان تهو
هه موو ئایه ته هه ن و، تهو هه موو فره مایشتانه هه ن، چه ند که م و
بچوو که! ده بی جار جار په خه له میژووی خوشمان بگرین.

ئیمه ته گهر به ته ندازه ی تهو که کتییی خوا گرنگیی به شته کان
ده دا، گرنگییان پێده یه ن، زۆر، زۆر و، که م، که م^(١)، گیرۆده ی
هه ندیک جوړه هه له نابین و تووشی زیده پوویی و که م ته رخه می
نابین، پیغه مبه ریش ﷺ به ته ئکید، ریباز و سوننه ته که ی هه ر به
پیی قورئانه.

٢٠٥

(٦) - خو بزارکردن له سیفه ته نزمه کان و، خو پازاندنه وه به خه سه له ته
په سنده کان، (التخلية من الرذائل، والتحلية بالفضائل):

خوا سبحانه و تعالی ده فره مو ی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (١٤) ﴿الْأَعْلَى﴾.

واته: به دلنایی هه ر که س خو ی پاک و چاک بکات سه رفرازه.
وشه ی (زکی) اش سی مانای هه ن: (طَهَّرًا)، (صَلَحًا)، (نَمًا) واته:
پاکبووه، چاک بوو، گه شه ی کرد^(٢)، که واته: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) یانی:
سه رفراز که سی که که خو ی: پاک کردوه و، چاک کردوه و، گه شه پێداوه.

(١) واته: تهو دی کتییی خوا زۆری گرنگیی پێداوه، ئیمه ش زۆر گرنگیی
پێده یه ن و، تهو دی که میشی گرنگیی پێداوه، که می گرنگیی پێده یه ن.

(٢) بره وانه: المعجم الوسيط، ص ٣٩٦.

(۷) - دلسۆزی و پهروۆش و خوۆشه ویستی و به ته نگه وه بوون بۆ خه لک، به گشتی:

فه رمایشتیکی پیغه مبه ر ﷺ دینم، بۆ ئه ودی بزانی ن پیغه مبه ر ﷺ چه نده به ته نگ خه لکه وه بووه، خه لک به گشتی، به کافر و مسو لمانه وه، پیغه مبه ر ﷺ، ده فه رموی: {إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ النَّاسِ، كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ، جَعَلَ الْفَرَّاشَ وَهَذِهِ الدُّوَابُّ الَّتِي تَقَعُ فِي النَّارِ، يَقَعْنَ فِيهَا، فَجَعَلَ يَنْزِعُهُنَّ وَيَغْلِبْنَهُ، فَيَقْتَحِمْنَ فِيهَا، فَأَنَا آخِذٌ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ، وَهُمْ يَقْتَحِمُونَ فِيهَا} (۱).

واته: وینه ی من و وینه ی خه لک (خه لک به گشتی)، وه ک پیاویک واین، ئاگریکی کردو ته وه، کاتی ک ئاگر ده که مه شخه لی دا و، ده ور به ری خو ی روۆشن کرده وه، په پووله و می ش و مه گه ز ده که و تنه نیوی، ئه ویش ده ری ده کردن، (بۆ ئه ودی به و ئاگر نه پر و و کین و نه سووتین)، ئه وانیش هه ر خو یانیان تی ده هاویشت، ئه ویش ده یو یست ده ریان بکات، منیش پشتی نتان ده گرم و، راتان ده کی شم، که خو تان له ئاگر نه هاوین، که چی هه ر خو یانی تی ده هاوین.

که بیگومان مه به ستی کافر ده کان بووه، مه به ستی له و خه لکه بووه، که بانگیان ده کات بۆ لای خوا، که چی ئه وان به ده نگیه وه نایه ن و، خو یان بۆ دۆزه خ داوین.

ئنجا ده بی ئیمه ش ئاوا بین، ته ماشا بکه ن پیغه مبه ر ﷺ چه ند نموونه یه کی جوان دینیتته وه!!

(۱) أَخْرَجَهُ الْبَحَّارِيُّ: ٦٤٨٣، وَمُسْلِمٌ: ٢٢٨٤، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

(۸)- هه بوونی به رنامه و، دامه زراوه کان و پرس و ړاو، ړاوږ به یه کدی کردن، بۆ پښک و پښک کردنی کاری بانگه واز:

پښتريش باسما ن کرد و، پښغه مبه ریش ﷺ ده فهرموی: {إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ} ^(۱). واته: خوا چاک ته نجامدانی له سه ر هه موو شتيك، پيوست كړدوه، يانی: ده بی چاك و ړپك ده بی ته نجام بدری.

هه روه ها فه رموويه تی: {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتْقِنَهُ} ^(۲)، واته: به دلنیا یی خوا هز ددكات، هه ركات یه كيك له تيوه كاريكی كړد، به ورده كاريی بيكات.

(۹)- عه قل كراوه یی به ړووی شیواز و ئامراز و میكانیزمه تازه و هاوچه رخه كاندا:

ده تيك هاتوه زوربه ی زانایان به شوینه وار (اگر) یان دانوده: {الْحِكْمَةُ ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ فَحَيْثُ وَجَدَهَا، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا} ^(۳)، واته: حيكمه ت، (قسه ی باش، زانباری باش، شتی په سندا) ونبوی مروقی بړواداره، له هه ر شوي نی بیدوزيته وه، له هه موو كه س پيی شايسته تره.

(۱) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۷۱۵۴، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۱۹۵۵، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: ۲۸۱۵، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۱۴۰۹.

(۲) أَخْرَجَهُ التَّبَهَقِيُّ فِي «شُعَبِ الْإِيمَانِ» بِرَقْم: ۵۳۱۲، وَأَبُو يَعْلَى بِرَقْم: ۴۳۸۶، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «الصَّحِيحَةِ» بِرَقْم: ۱۱۱۳.

(۳) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۶۸۷، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: ۴۱۶۹، حَدِيثٌ ضَعِيفٌ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: ضَعِيفٌ جَدًّا.

١٠- خۆ دوورگرتن لە دەمارگیری و خۆ پەسندی و داخراوی، لە چوارچۆیە پێکخراو و گرووپ و مەشرەب و مەزھەب و ... هتددا:

هەیه خوی بە مەزھەبیکەود گرتو، وا دەزانێ دین بەس
لە وێدایە، هەیه بە مەشرەبیکەود، هەیه بە شیخیکەود، هەیه بە
جۆرە کتیبیکەود، کاتی خۆی کە کتیبی: (زانایانی ئیسلام کین و
چۆنن؟)م نووسی، وەك لە پێشەکییەکیدە، ئاماژەم پێکردووە (لە
چاپی سییەمیدا): یەکیك هات بۆ لام، گوتی: مامۆستا! هەندیک
کەس ڕەخنەیان لەو کتیبە ی تۆ گرتو!

گوتم: ئنجا ئاساییە، بەلام ڕەخنەکە چییە؟

گوتی: ڕەخنەکە ئەوێ، دەلێن: چۆن پێکەودە باسی ئەبو حەسەنی
ئەشعەری، ئەبو حامیدی غەزالی و ئیبنو تەیمیە و، ئەلغیز
بنو عەبدو سسەلام و ئیمام نەووی و هتدی کردو! ئەوانە
پێکەودە ناگونجین؟!

گوتم: کێشەکە چییە؟

گوتی: کێشەکە ئەوێ دەلێن: ئەوانە هەر یەکە ی جۆریکن!

گوتم: ئاخر کارەکە بەو چاک بوو، کە هەر یەکە ی جۆریکن،
چونکە پێم وایە سەرچەم زانایانی ئیسلام، تەعبیر لە ئیسلام دەکەن
و، بە هەموویان نوێنەرایەتی ئۆممەتی پێغەمبەر ﷺ دەکەن، بەلام
دیارە ئەو کەسە بە باریکە ڕێک دا ڕۆشتو، وا دەزانێ: هەر
ئەو باریکە ڕێک ئیسلامە! نا، ئەو تەنیا باریکە ڕێکە و، دەبی
بگەرێتەو بۆ شەقامە ڕێی شەریعت و دەریای قورئان و سوننەت،
بەلام جۆگەلەکانی: مەزھەب و فەتوا و ئیجتیهاد و بەرھەم و

كتيبي ئەم و ئەو، ھىچى بە تەنيا تەعبىر ناكات لە ھەموو ئىسلام و، بە ھەمويان: تەعبىر دەكەن، لە مسوڵمانەتتە و دىندارىيە، كۆى مسوڵمانان و تىگەشتيان بۆ وەھىيە.

به حقیقت زور گرنگه ئیمه له بواری بانگ کردنی خهڵکدا بۆ
لای خوا، بانگیان بکهین بۆ ده‌ریای فراوانی شه‌ریعت.

بەپىزان! پەجاتان ئىدەكەم، بە ناھەق خەلك لە قوللى قاف
مەكىشن و، مەيانخەنە سەر بارىكە پى و نىو جۆگەلى مەزەھب و
مەشرەب و بىرورا جۇراو جۆرەكانەو، كە سەرەنجام لەویدا گرفتارىان
بكەن و بیانخەنكىن!

به ریّـزان!

دینی خوا، خەلک سەغڵەت ناکات، بۆیە هەر کات سەغڵەتی
 هەبوو، بزانە جوړیەک لە تیئە گەشتن لە ئایینی تیر و تەواوی خوا
 پەرەردگار هەیه، هەلبەتە سەغڵەتی بەو واتایە نا، کە ئینسان
 ئارەقێ نەکا و، ماندوو نەبێ! بەلکو بەو واتایە کە مەرووف عاسی
 بێ و، نەزانی چی بکات! بەلێ بەرنامەی خوا کارزان و میهرەبان
 هەرگیز خەلک عاسی ناکات.

نه لۆڤه كۆمەڵەيىيەكەن ئىشتەكلىيىن

Stay involved on social media

ئىن ئىشكەن بىز ۋىلايەت مەمۇرىيەت ئورگانىدا

علي باباير AliBapir

archive.org/details/@AliBapir

علي باباير AliBapir

كەتەنەي

ئۆزگەرتىلەندى مەكتەپتەي مەمۇرىيەت ئورگانى بابايرىز

AliBapir

www.alibapir.net

English - ئىنگىلىزچە

ئۆزگەرتىلەندى مەكتەپتەي مەمۇرىيەت ئورگانى بابايرىز

(۱۱)- کار له‌سهرخوکردنی جیددی له هه‌موو پرووئکه‌وه، که سه‌ره‌نجام بابای بانگه‌وازکار به زمانی حال و کردار، هوکاری پراکشانی خه‌لک و، تیگه‌یاندن و پیگه‌یاندنیان بی، سهر مه‌شقیکی باش و چاو ساغیکی دلسۆز و ئەمینداریان بی:

وهك خواى بى هاوتا له باره‌ى پيغه‌مبه‌رانى پا‌په به‌رزى خو‌يه‌وه،
فه‌رمو‌ويه‌تى:

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ﴾ (الأنبياء، ۷۳)

واته: ئەوانه‌مان کرده پیشه‌وایانیك، که به فه‌رمانی ئیمه رینمایى (خه‌لک) بکه‌ن و، ئەنجامدانی کرده‌وه چاکه‌کان و به‌رپا کردنی نو‌یژو زه‌کاتدانمان بو سروش کردن و، بو ئیمه به‌نده‌و په‌رسته‌ر (ی زۆر چاک) بوون.

هه‌لبه‌ته کاتیکیش بانگه‌وازکاران کاری جیددی هه‌مه‌لایه‌نه له‌سه‌ر خو‌یان ده‌که‌ن، خو‌یان ده‌که‌نه خاوه‌نی که‌سایه‌تییه‌کی به‌هیزو پی‌زی وا که به زمانی کردارو حال پیش قسه‌و وتار، خه‌لک به‌ره‌و لای خواى به‌رزو مه‌زن و تاییین و به‌رنامه‌که‌ی بانگ بکه‌ن، وهك زۆر جاری دیکه‌ش گوتوو‌مانه: زمانی حال و کردار زۆر جار له زمانی قسه‌و گو‌فتار کاریگه‌رت‌ره بو به‌رچاو‌روون‌کردنه‌وه‌ی خه‌لک و رینمایى کردنیان، هه‌ر بو‌یه‌ش گوتراوه: (عَمَلُ رَجُلٍ فِي أَلْفِ رَجُلٍ، أَبْلَغُ مِنْ قَوْلِ أَلْفِ رَجُلٍ فِي رَجُلٍ) کاریگه‌ریی کرده‌وه‌ی پیاویك له هه‌زار پیاودا، زیات‌ره له قسه‌ی هه‌زار پیاو له پیاویکدا.

(۱۲)- پړيز و ته قدیر و خوشه ويسي هه بوون، بو هه موو نه وانه ی له بواړی گه ياندنی په يامی خوا و فيرکردن و په روه رده کردنی خه لکدا، کارده کهن و، راوړيز و هاوکاريی کردن له گه لیاندا:

ته و قسانه ی بو تان ده کم، به جیددی لیم وهر بگرن: ته وه به که لک نایه ت، لایه نیکی ئیسلامی له وئ، ته و دیکه له وئ، ته و دیکه له وئ، مال مالو کینه به که لک نایه ت، ده بی بیر له وه بکهینه وه: ته و مالانه هه موو بکهینه یه ک مال، ده بی بیر له وه بکهینه وه، به لای که مه وه پیکه وه هاوکار بین، ته گهر نه شگونجی بانگه وازی ئیسلامی، بکهینه یه ک دهنگ و رهنگ و سهنگ، با لایه نی که م: له یه ک تیگه یشتن و، ئاگا له یه کدی بوون و، دل به یه کدی خوشبوون و، پشتیوانی یه کدی کردنمان، هه بی.

له لویه کومه دپه ننه کي له کلا تان
Stay in touch on social media
نن مکتب ویر مواقع الزامات الزامات

ډاګه ياندنی مکتبې غاړو سټا عه لي باير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

عہل بابیر/ AliBapir

عہل بابیر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

ډاګه ياندنی مکتبې غاړو سټا عه لي باير

ډاګه ياندنی مکتبې غاړو سټا عه لي باير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

عہل بابیر/ AliBapir

عہل بابیر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

ډاګه ياندنی مکتبې غاړو سټا عه لي باير

نیوه‌پۆک

- پیشه‌کی و پێخۆشکردن..... ۹
- پێناسه‌ی بانگه‌واز..... ۱۷
- ته‌وه‌ری یه‌که‌م..... ۱۷
- چه‌ند به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر گشتگیری چه‌مک و واتای بانگه‌واز:..... ۲۶
- ته‌وه‌ری دووه‌م: گرنگی و پێگه‌ و هوکمی بانگه‌واز..... ۲۹
- ته‌وه‌ری سییه‌م: پله‌ و پایه‌ی بانگه‌وازکاران..... ۳۵
- ته‌وه‌ری چواره‌م: ئامانج و مه‌به‌ستی بانگه‌واز..... ۴۱
- ته‌وه‌ری پینجه‌م: پێبازی بانگه‌واز و شیواز و ئامرازه‌کانی..... ۴۹
- ۱- پێبازی بانگه‌واز:..... ۵۵
- ۲- شیوازه‌کانی بانگه‌واز:..... ۶۰
- ۳- ئامرازه‌کانی بانگه‌واز:..... ۶۵
- ته‌وه‌ری شه‌ه‌م: چه‌سپاوی پێباز و، ئامانجی بانگه‌واز، داهێنان و تازه‌گیری و به‌رده‌وام له‌ شیواز و ئامرازه‌کانیدا..... ۶۷
- ته‌وه‌ری هه‌وته‌م: بنه‌ما گرنگه‌کانی بانگه‌واز (الأصول المهمة للدعوة) .. ۷۹
- یه‌که‌م: نیاز و مه‌به‌ستی ساغ (الإخلاص):..... ۸۲
- دووه‌م: شاره‌زایی به‌ ئایین و ئاشنایی به‌ ژین:..... ۸۷
- سییه‌م: هه‌بوونی نه‌خشه‌و به‌رنامه‌ + کاری دامه‌زراوه‌یی + راویژکردن:..... ۹۰
- ۱- هه‌بوونی نه‌خشه‌:..... ۹۰
- ۲- کاری به‌ دامه‌زراوه‌یی:..... ۹۰
- ۳- راویژکردن:..... ۹۱
- چواره‌م: ره‌چاو کردنی پله‌پله‌یی و، دیاری کردنی له‌ پێشتره‌کان:..... ۹۴

- پىنچەم: دىلخۇش كىردن و ئاسانكىردن:..... ۱۰۰
- شەشەم: ئىقناع كىردنى عەقلى و جوولاندنى دىل:..... ۱۰۵
- حەوتەم: بىر خىستىنەۋەي چاگەكانى خوا:..... ۱۰۷
- هەشتەم: ھۆشدارىي پىددان و ترساندىنى خەلك:..... ۱۰۹
- نۆيەم: جەختكىردنەۋە لەسەر واقىيى ئىستامان و، كىشە و گىرغەكانى كۆمەلگا:..... ۱۱۳
- دەيەم و كۆتايى: جەستاندىنى پەيام و بەرنامەي خوا، بوونە سەر مەشق بۆ خەلك:..... ۱۱۵
- تەۋەرى ھەشتەم: ئاكار و پەۋشەتە پەسەندە بىنەپەتتەيەكانى بانگەۋازكاران... ۱۱۹
- ۱ و ۲) ئىمانى مەحكەم و دامەزراۋو، پارىزكارىي شايستە و تەۋاو:..... ۱۲۲
- ۳ و ۴)- خۋاپەرسىتتەيەكى گىشتىگىر و بەتام، يادى خوا كىردىكى لە ناخەۋەو بەردەۋام:..... ۱۲۵
- ۵ و ۶)- زانىيارىي قوۋل و فراۋان بە دىن و، بەرچاۋ پروونىي و شارەزايى دەربارەي ژىن:..... ۱۲۸
- ۷ و ۸)- دىلسۆزىي و بە تەنگەۋەبوون بۆ ھەموۋان و، ھىمىنىي و ئارامىي و نەلەخشان:..... ۱۲۹
- ۹ و ۱۰)- كراۋەيىي و مامەلەي بەپىز و سەنگىن، پروۋگەشىي و قىسە و گىفت و لىفتى شىرىن:..... ۱۳۳
- ۱۱ و ۱۲)- راستىي و، دىل و زمان و كىردەۋەيەكېۋون و، دادگەريى و ئىنصاف لەگەل دۆست و دوژمن:..... ۱۳۸
- ۱۳ و ۱۴)- خەلك بانگىكردن تەنيا بۆ لاي خوا و، بە شانازىيەۋە خۆ ئەژماركىردن لە پىزى مەسۇلماناندا:..... ۱۴۰
- ۱۵ و ۱۶)- ھىكمەت و دانايى لە قىسە و پەفتاردا و، كارلىكى تەريىنى لەگەل تىكپىراي توۋىژەكانى خەلكدا:..... ۱۴۴

- ١٧ و ١٨)- به دلى پر بهزه يي و خوښه ويستى ئاموژگاريي كردن و، له
كاتي ناچار ييدا: به و په پري شيوازي بهرز و په سند شه پره قسه (جدال)
كردن:..... ١٥١
- ١٩ و ٢٠)- دوور بوون له خو به گه وره زانيي و، خاك يي بوون
و لېبورده يي و نهرم و نيانيي:..... ١٥٥
- ٢١ و ٢٢)- تازايه تيي و فيداكاريي و بوپريي و، بن ته ماعيي و قه ناعه ت
و بهرچاو تپريي:..... ١٥٧
- ٢٣ و ٢٤)- بو بيروپاي خو ده مارگيرنه بوون و، بهرده وام كه م كوپريي و
گوناهي خو ديتن و، به كول له خوا پارانه ووه و، له خوتخوته و
دنه داني شه يتان په نا به خوا گرتن:..... ١٦١
- ٢٥) به پالنه ري رازيي كردني خواي په روه ردگار، خستنه پرووي ئيسلام به
زمانى حال و كردار:..... ١٦٤
- ته وهرى نويه م: چنده هه له و نه خوښيه كي به شيك له بانگه وازكاران ١٦٧
- ١)- بېهيژبي له پرووي ئيمان و ته قوا و ته زكيه و په وشت و ئاكاره وه: .. ١٦٩
- ٢)- بېهيژبي له پرووي عيلم يي و فيكريي و هوښياريي سياسي و
كومه لايه تيه وه:..... ١٧٠
- ٣)- كه وتنه ژير كاريگه ريي واقيعي لار و ناشه رعيي، چ نه ريته
نه فاميه كاني كومه لگا، چ ده سته لات و سته م و لادان و تاوانه كاني: .. ١٧٢
- ٤)- نادیده گرتنى واقيعي ئيستاي كومه لگا و، ژيان له ميژوودا: ١٧٣
- ٥)- بېهيژبي له بهرانه ر: ترس و ته ماع و ئاره زوو و فيل و پيلاني
ناحه زاندا:..... ١٧٤
- ٦)- ده مارگيريي و داخراويي، له پرووي فيكر و مه شپه ب و مه زه ه ب و...
هتده وه:..... ١٧٦

- (۷) - به کارهینانی وشه و ته عبیری بئ نه زاکهت، یان په فتاری نالایق و ته شهیر پیکردن: ۱۷۷
- (۸) - کات به فیرودان به قسه و باسی پووچ: ۱۷۸
- (۹) - به کارنه هینانی شیواز و ئامپازی نوئ و هاوچه رخ: ۱۷۹
- (۱۰) - نه شاره زایی له چاک خویندنه وهی قورئان و، کولوارایی له زانسته شهرعییه کاند: ۱۸۱
- (۱۱) - گرنگی و بایه خی پیویست نه دان به مزگهوت و دهرس و دهور و وتار و، قه در نه زانینی پیشه وایه تی (إمامة): ۱۸۲
- (۱۲) - بئ هه لویستی له بهرانه ر ته وژم و کار و پرژه ی ئیسلامی و، پاکسازی و چاکسازی تیدا کردنی کومه لگادا: ۱۸۳
- (۱۳) - نه شاره زایی له زانسته کانی رژه گار و، بیتاگایی له ته وژمه فیکری و سیاسیه کان: ۱۸۴
- (۱۴) - بیلایه نیی له نیوان ته وژمی ئیسلامی و عه لمانییدا و، بگره (بو هه ندیکیان) لایه نگرایی کردنی ته وژمی عه لمانیی: ۱۸۵
- (۱۵) - نه بوونی هاوکاری و ته بایی و راویژ به یه کدی کردن، چ جای یه ک بهرنامه یی و پیکه وه کارکردن و ... هتد: ۱۸۸
- (۱۶) - گیروده بوون به نه خویشی لاسه نگییه وه و، گه وره کردنی شتی بچووک و بچووکردنه وهی شتی گه وره: ۱۸۹
- (۱۷) - قسه کردنی گشتی به بئ دیاری کردنی به ئامانج گیراوان و، کات و شوین، به جوریک که کهس نه زانی پرووی دواندن له کییه؟: ۱۹۱
- (۱۸) - به پئی میزاج و طهبع خستنه پرووی ئیسلام، نه ک به گویره ی ته رازووی شهرع و پیویستی خه لک و جه ماوهر: ۱۹۲
- (۱۹) - دووچار بوونی زیده پوئی (إفراط) و کهم ته رخه می (تفریط) وهک: زور په شینیی و ترساندن و نا ئومید کردنی خه لک له لایه که وه،

له لايه كې ديكه شه وه: زور شلكر د نه وهى دينداري و د نيا كړ د نه وهى
 خه لك و، بى باك كړ د نيا: ۱۹۳

(۲۰) - قسه ه باش و كړ د نه وهى خراب، يان پوا له ت جوانى نيوه پړوك
 ويران: ۱۹۴

(۲۱) - زور د هنگ هه لينا و هات و هاوار كړ د و، خو تووړه كړ د و،
 خو ترش و تال كړ د له كاتى و تاردان و قسه كړ د دا، به تاييه ت له وتارى
 جومعه دا: ۱۹۵

تهوهرى ديه م و كو تاى: چو د ده توانين با نكه وازي كى راست و
 ره سه ن بو ئسلام بكه ين؟ ۱۹۷

بەرەد بانگەوازيكى راست دەرەن

لەم كۆتەبەدا "كە تەرخانم كەردەه بۇ باسو خواسى بانگەواز"
هەولەدەهەين ئەوەي بەپتەويستى دەزانين لەبارەي بانگەوازيكى راست
و ەسەنەوە بىخەينەرەو، لەم دە (10) تەمەرەدا:

- 1- پىناسەي بانگەواز.
- 2- گەنگەي و پىگە و حوكمى بانگەواز.
- 3- پەلو پاىەي بانگەوازاران.
- 4- ئامانج و مەبەستى بانگەواز.
- 5- رەبازى بانگەوازو، شەوازو ئامرازەكانى.
- 6- چەسپاويى رەبازو ئامانجى بانگەوازو، داھينان و تازەگەريى
بەردەوام لە شەوازو ئامرازەكانيدا.
- 7- بنەما گەنگەكانى بانگەواز.
- 8- ئاكارو رەوشتە پەسەندە بنەرەتتەيەكانى بانگەوازاران.
- 9- چەند هەلەو نەخۆشەيەكى بەشەك لە بانگەوازاران.
- 10- چۆن دەتوانين بانگەوازيكى راستەو پەسەن بۇ ئىسلام بكمەين؟
هيوادارەيشم تەوانىبمان هەرچى لەم هەل و مەرج و واقعەدا، بۇ
بانگەوازاران پتەويستە، بەكورتەي و پوختەي بىخەينەرەو.

www.alibapir.net

/alibapir1

/alibapir

نوسینگە تەفسىر

بۇ بلاكوردنەو
هەولە - شەقامى، ۳۰مەترى تەنەشت منارەي چۆلى

/TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

www.alibapir.com